

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

EMPIRE NEWS

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΚΤΙΚΟΙ
ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΣ
ΣΥΜΜΑΧΟΝ

SUNDAY PRESS

ΘΗΝΑ
θα διπλω
τας η Βρε
θερας στα

της Δύσεως, οι ο-
εκ των προτέρων
την δυνατότητα
σεως των διεθνών
των.

atter

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΑΙΣΧΑΝΟΥΕΡ

GENEV
The Hea
NTE ΓΚΩΛΛ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΜΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΧΩΡΙΣΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Σ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΡΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΣΤΙΑ

...η οποία θα λα-
προβλήματα, που εξετάζονται υπο τη
της Γενεύης.
Κατά την σημερινή συνεδρίαση της
διασκεψής οι μένοντες αγγλίσ
παιργαί "Ευαγγελίου Μ. Βρεταννία
και Γαλλίας και ο αντιπροσωπεύς της
Δ. Γερμανίας έβλεπαν την προσυμ-
τητα των διαδιδασκόντων τής συνεδ-
σης του Νάλλες. "Ο κ. Γερμανός, ο
φού εξέφρασε τα συλλυπητήριά του
προς τον κ. Χίτλερ, προσέθεσαν ότι
των Νάλλες έγκριζαν από δεσμεύ-
σεως και ο υπουργός "Ευαγγελίου

...ήλθεν δ κ. ΣΟΛΟΥ-
της εβήσαν ότι, παρ' ό-
αν οι συζητήσεις άφω-
ροσαν προσανατολισμόν
...δεν συμφωνεί με τας έ-
...Γερμανία διά την δ-
...της εκας" επιταγήν με-
...Γερμανιών θα οδηγεί εις
...σαν εις την Ευρώπην και έ-
...της δ κ. Γερμανός συζητήσας
...τα έκτατα του δικτικού σχεδίου
...επίνει ως επικοδομητικά
......δ κ. Γερμανός. (ΕΛΛΗΝΙΚΗ)

ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ

κ. ΝΙΚΗΤΑ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ
Ι ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΟΒΛΕΨΙΝ
ΝΥΘΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΥΠΕΡ
ΟΣΧΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΗ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ
ΕΣΤΥΡΙΣΘΗ ΟΤΙ Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΕΧΕΙ

The New York Times

ΤΑ ΝΕΑ

THE OBSERVER

Kinkor

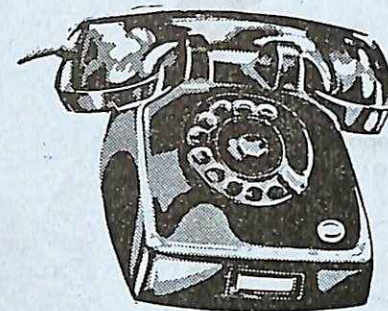
Για μία ζεστή
φωλιά....

...ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

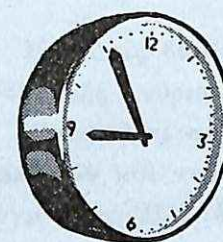
MOBILO GRECO

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ & ΣΙΑ

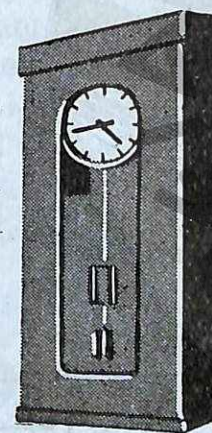
ΚΟΡΑΗ 5 ΤΗΛ. 24.442

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΣΥΣΚΕΥΑΙΑ
ΑΠΛΑΙ ΚΑΙ ΕΓΧΡΩΜΟΙ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΟΡΟΛΟΓΙΑΚΑ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑ
Επιχειρήσεις - Τρα-
πέζας - Έργοστάσια -
Ξενοδοχεία - Νοσο-
κομεία κ.λ.π.
Προσωποληπτικά
Εγκαταστάσεις
Αναζητήσεις
Προσώπων

ΑΠΑΝΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ
ΓΝΩΣΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Standard

ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ - ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Β.Δ. Αργυροπούλου

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 20.196

ΦΕΥΓΟΣΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΔΙΑ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ - ΚΛΙΝΙΚΑΙ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ φρ. 55.669

ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92

ΑΡΙΘ. 45669

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ

Ἡ φύσις διαθέτει ὅλες τίς δυνάμεις πού χρειάζονται γιά τήν οἰκονομική καί πολιτιστική πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ τεχνική ἀξιοποιεῖ τίς δυνάμεις τῆς φύσεως, μέ κατάλληλα ἔργα.

Αὐτό κάνει στήν Ἑλλάδα ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἡλεκτρισμοῦ. Ἀξιοποιεῖ τά νερά τῶν χειμάρρων καί τόν λιγνίτην τοῦ ὑπεδάφους γιά τήν παραγωγή ἡλεκτρισμοῦ. Τό μεγαλύτερο φράγμα τῆς Ἑλλάδος ὑψώνεται γοργά στόν Ταυρωπό. Θά ἔχη ὕψος 84 μέτρα καί μήκος 188 μέτρα. Ἡ τεχνητή λίμνη θά ἔχη ὕψος 84 μέτρα καί μήκος 188 μέτρα. Ἡ τεχνητή λίμνη θά ἔχη χωρητικότητα 400.000.000 κυβικῶν μέτρων, δηλαδή δεκαπλάσια τῆς λίμνης Μαραθῶνος. Τό νερό αὐτό θά κινῇ τόν Ὑδροηλεκτρικὸ Σταθμὸ Ταυρωποῦ ἰσχύος 120.000 κιλοβάτ καί ἔπειτα θά ἀρδεύῃ τήν κοιλάδα τῆς Καρδίτσας.

Τό νέον Ὁμολογιακὸν Δάνειον τῆς ΔΕΗ, 210.000.000 δραχμῶν, ἐκδίδεται τὴν 23ῃν Ἰουνίου. Εἶναι ἡ πιὸ ἐπικερδὴς καί πιὸ ἀσφαλὴς τοποθέτησις τῶν χρημάτων σας.

ΤΟΚΟΣ $7\frac{1}{2}\%$ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ
ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ..

Τὰ 74%

Τῶν μαγνητοφῶνων πού παρήγαγε καί διέδωσε στήν παγκόσμιο ἀγορά ἡ Γερμανικὴ Βιομηχανία εἶναι:

GRUNDIG

Κι' αὐτό γιὰτί οἱ εἰδικοί γνωρίζουν ὅτι: ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ **GRUNDIG** ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙ-ΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** διατίθεν-ται σὲ μεγάλη ποικιλία τύπων γιά ἀ-νετώτερη ἐπιλογή.

Στὰ καλὰ καταστήματα Ραδιοφῶνων μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε καί νὰ μελε-τήσετε τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.

*

TK20
4.950

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ

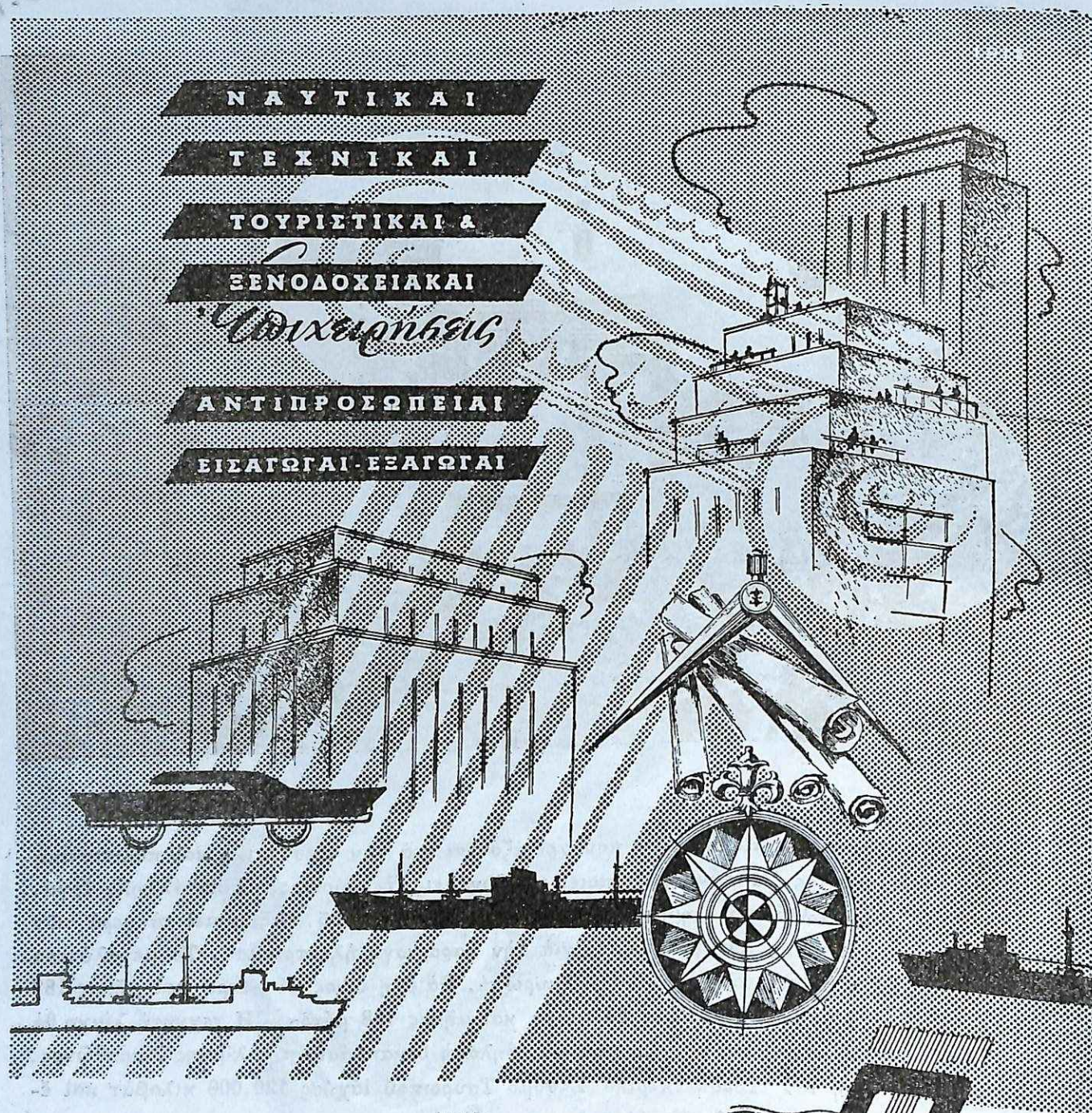
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ &

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ

Διαχειρήσεις

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ,
ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ:
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΛΥ-
ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ - ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ:
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ,
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΘΩΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΘΗΝΑΙ
34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.886
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ

DALMINE S. P. A. — MILANO

- Χαλυβδοσωληνες άνευ ραφής δι' άγωγούς ύδατος, αερίων κλπ.
- Χαλυβδοσωληνες άνευ ραφής δι' άγωγούς ύγρων καυσίμων, συμφώνως προς τας 'Αμερικανικάς προδιαγραφάς A.P.I.
- Χαλυβδοσωληνες άνευ ραφής διά βιομηχανικάς χρήσεις, ναυπηγικάς έργασίας κλπ.
- Σωληνες τεχνητής βροχής ταχυτάτης συνδέσεως.
- Σωληνες μετά ραφής μαύροι και γαλβανισμένοι.
- Φιάλαι όξυγόνου, άσετυλίνης κλπ. — Δεξαμεναί αερίων.
- "Εμβολα και έμβολοδόχοι διά ύδραυλικά πιεστήρια (έλαιοπιεστήρια κλπ.).
- Στύλοι ήλεκτροφωτισμού, διανομής ρεύματος, κεραίαι ραδιοφώνου, τηλεοράσεως, ίστοι πλοίων.
- Μεταλλικά κατασκευαί (ύπόστεγα δι' άποθήκας, θέατρα, στάδια κλπ.)
- 'Εν γένει πάσης φύσεως σωληνωτά προϊόντα διά πάσαν χρήσιν.

LORO E PARISINI S. P. A. — MILANO

- Θραυστήρες • Τριβεΐα • Μπετονιέραι • Μεταφορείς • Έκσκαφεΐς • Βαρούλκα.
- Γερανοί δι' οίκοδομικάς έργασίας, οί μεγαλύτεροι του κόσμου.
- Πλήρεις έγκαταστάσεις ('Υδροηλεκτρικόν έργον Μέγδοβα - Δ.Ε.Η.).

INDUSTRIE ELETTRICHE DI LEGNANO

- Μετασχηματισταί πάσης φύσεως.

COSTRUZIONI MECCANICHE "RIVA," — MILANO

- 'Υδροστρόβιλοι • 'Αντλΐαι μεγάλης ισχύος.

ACCIAIERIA E TUBIFICIO DI BRESCIA

- 'Ο πλέον είδικευμένος οίκος διά την κατασκευήν και τοποθέτησιν άγωγών υπό πίεσιν.

CERETTI E TANFANI — MILANO

- Γερανοί λιμένος, σιλός.
- 'Εναέρια μεταφορικά μέσα.
- Βαρούλκα, γερανογέφυραι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ Ι. ΚΟΥΛΑΚΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ 15 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 26.330 - 20.300

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΕΘ-ΕΛ-Ε

ΜΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΝΑ
ΝΕΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΪΟΝ
ΑΦΡΩΔΟΥΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

Στρώματα διά
Σ π ί τ ι α
Ξενοδοχεία
Νοσοκομεία

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

Ταπετσαρίες διά
Αυτοκίνητα
Λεωφορεία
Αεροπλάνα

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

Απαραίτητο διά
Θέατρα
Κέντρα
Κινηματογράφους.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΘΕΛ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 11 ΤΗΛ. 23.430

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 614 - 885 — 614 - 886 ΑΘΗΝΑΙ

Τύποις: 'Α)φοι Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικού 40, 'Αθήναι

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΜΕ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ὡς «ἀπόπειρα ἐκφοβισμού» ἐχαρκτηρίσθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σοβιετικοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Νικήτα Κροῦστσεφ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ περισσότερο ἀπὸ τοῦ. Ὑπῆρξε μία τελευταία ἀπόπειρα ἀποτροπῆς ἐνὸς μεγίστου κινδύνου διὰ τὰ σοβιετικὰ ἐπιθετικὰ σχέδια. Ὁ κίνδυνος δὲ αὐτὸς συνίσταται εἰς τὴν πλήρη ἀμυντικὴν ἀξιοποίησιν τῶν χωρῶν ποὺ δεσπόζουν γεωγραφικῶς εἰς τὴν Μεσόγειον, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ συνθέτουν τὸ ἰσχυρὸν τεῖχος, ἡ διάτρησις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἰς πάντα ἀπὸ βορρᾶ ἐπιτιθέμενον διὰ τὰ πραγματοποιήσῃ τὸν μοναδικὸν στρατηγικὸν σκοπὸν τῆς εἰσδύσεως εἰς τὴν ζωτικὴν Μεσόγειον, ἀπὸ τὸ κέντρον δὲ αὐτῆς νὰ ἐλέγξῃ τὰς συγκοινωνίας τριῶν ἡπείρων.

Δὲν ὑπῆρξεν ὅμως, ὅσον εἶχεν ὑπολογισθῇ ἐπιτυχὴς ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Αἱ βολαὶ ποὺ ἔρριπεν ἀπὸ τὰ Τίρανα, τὴν Σκόδραν καὶ τὴν Κορυτσάν ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρώμης ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυροί νὰ συντρίβουν τὴν ἐδραίαν πίστην τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἐπὶ τῶν αἰωνίων ἰδανικῶν του τὰ ὁποῖα ὁ κομμουνισμὸς ἐπιβουλεύεται. Ἡ κοῦσε πρώτην ὁ κ. Σοβιετικὸς Πρωθυπουργὸς τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἔκδοσις, μετρημένη, σοβαρά, ἀλλὰ καὶ κατηγορηματικῶς ἀρνητικὴ. Ἐκεῖ συνείδησεν ὁ δολιχόρριμος ἑλληνικὸς λαὸς τῆς τεραστίας δυνάμεως τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀποκρίνεται ὅμως εἰς τὴν νόμιμον Κυβέρνησιν του νὰ καθορίσῃ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν του, τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς ἀμυντικῆς ὁργανώσεως τῆς χώρας. Δευτέραν ἡκούσεν ὁ κ. Κροῦστσεφ, ἐπίσης κατηγορηματικὴν, τὴν φωνὴν τῆς Ἰταλίας διὰ τοῦ στόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πέλλα. Ἡ χώρα ἐδέχθη καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ, ἀποκλειστικῶς δι' ἀμυντικὸν σκοπὸν, βάσεις πυραύλων μέσου βεληνεκὸς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς. Τρίτην χρονικῶς, ἀλλὰ βεβαίως πρώτην εἰς σημασίαν καὶ βαρύτητα, ἡκούσε τὴν φωνὴν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπίσης σαφὴ καὶ κατηγορηματικὴν: «Τὸ θέμα τῆς ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας, εἶναι θέμα κοινῆς ἐνδιαφέροντος...»

Ἐνώπιον τῆς σταθερότητος αὐτῆς, ἐστερημένης παντὸς ἔχρους ἀθადείας ἢ προκλητικότητος, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀντελήφθη ὅτι ἡ ἀπόπειρά του πρὸς τρομοκρατίαν ἀπέτυχεν καὶ ἐπανῆλθε εἰς τὴν Μόσχαν διὰ νὰ διακηρύξῃ εὐθὺς ἀμέσως ὅτι θὰ ἐγκαταστήσῃ βάσεις πυραύλων εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν!

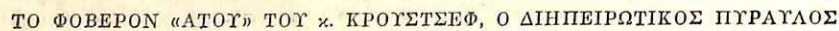
Ἐνῶ ἡ διάσκεψις τῶν Τεσσάρων εἰς τὴν Γενεύην καθινοβατεῖ καὶ ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ὁδεύει πρὸς ἐκφυλισμὸν, ἡ σοβιετικὴ ἐκστρατεία τρομοκρατίας τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς Ἀσίας κορυφῶνται. Ὅταν ἐλαττώνονται αἱ ἐλπίδες μιᾶς γενικῆς συμφωνίας τῶν Μεγάλων, τὸ ἔθνηκον καθῆκον ἐπιβάλλει ἐντασιν τῆς προσοχῆς καὶ διαρκὴ ἐπαγρύπνησιν περὶ τὰς ἐξελίξεις ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν τὴν ἐκ πάσης πλευρᾶς ἀναγνώρισιν τῆς ἀποτυχίας πρὸς συνενόησιν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ δυτικὸς κόσμος ὀφείλει νὰ εὐρεθῇ ἠρωμένος καὶ ἐτοιμὸς πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς, μετὰ ἠρωμένους ψυχικῶς καὶ τοὺς λαοὺς. Εἰς τὴν χώραν μας τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ μετὰ τὴν καταδίκην τῶν φαιδρῶν σχεδίων περὶ «τρίτης πολιτικῆς» καὶ τὴν συνένωσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐθνικὸφρονος πολιτικοῦ κόσμου ὑπὸ τὴν μοναδικὴν ἐθνικὴν γραμμὴν τῆς καλυτέρας ὁργανώσεως καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς ἀμύνης. Αὐτὴ εἶναι ἡ γλῶσσα ποὺ κατανοεῖ ὁ κ. Κροῦστσεφ καὶ αὐτὴ παρέχει τὴν βεβαιότητα ἀποτροπῆς οἰασδήποτε ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως

Κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μὲ ἐνότητα	
ὑπὸ κ. Γ. Ζαφειροπούλου	7
Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπειλεῖ	8
Αἱ σχέσεις Ἑλλάδος-Τουρκίας	13
Ἐσωτερικὴ πολ. ἐπισκόπησις	15
Οἱ νέοι Δήμαρχοι	
ὑπὸ κ. Κ. Α. Ρουσσέν	16
Πέρα ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς γῆς	19
Ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους	22
Ἡ μάχη τῶν ἐξοπλισμῶν	24
Συνδιάσκεψις τῆς Γενεύης	
ὑπὸ κ. Τ. Πηλείδη	28
Τὸ ἑλληνικὸν ὑπέδαφος	
ὑπὸ κ. Ι. Κολιάτσου	30
Τὸ πρόγραμμα τουρισμοῦ	
ὑπὸ κ. Α. Κωνσταντινίδου	32
Ὁ θεσμὸς τῆς Ἀντιβασιλείας	33
Ἐπιχειρήσεις «Δημοκρατία»	35
Ἡ πτώσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως	40
Ὁργανισμὸς ἀνοικοδομήσεως	
ὑπὸ κ. Γ. Πολυμενάκου	42
Διατὶ μεταναστεύει ὁ Ἕλλην	
ὑπὸ κ. Π. Παμπούκη	44

Συνδρομαί: Ἰδιωτῶν ἔτησίᾳ	Δρχ. 100
ἑξαμηνίως	» 65
Τραπεζῶν, Ἀνων. Ἐταιρειῶν, Ν.Π.Δ.Δ. ἔτησίᾳ	» 200
ἑξαμηνίως	» 140
Ἐξωτερικοῦ μετὰ τελῶν ἀποστολῆς	§ 18
Ἐμβάσματα:	
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ	
Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ	

8

Ο Κ. Κρῦσσεφ ἀπειλεῖ...
 Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

Η στροφή προς τα Βαλκάνια

Ἐποὶ τὰς συνθήκας αὐτὰς εἶναι φανερόν ὅτι ἡ παρουσία Ρώσων πρωτοπονητοῦν τῶν στιγμῶν τῶν διεθνῶν ζωώσεων καὶ τῶν ἀνακαταστάσεων τῶν σχέσεων, εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Μεσόγειον ὀχι μόνον δὲν ἦτο τυχαία ἀλλ' ἀντιθέτως καρπὸς ὀρίμου σκέψης. Οἱ Σοβιετικοί, γνωρίζοντες καλλίτερον πάντος ἄλλου τὴν σημασίαν τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος, ἔκριναν ὅτι λόγοι προφερόμενοι σχεδὸν εἰς τὰ κράσπεδα τῶν βαλκανικῶν χωρῶν καὶ τῆς Ἱταλίας θὰ εἶχον μεγαλύτεραν βαρὺτητα καὶ βαυθατέρην ἀπήχησιν, διότι ὡς ἄριστοι τεχνί-

Οἱ ὄροι τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα

Οἱ ὄροι τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα

«Προειδοποιούμε την ελληνική Κυβέρνηση να μη άπολση την λογική και την προειδοποιημένη επίσημη, κατά το κινδύνου, ό οποίος διά δημιουργείται ενδεχομένως διά της εγκατάστασης βάσεων πυραύλων και πυρηνικών όπλων επί του έδαφους της».

«Ο Ρώσος πρωθυπουργός, συνεχίζοντας την επίθεσή του έναντι ενδεχομένης εγκατάστασης βάσεων πυραύλων εις Ελλάδα και Ιταλία και υπό της δημιουργίας «ζώνης ειρήνης» εις τα Βαλκάνια, έδωκε ως έξης: «Η σοβιετική Κυβέρνηση ενέγκει όπως η Έλλάς καταστή ουδέτερη ζώνη, όπως αποσπασθεί οι δυνατόν από τον ΝΑΤΟ και όπως μη δεχθή την επί του έδαφους της εγκατάστασιν βάσεων εκτοξεύσεως πυραύλων, εις τρόπον ώστε να αποφευχή η καταστή άπειλη και κίνδυνος δι' ήμεις».

«Όταν σπρωχθήκαμε με τον σύντροφο, Έμβελ Χότς επί των σχέσεων μεταξύ Έλλάδος και Έλβετίας, οδός τής ξεχωριστής του δεν είναι ούτε ελληνική ούτε πολεμική. Άλλα τον ήφρησε, μάλιστα επελευθέρωσε εναντίον τής Έλλάδος. Όχι, μω άπληστη, αλλά ή ελληνική Κυβέρνησις έχει την γνώμη ότι ή Άλβανία επελευθέρωσε εναντίον τής Έλλάδος. Τότε ποιά είναι ή γεγονότα, πού προκαλούν την κατάσταση αυτή; Το γεγονός είναι ότι ή ελληνική Κυβέρνησις βασίλει περίπου τα επιχειρήματά της επί τούτου: ότι ο Μουσολίνι επέστρεψε εναντίον τής Έλλάδος και οι Έλληνες ηχίσαν νά καταδιώκουν τοίς Ιταλούς φασίστες.

· ἢ Ἀλλὰ πᾶσι προηγουμένως, συνέχισεν ὁ Κροῦ-
τσερ, ὁ στρατάρχης τοῦ Μουσσοῦλιν· εἶπον καταλάβετε
τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐπὶ τῆς βόρειας αὐτῆς ὁριζήμα-
τι ἡμισυτοῦ ὅρου σήμερον δι' ἣν Ἑλλὰς ἐνδοικεταί
εἰς κατὰστατον πόλεμον μετὰ τὴν Ἀλβανίαν. Τοιαυτὴ
λογικὴ προκάλει καταπάτησιν καθ' ἑνας λόγος,
· ἡμῶς σκεπτόμενοι, οὐδέποτε δύναται να δεχθῇ τοια-
ύτη ἐπιχειρήματα. Βεβαίως, οἱ Ἕλληνες ἐπέφεραν ἐν
τῷ πόλεμον ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν ἱταλῶν φασιστῶν,
ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἐπέλεψθησαν εἰς τοῦτο. Διὰ
κρίσεως αἰτῶν, σήμερον, φεραμένων κἀνέκλι τοὺς Ἕλ-
λάδας ἐπιθυμοῦν να ἀποδώσουν ὅλα τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια
ἐπέφεραν οἱ Ἕλληνες, εἰς τοὺς Ἀλβανούς. Εἶται
τοῦτο λογικόν·

»Ὡς ὁ σύντομος: «Ἔμπερ Χόττα, μὴ εἶπες διὰ τὸ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπισκεπτεῖται κατὰ τὸ παρόν τὴν Ἰταλίαν, φιλοεσθούμενος ἐπὶ τοῦ Ἰταλοῦ προσδρόμου, ἥτοι ἐπισκεπτεῖται αὐτὴν ταύτην τὴν χώραν, ἣ ὅπου ἐπετεύχθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλβανίας.

»Ἡ στάσις τῶν κυβερνούντων τὴν Ἑλλάδα ἐναντὶς τῇ Ἰταλίᾳ διαφέρει πολλὴ ἀπὸ τῆς στάσεως τῶν ἐναντὶς τῇ Ἀλβανίᾳ. Τοῦτο ἀπέχει πολλὸ ἀπὸ τοῦ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς ὁμαλὰς σχέσεις, ποὺ πρέπει νὰ ἐκφάνηται μετὰ τὸν χωρὶον».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ

Η βριαία αυτή επίθεση του κ. Κροούτσεφ, συνοδευόμενη μάλιστα και από βιαιοτέρους λόγους των μικρών προστατευομένων του Έμβερ Χόττα και Μεχμέτ Σέχου, δεν έμεινε χωρίς απάντησιν από ελληνικής πλευράς. Εις τόνον μεμετηρήμενον, απο-

νικοί της προπαγάνδας αντιλαμβάνονται ότι ο καθημερινός ρητορικός χείμαρρος του Κρεμλίνου έχει σχεδόν αναισθητήσει την διεθνή κοινή γνώμη. Από της άποψews αυτής έδικαιώθησαν, δεδομένου ότι τó ταξίδιου προεκάλεσε παγκόσμιον ένδιαφέρον.

Οἱ λόγοι πρὸς Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν

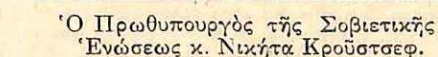
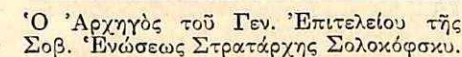
Εὐθύς μετὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὰ Τίρανα, ὁ κ. Κροῦστουφ δὲν καθυστέρησε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του. Ἐναλλάσθησαν, συμφωνῶν πρὸς τὴν κασικισκὴν πλὴον σοβιετικὴν μεθολογίαν ἀπειλὰς, συμβουλὰς καὶ προτάσεις, κατήχυνε τὰ πυρὰ του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱταλίας μετ' ὅχον τὰς ἤδη ἀποφασισθείσας βάσεις πυρᾶν του ἐν Ἱταλία καὶ τὰς ἐνδεχομένους ἐν Ἑλλάδι. Ἰδοὺ τὸ κείμενον τοῦ λόγου ποῦ ἐξεφώνησεν εἰς τὴν ἀβαρκεῖαν πρωτεύουσάν τὴν ἐπομένῃ τῆς ἀφίξεώς του, ἡτοὶ τὴν 26νν Μαΐου:

«Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς εἶναι λαὸς ἔσχατος. Ὁ σοφιστικὸς λαὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσει ἐν φιλῇ μετ' αὐτῶν. Ὑπάρχει ἐποχὴ ποδ οἱ Ρώσοι ἔχονταν αἰμὰ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν. Σήμερα, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος πορτοῦται νὰ ἀφήσῃ τὸν ἔσχατος τῆς νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀμερικανικῶν βάσεων πταρλῶν. Ἄλλα καὶ ἡμεῖς ἐλπίοι δὲ ἔχωμεν βάσεις διὰ τὴν ἀντιμετωπίσαν τῶν ποίους δὲ ὑποφέρει ἐκ τούτου; Κατὰ πρῶτον λόγον ὁ Ἕλληνικὸς πληθυσμὸς. Γεγονότα δείκνυνται δὲ ἡ Ἕλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀντιλαμβάνεται ποὺ εἶναι ποὺ το συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ποὺ Ἕλληνικὸν λαόν, καθὼς καὶ ποὺ το συμφέρον τῆς εὐρώπης ποὺς μὴ ἐπιτρέψει τὴν ἐγκατάστασιν ξένων βάσεων πταρλῶν ἐπὶ τοῦ Ἕλληνικου ἔδαφους. Ἄλλὰ, ἀν—ὅπως, λέγει καὶ το ῥητόν—ὁ διάβολος ἤθελεν οδηγήσει τὴν Ἕλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸν πειρασμὸν καὶ αὐτὴν, παρα πᾶσαν λογικὴν, ἤθελεν ἐπιτρέψει εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς ἐγκαταστάσιν βάσεων πταρλῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς, τότε, ἀπὸ τοῦτο ποὺ τ' ἐγώ, δὲ μὰς ἠρπάξατε νὰ ἀντιτάξωμεν ἠδυνάμει διὰ μὴν ἀξίολογον ἀπάντησιν.

Που εἰς ἑκατοστάδων ἢ ἰδικαί μας βάσεις πε-
 ναλόν, Ἐβό, εἰς τοὺς ἑδάρον τοὺς Ἀλφάντας, ἡ οὐ-
 πάλου μας δὲ ἑξαποδὸν ἐναντίον τοὺς βάσεων
 πεναλόν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ Βουλγαρίας ἡ ἐξ Ἀλ-
 τινὸς χώρας, Τούτο δὲ τὸ σὺν ἡγήσασιν καὶ δὲ συ-
 νήσασιν ἐπὶ αὐτοὺς μεταξὺ μας. Ἀλλὰ δὲν ἐναι-
 ἀπὸ τὸ θέμα. Σήμερον, ὑπαρχόν πεναλόν ἡ
 ὅπου δύναται νὰ πληθύν τοχόν εἰςκοσμήσιν εἰς
 ἀπόστασιν δι μόνον ἑκατοστάδων ἡδὲ χιλιάδων
 χιλιόμετρον ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκτοξεύσεως. Ἐν-
 ἡ Κυβερτήσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἐγκα-
 ταστήσιν ἀμερικανικάς πεναλόν βάσεις εἰς τὸν

Περαιτέρω, είπε, ότι τα κομμουνιστικά κράτη έ-
πρεπε να είναι ηπειρωτικά, όπως οι δικτατορίες
βασίς της Γαλλίας και τα Βαλκάνια. 'Εάν εί-
ναι νησιωτικό το υπό, είτε, «θα ερημώσουν μέσα βήμα-
νι, την παύση της ερήνης, όχι μόνον της ε-
νός των Βαλκανίων, αλλά και της Ελλάδας, την Εξορία»
καθώς και της Δόξης των κόσμων».

Έστειλ' τον απώτερο ατμό δια τα όποια η 'Ελ-
λας δεχεται την εγκατάσταση βίσεων επί του εδά-
φους της, είναι ότι πρέπει όφελον της «απελευθέρ-
σας προπαγάνδης», αλλά η 'Ελλάς δεν πρέπει να λη-
σμον ότι η Σοβ. Ένωση είναι εξαίρετως ετασθή-
τος εις τα τακτικά της αντίληψης.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,50 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31.3.59 ΔΡΧ. 2.860.422.953,63

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Περιηγητῶν:

Τὸ Ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου
(ἐναντι Ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE",)

Ἀνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON

LONDON E. C. 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

Ἡ πρόσφατος μετάβασις τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ εἰς Ἀγκυρὰν, ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον ἐντυπώσεως ἀπογραφῆς τοῦ διεθνοῦς Τύπου περὶ τῶν πιθανῶν ἐξελίξεων εἰς τὸν χώρον τῆς Βαλκανικῆς, κατόπιν τῆς ἐκατέρωθεν σημειωθείσης σπουδῆς, ἀποβλεπούσης εἰς ταχείαν ἐπαρυσύνδεσιν τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Ὁ κ. Cyril Falls, καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν Πολέμων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης, εἰς ἀρθρον του, δημοσιευθὲν εἰς ἔγκυρον περιοδικὸν τοῦ Λονδίνου, δίδει σύντομον ἀλλ' ἀντικειμενικὴν περιγραφὴν τῶν αἰτίων ποὺ ὠδήγησαν εἰς τὰς ἐποικοδομητικὰς συνομιλίας τῆς Ἀγκυρᾶς.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Ἀγκυρὰν, ἀπετέλεσε διεθνὲς γεγονός ἀπείρως σημαντικώτερον παρ' ὅτι θὰ ἡμπορούσε νὰ υποθέσῃ κρίνων τίς εἰς τῆς γεωγραφικῆς ἐκτάσεως ἢ τοῦ πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Αἱ δύο αὗται χώραι, αἱ ὁποῖαι συνδέονται διὰ δύο συμμαχιῶν, κατέχουν στρατηγικὰς θέσεις εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ ἡ σημασία τῶν θέσεων αὐτῶν ὑπογραμμίζεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὐ μόνον ἔχουν ἓνα κοινὸν σύνορον ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μία συμπληροῖ στρατηγικῶς τὴν ἄλλην. Αἱ σχέσεις τῶν ἡσάν ἐχθρικοί. Παραλείποντες τὰς ἀναμνήσεις τῶν γενομένων οἱ ὁποῖοι ἡσάν ἐξῆνοι κατὰ τὸ 1897, ἡμποροῦμεν ν' ἀπαριθμήσωμεν τέσσαρας πολέμους κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ δύο κράτη εὐρέθησαν εἰς στρατόπεδα ἀντίπαλα: 1912, 1913, τὰς τελευταίας φάσεις τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τὸ 1921.

Ἡ πολιτικὴ ἱκανότης τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους αἱ δύο χώραι τύχθησαν νὰ ἔχουν ταυτοχρόνως ὡς ἡγέτας, ἐπούλωσαν τὰ τραύματα. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, αἱ συμφωνίαι διὰ διαμφισβητούμενας περιοχάς, αἱ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἀπωλείας περιουσιῶν, ἡ μέριμνα διὰ τὰς μὴ ἀνταλλαγείσας μειονότητες τοῦ πληθυσμοῦ, μία πρόδοσις, ἐάν οὐκ μὴ ὀριστικὴ διευθέτησις, πρὸς τὴν κατευθύνουν τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων περὶ τὸ Πατριαρχεῖον, μία συνθήκη οὐδετερότητος — αὗται ἡσάν αἱ ἐπιτεύξεις τῶν. Ἡ συμφιλίωσις ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἐντυπωσιακὴ. Μετὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. τὰ δύο ἔθνη προσεχώρησαν εἰς αὐτόν. Ὁμοίως, συνεδόντο καὶ διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, τρίτον μέλος τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ Γιουγκοσλαβία. Αἱ ἀγαθὰ αὗται σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ὠφέλιμον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ εἰς τὸν Μουσταφὰ Κεμάλ Ἀτατούρκ διήρκεσαν μέχρις ὅτου ἀνεφύθ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου.

Εἶναι πολλοὶ πιθανόν ὅτι ἐκείνο τὸ ὅποιον πρωτίστως συνεζητήθη κατὰ τὰς συνομιλίας ἔχριν τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Καραμανλῆς καὶ Ἀβέρωφ, ἐπισκέφθησαν τὴν Ἀγκυρὰν, ἦτο καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Ἡμπορεῖ ἐπίσης νὰ υποθέσῃ τις ὅτι αἱ συνομιλίας αὗται εἶχον ἓνα χαρακτηριστικὸν καὶ εἰδικόν. Τὸ συνταγματικὸν πλάσιον θὰ συζητηθῇ ἀλλοῦ. Ἡ ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπὴ συνεχίζει τὰς συνεδριάσεις της καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας της, ὡς εικάζεται, ἐπὶ μερικὸς μῆνας ἀκόμη.

Ἐάν ὁρθῶς ἐρηυνῶμεν τοὺς οἰωνοὺς, τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον κυρίως θ' ἀντιμετωπισθῇ ἐκεῖ, εἶναι τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τούρκοι τῆς Κύπρου θ' ἀντιμετωπίσουν τὸ μέλλον τῶν. Σημαντικὸν πρόβλημα εἶναι αἱ τουρκικαὶ κοινότητες καὶ ἐνδεχεται νὰ προκύβουν καὶ ἀρκετὰ ἄλλα προβλήματα. Ἡδὴ, διαφαίνονται μερικὰ νέφη, ὡς ἡ πιθανότης μιᾶς σοβαρᾶς διαφωνίας μεταξὺ τῶν συνδικατίων τῆς Δεξιᾶς καὶ ἐκείνων τῆς Ἀριστερᾶς. Ἀλλ' ἡ μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καθίσταται ἐκπληκτικῶς αἰσθητὴ εἰς μίαν συνέντευξιν τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος εἰς τὸν Τούρκον δημοσιογράφον Γιουσούφ Ἀϊταὶν καὶ εἰς τὰς ἐντυπώσεις τοῦ τελευταίου.

Ἐτερον θέμα τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθῇ, θὰ εἶναι ἡ θέσις τῶν μειονοτήτων. Οἱ ἐν Τουρκίᾳ καὶ κυρίως ἐν Κωνσταντινουπόλει διαβιόντες ἐλληνικῆς καταγωγῆς Τούρκοι ὑπῆκοι, οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ ζοῦν με φόβους, ἀφ' ἧς ὁ τουρκικὸς ὄχλος κατέστρεψε τὰς περιουσίας τῶν καὶ ἐδῶσε τὰ κατὰστάματά τῶν. Ἐτερος λόγος ἀνησυχίας τῶν εἶναι καὶ μερικὰ διόλου φιλικὰ σχόλια μιᾶς μερίδος τοῦ τουρκικοῦ Τύπου. Ἐχουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἔλαβον ἐπαρκεῖς ἀποζημιώσεις διὰ τὰς φθοράς τῶν περιουσιῶν τῶν κατὰ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ λεηλασία τῶν ἐλληνικῶν περιουσιῶν ἔγινε πρὶν ἀπὸ 3 1/2 χρόνια. Τὴν πικρίαν αὐτὴν δὲν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ διαλύσῃ μία σάφην πολιτικὴν.

Ἀπὸ τουρκικῆς πλευρᾶς εἶχον διατυπωθῇ παράπονα ὅτι, ἡ τουρκικὴ μειονότης εἰς τὴν Ἑλλάδα παραμελεῖται καὶ τελεῖ σχεδὸν ὑπὸ διωγμὸν. Τὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν διαβίωσιν αὐτῆς τῆς μειονότητος τὰς εἶχα γράψῃ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὑπὸ CYRIL FALLS

καὶ ἄλλοτε, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔκτοτε παρήλθεν ὀλίγος χρόνος, θεωρῶ σκόπιμον νὰ παραθέσω ἐν συντομίᾳ καὶ πάλιν μερικὰς ἐξ αὐτῶν. Δὲν ἡμπορεῖς νὰ διαπιστώσῃς οὐτε ἔγχεος διωγμοῦ. Ὅσον διὰ τὸ ζήτημα τῆς παραμελήσεως εἶναι πλέον δύσκολον νὰ ὁμολήσῃ κανεὶς. Ἡτο φανερόν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐτύγγαζον ἀπολύτου ἰσοτιμίας μετὰ τοὺς Ἕλληνας γείτονάς τῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν ἀγορευτικῶν δανείων καὶ ὅτι ὁ Ἕλληνας νομάρχης εἶχεν ὀδηγίαν νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ συνεγγυῆς τὰς συμφωνίας τῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν, ἐφαίνοντο, ἐν μὴ τι ἄλλο, νὰ εἶναι προνομιούχοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἀσφαλῶς μειονοτικοὶν, ἀλλ' ἡ κατάστασις αὐτὴ ἡμπορεῖ νὰ βελτιωθῇ, μόνον διὰ μιᾶς προόδου ἐκ μέρους τῶν ἐνισχύσεως τῆς σχετικῆς προπορίας.

Ἡ κοινότης τὴν ὅποιαν ἐπισκέφθη ἦτο ἀναμφιβόλως πτωχὴ καὶ καθυστερημένη, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς εἶναι μὴ χώρα πτωχὴ κατὰ κανόνα, ὅπου ἡ ζωὴ τοῦ χωρικοῦ (ἐξαιρέσει τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς μερικὰς εὐμεγερούσας περιοχάς) εἶναι φοβερὰ ἀπλῆ. Τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ λεπτόν, ἀλλὰ ἡ βοήθεια τῆς Τουρκίας εἰς τὴν προσπάθειαν ἀνυψώσεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου ἀποτελεῖ μίαν πιθανότητα.

Ἄλλοτε εἶχον ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Τουρκίαν μερικοὶ διδάσκαλοι καὶ αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ. Ἐνθυνοῦμαι τὴν περίπτωσιν ἐνὸς κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ ἓνα μόνον ἄνθρωπον. Ὁ ἄνθρωπος αὗτός δὲν εἶχε διόλου παράπονα διὰ τὴν θέσιν του. Ἡ ἐπίσκεψις μου αὐτὴ ἔγινε πρὶν αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας φθάσουν εἰς τὸ κατὰ φύσιν τῆς οὐδέτητος. Ἐκτοτε ὁμῶς, ἐπισκέφθη τὴν Ρόδον καὶ δὲν διεπίστωσα ἀλλαγὴν εἰς τὰς σχέσεις τῶν πληθυσμῶν.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν Ν.Α.Τ.Ο. ἀπεκαταστάθη. Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἡμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ὅσων οἱ πολιτικοὶ τῶν δύο χωρῶν θὰ ἔλεγον περὶ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., τὸ κενὸν ἔχει ἤδη καλυφθῇ. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, τοῦ ὁποῖου μέλη εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Τουρκία. Τὸ σύμφωνον αὐτὸ διελύθη ἐξ αἰτίας τῆς ἐλληνοτουρκικῆς διενέξεως καὶ ἔκτοτε, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐλληνογιουγκοσλαβικὴ φιλία ἐπρόκειτο καὶ ἀνέκτης ὅλον τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον τυχόν εἶχε χάσει, αἱ τουρκογιουγκοσλαβικαὶ σχέσεις δὲν ὑπῆρξαν καὶ τόσον καλὰι. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ διορθωθῇ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶναι πολὺ ἀμφίβολον τὸ κατὰ πόσον τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον θὰ εἶναι ὅ,τι ἦτο κατ' ἀρχάς.

Ὁ πρόεδρος Τίτο, μεταβάλλει πολιτικὴν κατὰ χρονικὰ διαστήματα σύντομα. Ἡ δυσμενεία τῆς Μόσχας, εἰς τὴν ὅποιαν ἔχει περιπέσει ἐξαιτίας πάντοτε ὑφισταμένη ἀλλ' οὐδεὶς ἡμπορεῖ νὰ προείπῃ μετὰ βεβαιότητος κατὰ πόσον αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ ἢ ὅχι. Ἡ σημερινὴ του γραμμὴ εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἐκείνης τὴν ὅποιαν ἡκολούθει ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν. Ἐἶχεν εἰσελθεῖ τότε ἐν τάξει, ἀνταποκρινόμενος εἰς εὐχὴν τοῦ τότε Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ στρατάρχου Παπάγου, διὰ τὰς ὑπηρεσίας του, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἡ Τουρκία ἐπέειθε νὰ μεταβιβάσῃ τὴν Σήμερον εἶναι ἓνας ἡγέτης ἔθνους τύπου Νεχρού, «οὐδετερόφιλος» καὶ ἀνεὺ «ἀποπροσώπων» εἰς τὰ διεθνή πράγματα.

Ἡτο ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἡμπορούσε νὰ διακινδυνεύσῃ κανεὶς «ἀσφαλεῖς» προβλέψεις. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι μᾶλλον ἀπίθανον ὅτι θὰ συγκατανεύσῃ εἰς οὐδεμίαν ἀναβίωσιν τῆς στρατιωτικῆς μορφῆς τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ψυχρότητος εἰς τὰς ἐλληνοτουρκικὰς σχέσεις, αἱ δύο χώραι μετέβαλον τεχνικῶς προσανατολισμὸν, ὅσον ἀφορᾷ ὀρισμένα ζητήματα. Θὰ ἡμπορούσε νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι ὑπεργραμμίσθησαν ἐπὶ περισσότερο μερικὰ διαφορὰ ἀνεπαίσθητοι προηγουμένως. Ἡ Τουρκία συνδέεται μετὰ τὴν Περίοδον καὶ τὸ Πακιστάν δι' ἐνὸς ἀμυντικοῦ συμφώνου. Λέγεται ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πιθανότητα συναφῆς ἐνὸς ἄλλου εἰς τὴν Μεσόγειον. Αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰς Ἀραβικὰς χώρας δὲν εἶναι αἱ αὗται μετὰ τὰς σχέσεις τῆς Τουρκίας πρὸς αὐτάς, καίτοι ἡ Τουρκία ἦτο ἄλλοτε αὐθέντης τῶν. Ἡ Ἑλλάς εἶναι πάντοτε εἰς τοιαύτην ἀποδοτικὴν μετὰ τὸν Ν.Α.Τ.Ο. ἀλλὰ τίποτε δὲν πρέπει νὰ παρεμβληθῇ εἰς τὴν φιλίαν της μετὰ τὴν Αἴγυπτον, ἡ ὁποία φιλοξενεῖ μίαν μεγάλην καὶ ἀνδοσαν ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν ἐλληνοκίνητην. Ὅλ' αὗτα πρέπει νὰ λησθῶν ὅτι εἰς καίτοι θὰ ἦτο τερατὸς νὰ τὰ θεωρῇ κανεὶς ὡς φραγμὸν εἰς τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν.

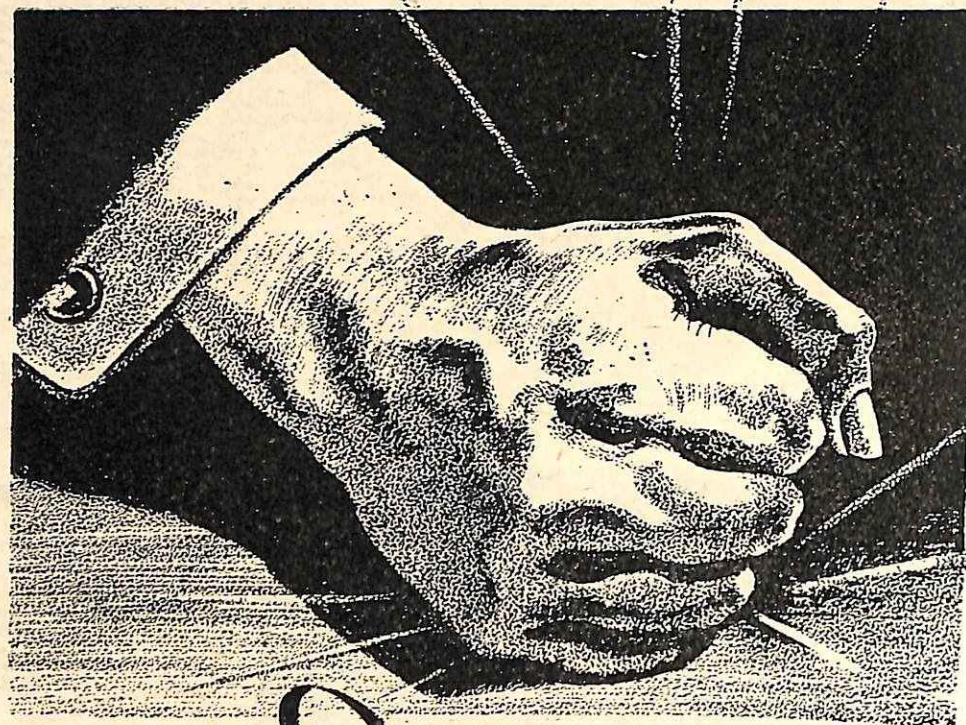
Τὴν στιγμὴν ποὺ γράφονται τὰ λόγια αὗτα, ὑπάρχει διάχυτος ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἀγκυρὰν ἀπὲρ ἀρκῶς καρποφόρος. Πρὸ 27 ἐτῶν, ὅταν ὁ Βενιζέλος ἐκίχθητο πλοῖον τοῦ Τούρκου προέδρου εἰς κάποιον ἐπίσημον γεῦμα ποὺ ἐδόθη εἰς τὴν Ἀγκυρὰν, ἡκούσθη νὰ λέγῃ: «Συνεφωνήσαμεν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑγγυρᾶς Ἀνατολῆς». Ἐάν ἐπαναλαμβάνοντο παρόμοια λόγια, θὰ ἦτο ἓνας θρίαμβος. Τὸ ἐπιτεύγμα τῶν δύο ἀνδρῶν δὲν ὑπῆρξε σταθερόν. Ὅπως ὁμῶς, ἔκαμε πολλοὺς ἀνθρώπους εὐτυχτερότερους.

CYRIL FALLS

Διὰ πρώτην φορὰν μετὰ παρέλευσιν ἑτῶν αἱ σημαῖαι Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐκνύμισαν παραπλεύρως εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς τουρκικῆς πρωτεύουσας, ἐπὶ τῇ ἐδικοιῇ τῆς ἐκεῖ ἐπισκέψεως τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ. Ἀνωτέρω ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπαντᾷ εἰς τὴν προοφώρῃσιν τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ κ. Μεντερές (πρώτον ἐκ δεξιῶν) κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Ἀγκυρᾶς.

Υκρέκα

Δέν άμούνώ τίςδωτα!...

**... δά έπενδύσω τίς νεκρές
λίρες μου μέ όμολογίες του ΝΕΟΥ
Δανείου τής ΔΕΗ που μου δίνουν:**

1. Είσόδημα ύψηλότερο και σταθερώτερο από κάθε άλλη επένδυση.
2. Απόλυτη ασφάλεια για τό κεφάλαιο.
3. Τήν δυνατότητα νά έχω τά χρήματά μου όποτε μου χρειαστούν.

**ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΕΣ και ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ στις Τρά-
πεζες: ΕΘΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΙΟΝΙΚΗ-ΛΑΪΚΗ
και στο ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

Οί λόγοι τούδσ όποιους εξέφώνησεν ό Σοβιετικός Πρωθυπουργός κ. Κροϋστσεφ εις 'Αλβανίαν επηρέασαν έμμέσως τήν πολιτικήν ζωήν εις τήν χώραν μας. Πρώτον, διότι κατέστησαν πλέον προκλητικήν τήν ΕΔΑ, ή όποία δέ' ανακοινώσεων της επιχειρεί νά εμφανίση ως μόνην όρθήν πολιτικήν γραμμήν τήν εξυπηρετούσαν τά σοβιετικά συμφέροντα. Διότι αί περιό δημιουργίας άπυραύλου βαλκανικής ζώνης σοβιετικά προτάσεις δέν αποβλέπουν παρά μόνον εις τόν αποκλεισμόν της δυνατότητος εξαπολύσεως πυραύλων εκ βάσεων ευρισκομένων επί ελληνικού εδάφους, χωρίς νά προσφέρουν εις άντάλλαγμα εξασφάλισιν του ελληνικού χώρου από πλήγματα πυραύλων μέσου βεληνεκούδ, δηλαδή δυναμένων νά φθάσουν εις απόστασιν 3.000 χιλιομέτρων εκτοξευομένων από βάσεων ευρισκομένων επί σοβιετικού εδάφους. Δεύτερον, διότι επέτρεψαν εις τήν άρχηγόν των Προοδευτικών κ. Μαρκεζίνη νά κινήσιν προς τήν κατεύθυνσιν δημιουργίας ένός νέου πολιτικού συνασπισμού, ό όποιος θα παρουσιάζετο ύποστηρίζων μίαν τρίτην πολιτικήν γραμμήν, διάφορον τόσοσν της Κυβερνητικής, ότον και εκείνης της άκρας άριστερας.

Βάσεις του νέου πολιτικού συνασπισμού θα ήσαν, κατά τόν κ. Μαρκεζίνη, τά κόμματα των Φιλελευθέρων και Προοδευτικών. Διά νά καταστή δέ έκδηλον ότι έγινε άρχή δημιουργίας του νέου συνασπισμού, εξέδότη ανακοίνωσιν άναφέρουσα ότι έφεξης τά δύο κόμματα θα ακολουθούν κοινήν γραμμήν εις τά θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Διά νά κριθή, όμως, κατά τήν πραγματικήν της άξίαν, ή έν λόγω ανακοίνωσιν, θα πρέπει νά εξετασθούν ποίαι αί απόψεις τάς όποιάς ύποστηρίζουν τά δύο κόμματα επί ένός βασικού θέματος της εξωτερικής μας πολιτικής, επί εκείνου δέ άκριβώς, τό όποιον έθεωρήθη ότι ήδύνατο νά αποτελέσιν τήν άρχήν εκινήσεως προς τήν κατεύθυνσιν της κοινής γραμμής.

**Μία δήλωσις του
κ. Σ. Βενιζέλου**

Ο κ. Μαρκεζίνη, βάσει των άρθρων τά όποία δημοσίευσεν μετά τό ταξίδιον του εις Μόσχαν, εμφανίζεται, όχι ως ύποστηρίζων άλλ' ως προτείνων τήν δημιουργίαν άπυραύλου ζώνης, ή όποία θα περιελάμβανε τήν Ελλάδα, τήν Βουλγαρίαν, τήν Ρουμανίαν, τήν 'Αλβανίαν και οίανδήποτε άλλην χώραν της Βαλκανικής, δηλαδή τήν Γιουγκοσλαβίαν, ή όποία θα απέδεχτο τήν πρότασιν του. 'Ανεξαρτήτως του εάν ή πρότασις αύτη έκφράζει πρωτότυπον ιδέαν, ως θέλει ό κ. Μαρκεζίνη, ή άποτελεί υιοθέτησιν παλαιάς σοβιετικής σκέψεως, τήν όποιαν και επανέλαβε προσφάτως εις 'Αλβανίαν ό κ. Κροϋστσεφ, γεγονός είναι ότι ή άπύραυλος ζώνη εύρίσκειται έν τώ πλαισίω των σοβιετικών επιδιώξεων και δέν άποτελεί νέαν, αλλά παλαιάν πολιτικήν της άκρας άριστερας. Και τίθεται τό ερώτημα, εύθυγραμμίζεται προς τήν πολιτικήν ταύτην ό κ. Βενιζέλος; 'Η άπάντησις εις τό ερώτημα τουτό θα πρέπει νά είναι σαφώς άποφατική, εάν ληφθή ύπ' όψιν

ή δήλωσις εις τήν όποιαν προέβη ό άρχηγός των Φιλελευθέρων προς δεκαπενθήμερον περιοδικόν και ή όποία δημοσιεύθη εις τό φύλλον της πρώτης 'Ιουνίου του έν λόγω περιοδικού. Λέγει εις τήν δήλωσιν του ταύτην ό κ. Βενιζέλος: «Ούδεις λαός θα δοκιμάσιν ζωροτότεραν από τό ελληνικόν λαόν άνακούφισιν εάν τό πρώτον βήμα της διεθνούς συνεννόσεως σημειωθή μέ τήν συμφωνίαν των Μεγάλων διά τήν γενικήν διακοπήν των πυρηνικών δοκιμών. 'Εάν τουτό επιτευχθή τελικώς είμαι βέβαιος ότι οι Μεγάλοι θα προχωρήσουν άκολουθώς και εις τήν άποδοχήν του προσδιορισμού άπρόστρωτικοποιημένων ζωνών. Και τό κατ' έμέ, θα έβλεπα έν Εύρώπη μίαν μεγάλην άπρόστροφωτικοποιημένην ζώνην, που θα ήρχιζεν εις τήν Βαλτικήν και θα έφθανε μέχρι του Αιγαίου. 'Η ιδέα μιας τοιαύτης ζώνης συνεχώς, νομίζω, και περισσότερο ώριμάζει, τόσοσν ως προς τό Βόρειον όσον και ως προς τό Βαλκανικόν τμήμα αυτής». 'Ο κ. Βενιζέλος, δηλαδή, ύποστηρίζει ότι, προς πάσης μερικώτερας συμφωνίας, προέχει ή ανάγκη γενικώτερας συμφωνίας των Μεγάλων, τήν όποιαν, εις τήν συνέχειαν των δηλώσεών του, εύχεται νά πραγματοποιηθή κατά τήν διάσκεψιν άνωτάτου επιπέδου. 'Υποστηρίζει, τ.έ., ότι και ή κυβέρνησις εις τήν άπάντησιν της προς τήν σοβιετικήν διακοίνωσιν της 14ης Μαΐου. (Εις ιδιαιτέρας του συνομιλίας τήν άπάντησιν ταύτην έχαρακτήρισεν ως εξαίρετον κείμενον). Ούτω, όμως, εύρίσκειται εις πλήρην αντίθεσιν προς τόν κ. Μαρκεζίνη, δεχόμενον ως δυνατήν τήν μερικήν συμφωνίαν περί άπυραύλου ζώνης, έστω και άν δέν προϋπάρξη γενική συμφωνία των Μεγάλων. Συμπέρασμα: 'Η «τρίτη πολιτική», τήν όποιαν εύαγγελίζεται ό κ. Μαρκεζίνης, είναι άνυπαρκτος, όπως και ό πολιτικός συνασπισμός, ό όποιος θα εγίνετο φορέυς της «τρίτης πολιτικής» δέν ύφίσταται έν τοις πράγμασι, έφ' όσον ό κ. Βενιζέλος

δέν άσπάζεται, άλλ' αντιτίθεται προς τήν γραμμήν του άρχηγού των Προοδευτικών.

**Αί φάσεις προσεγγίσεως
'Ελλάδος-Ιταλίας**

Τό βασιλικόν ταξίδιον εις 'Ιταλίαν (22-25 Μαΐου) έπεσφράγισε τήν πολιτικήν της ελληνοϊταλικής συνεργασίας ή όποία ήρχισεν τήν επαύριον της ύπογραφής συνθήκης ειρήνης της 10ης Φεβρουαρίου 1943 και συνεχίσθη επί μίαν δόλοκληρον δωδεκαετίαν.

Φάσεις της προσεγγίσεως ταύτης ύπέρξαν: 1) 'Η ειλικρινής εκ μέρους της μεταπολεμικής 'Ιταλίας άποκήρυξις της φασιστικής κατά της χώρας μας επιθέσεως και ή πρόθυμος εκ μέρους της πληρωμή της έκδικασθείσης πολεμικής άποζημιώσεως (ό τρόπος πληρωμής έρρυθμίσθη διά της ελληνοϊταλικής συμφωνίας του Αυγούστου 1949). 2) 'Η παράδοσις του καταδρομικού «Ευγένιος της Σαβοΐας», εις άντικατάστασιν του τορπιλισθέντος τήν 15ην Αυγούστου 1940 εις τόν λιμένα της Τήνου υπό 'Ιταλικού ύποβρυχίου ελληνικού καταδρομικού «Ελλη». 3) 'Η πρόσκλησις του τότε αντιπροέδρου και ύπουργού των έξωτερικών κ. Σ. Βενιζέλου εις Ρώμην τας άρχας Μαρτίου 1952. 4) 'Η εις 'Αθήνας επίσκεψις του τότε πρωθυπουργού της 'Ιταλίας ντε Γκάσπερι τόν 'Απρίλιον του 1953. 5) 'Η πρόσκλησις του άειμνήστου στρατάρχου Παπάγου εις Ρώμην τόν Σεπτέμβριον 1953. 6) 'Η ύπογραφή τόν Δεκέμβριον 1953 ελληνοϊταλικής συμφωνίας οικονομικής συνεργασίας. 7) 'Η εις 'Αθήνας επίσκεψις, τόν 'Ιανουάριον 1959, του τότε 'Ιταλού πρωθυπουργού κ. Φανφάνι.

Αί μεταξύ του 'Ελληνος ύπουργού έξωτερικών κ. 'Αβέρωφ και του 'Ιταλού συναδέλφου του κ. Πέλλα συνομιλίας, αί διεξαχθείσαι κατά τήν διάρκειαν του βασιλικού ταξιδίου, δέν ήτο δυνατόν νά προσλάβουν έκτασιν έν όψει της προσεχούς μεταβάσεως εις Ρώμην του πρωθυπουργού κ. Καραμανλή. Θά ήτο δυνατόν νά λεχθή ότι ύπήρξεν άπλώς προπαρασκευαστική των εύρυτέρων συνομιλιών που θα γίνουσιν κατά τήν διάρκειαν της πρωθυπουργικής επίσκεψεως.

'Η επίσκεψις των Βασιλέων εις Ρώμην τούς έδωσεν τήν ευκαιρίαν νά συναντηθούν και μέ τόν 'Αρχηγόν της Καθολικής 'Εκκλησίας. 'Η συνάντησις αύτη, καίτοι καθαρώδς έθιμοτυπική, δέν ήτο άστερημένη ένδιαφέροντος, δεδομένου ότι από τό 1439, ότε ό Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου 'Ιωάννης 7ος Παλαιολόγος συνητήθη μέ τόν Πάπαν εις τήν διάσκεψιν της Φλωρεντίας, διά πρώτην φοράν ό 'Αρχηγός του 'Ελληνικού Κράτους, είχαν άμσον έπαφήν μέ τόν 'Αρχηγόν της Καθολικής 'Εκκλησίας.

Αι δημαρρεσίαι της παρελθούσης Κυριακής έσήμαναν τὸ τέλος τῆς ἐκλογικῆς περιπετείας τοῦ τρέχοντος ἔτους. Περιπετείας ἡ ὁποία ἐστοίχησε ἀρκετὴν ἰσως ἀλλὰ πάντως ἀδικαιολόγητον ἀγωνίαν εἰς τὸ ἔθνος ἐν τῷ συνόλῳ του καὶ κατέληξε εἰς μίαν ἐξ ἰσου ἀδικαιολόγητον καὶ φαινομενικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Μία συγκεφαλαίωσις τῶν προηγηθέντων τοῦ τελικοῦ ἀγῶνος τῆς 14ης Ἰουνίου, διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ὅπου κυρίως ἐξηλίχθη ὁ ἀγὼν, εἶναι ἀπαραίτητος.

Πρὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ τῆς προκηρυσσεύσεως των, ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὰς ἀκολουθοῦσας θέσεις. Κυβερνητικὴ παράταξις τῆς Ε.Ρ.Ε.: Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ δὲν ἀποτελοῦν εὐκαιρίαν πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ στίβον κομματικῆς διαμάχης, διὰ τὸ καλὸν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ ὁποία θὰ προοδεύσῃ μόνον διὰ τῆς ἐπιλογῆς τῶν καλλιτέρων δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν, μακρὰν τῆς κομματικῆς πάλης.

Μεῖζων ἀντιπολίτευσις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς: Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ προσφέρουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκ νέου ἐκδηλώσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος μετὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λύσιν εἰς τὸ κυπριακὸν πρόβλημα.

Φιλελεύθεροι: Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνουν κομματικὴν χροιάν. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅμως ἡ κομματικὴ χροιά εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ κριθῇ ἡ Κυβέρνησις τόσον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐναντὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἐξωτερικῶν θεμάτων.

Προοδευτικοί: Δέχονται καὶ αὐτοὶ τὴν κατ' ἀρχὴν ἑλλειψιν πολιτικῆς χροιάς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Θέτουν πολιτικὸν ζήτημα εἰς τὰς παρούσας ἐκλογὰς διότι, λόγῳ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς, παρέχεται ἡ εὐκαιρία τῆς κομματικῆς ἀπογραφῆς ἡ ὁποία δὲν κατέστη δυνατὴ μετὰ τὸν ἰσχύσαντα εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1958 ἐκλογικὸν νόμον. Πρὸς τὴν ἀποψιν αὐτὴν τῶν Προοδευτικῶν ἐτάχθη καὶ ἡ ὁμάς τοῦ κ. Σ. Στεφανοπούλου.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν κυβερνητικὴν ἀποψιν ἐτάχθησαν, τόσον ὁ κ. Γ. Παπανδρέου καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτὸν ἐκ τῶν Φιλελευθέρων, ὅσον καὶ τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τοῦ κ. Α. Μπαλατζῆ.

Μετὰ τὰ συνθήματα αὐτὰ διεξήχθησαν αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἐκλογεῖς, προσεγγίζοντες τὰ 4.000.000 περίπου, ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς κυβερνητικῆς θέσεως κατὰ τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν των καὶ εἰς τὸ κύριον ἐρώτημα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκλήθησαν εἰς τὰς κάλπας ἀπὸ τὰ κυριώτερα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ κυβερνητικὴ ἀποψις

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν συνωψίσθη εἰς τὰς γενομένας τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Ἀπριλίου δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΛΕΨΕΩΝ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο κ. Α. Τσουκαλάς

Ο κ. Δ. Βρανόπουλος

κ. Μακρή, εἰπόντος τὰ ἑξῆς:

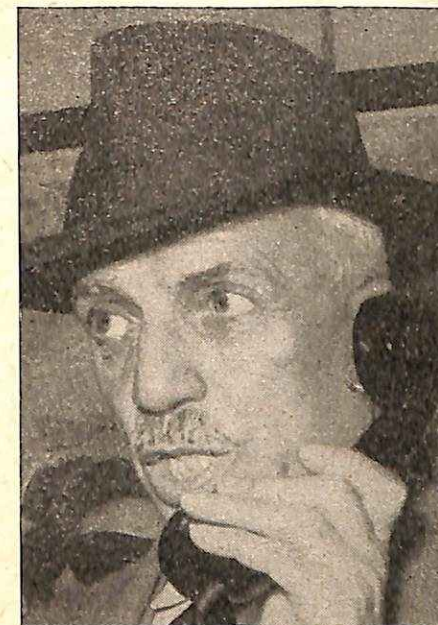
« Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τῆς προσπάθειας τῆς ἀντιπολιτεύσεως δύναται νὰ κριθῇ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων. Εἰς 31 Δήμους τῆς πρώτης κατηγορίας ὅπου ἡ Ε.Δ.Α. κατῆλθε μετὰ ἀμειψίαν συνδυασμοῦ τῆς ἀριστερᾶς ἐπὶ συνόλου ἐγκύρων ψηφοδελτίων 553.739 ἔλαβε, κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Ἀπριλίου 196.797 ψήφους, δηλαδὴ ποσοστὸν 35,3 % τοῦ συνόλου. Εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαΐου 1958 ἐπὶ συνόλου 583.247 ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἡ Ε.Δ.Α. ἔλαβε 240.003 ψήφους ἥτοι 41,14 %. Οὕτω προκύπτει ἐπὶ ἐλαττον διαφορά εἰς βάρος τῆς Ε.Δ.Α. 6 % περίπου. Πέραν αὐτοῦ, εἰς τοὺς ὑπολοίπους 43 Δήμους ὅπου ἡ ἄκρα ἀριστερὰ συνηργάσθη μετὰ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἔλαβον ἀμφότερα τὰ κόμματα 179.872 ψήφους ἐπὶ συνόλου ἐγκύρων ψηφοδελτίων 440.020 ἢ ποσοστὸν 40,85 %. Εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαΐου 1958 τὰ ἴδια κόμματα χωριστὰ εἰς τοὺς ἰδίους Δήμους ἐπὶ συνόλου ἐγκύρων ψηφοδελτίων 451.529 ἔλαβον 264.235 ἢ ποσοστὸν 58,52 %. Οὕτω δύναται βασιμῶς νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἐκ τῆς ἐμφανιζομένης μειώσεως κατὰ 18 % περίπου, τὴν κυ-

ρίαν φθορὰν ὑπέστη τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Σημαντικὴ ἐν τούτοις ἀναλογία τῆς μειώσεως δέον νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν Ε.Δ.Α. Τέλος, ἡ Ε.Δ.Α. παρεμέρισεν ἕνα τεράστιον πολιτικὸν χώρον 170 Δήμων καὶ 6.000 περίπου Κοινοτήτων περικυβερνῶντας ἄνω τῶν 4.500.000 κατοίκων ὅπου ἀπέφυγε τὴν πολιτικὴν ἀναμέ-

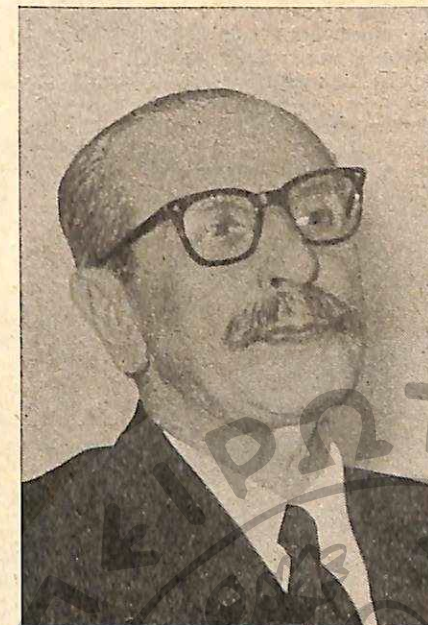
τρῆσιν». Τὸ γεγονός ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ὑπῆρξαν εἰς βάρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν διευφισθηθή οὔτε καὶ ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Οὕτω τόσον ὁ κ. Σ. Βενιζέλος ὅσον καὶ ὁ κ. Σ. Μαρκεζίνης, εἰς δηλώσεις των τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν, ἐμμέσως ἀνεγνώρισαν τὴν ἀποτυχίαν των μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀνεξαρτήτως διὰ ποῖον λόγον, ἀπεφάνθη ἐναντίον τῆς θέσεως πολιτικοῦ ζητήματος κατὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς.

Ἡ δευτέρα φάσις

Ἀφ' ἧς ὁμως ὁ πρῶτος γῦρος τῆς μάχης διὰ τὴν ἐκλογὴν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὀρχόντων ἔληξε μετὰ τὴν ἀμεσον ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος ἀνάδειξιν τῶν

Ο κ. Π. Κατσώτας

Ο κ. Κ. Νικολόπουλος

δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων, ἤρχισε πλέον καὶ συνεχίσθη ἕκτοτε μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἡ δευτέρα φάσις τῆς ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων δημοτικῶν συμβούλων ἀναδείξεως τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων. Καὶ ἐνῷ ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ, ὀρθὴ ἐν τῇ συλλήψει καὶ τῇ ἐφαρμογῇ της, τῆς μὴ ἀναμίξεως εἰς τὴν ἐκλογὴν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων, τῶν κομμάτων, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς μεγάλης μάζης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐχάρισε μίαν σπουδαίαν νίκην τῆς ἐθνικὸφρονος παρατάξεως ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, ἐναντὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἡ ἐπακολουθήσασα δίμηνος κομματικὴ διαμάχη τῶν παρασκηνίων διὰ τὴν ἀνάδειξιν ὑπὸ τῶν ἐκλεκτῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, δὲν παρουσίασε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα. Εἰς Δήμους ὅπου τὸ σύνολον τῶν ἐθνικοφρόνων ψήφων ὑπερῆξε συντριπτικῶς τῶν ψήφων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, παρουσιάσθη τὸ φαινόμενον καὶ ἡ ἐκπληξίς τῆς ἐκλογῆς ὡς Δημάρχων τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ἀριστερᾶς. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, εἰς τοὺς τρεῖς μεγαλύτερους Δήμους τῆς χώρας, τὰς Ἀ-

θήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, Δήμαρχοι ἐξελέγησαν οἱ τεθέντες ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ψηφοδελτίων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Οὕτω ἡ εἰς ψήφους δύναμις ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Ἀπριλίου ἦτο ἡ ἀκόλουθος μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων, τῆς ἐθνικὸφρονος καὶ τῆς ἀριστερᾶς.

Ψήφοι Ἐθνικ. Συμβούλοι		
Δῆμος Ἀθηναίων	178.829	21
» Πειραιῶς	46.336	17
» Θεσ/νίκης	55.800	16

Ψήφοι ἀριστ. Συμβούλοι		
Δῆμος Ἀθηναίων	83.132	10
» Πειραιῶς	35.924	14
» Θεσ/νίκης	48.019	15

Ἐνῷ λοιπὸν οἱ ἀριθμοὶ παρέχουν κάθε βάσιν διὰ νὰ συμπεραίνεταί ἡ ὁλοκληρωσίς τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐθνικὸφρονος παρατάξεως μετὰ τὴν κατὰ τὰς δημαρρεσίας ἀνάδειξιν ἐθνικοφρόνων Δημάρχων, συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Οὐσιαστικῶς ἀνεστράφη ἡ ἐννοία τῆς ψήφου τῆς 5ης Ἀπριλίου καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τριῶν πόλεων ἐτέθησαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Τὰ πρῶτα δυσοίωνα σημεῖα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου καὶ τὸ περιθώριον τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐθνικὸφρονος παρατάξεως ἦτο μικρόν. Ἡ μετάστασις ἐνὸς δημοτικοῦ συμβούλου ἐκ τοῦ ἐθνικὸφρονος ψηφοδελτίου πρὸς τὸ ψηφοδελτίον τῆς ἀριστερᾶς, ὁ ὁποῖος διεγράφη μὲν ἀπὸ τοῦ πολιτικὸν κόμμα τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐνεργείας του, ἀλλὰ ἡ διαγραφή αὐτῆς ἦλθε προφανῶς πολὺ ἀργὰ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ πολιτικῶς ἄσκοπος ἂν καὶ κομματικῶς ἐπιβαλλομένη, καθὼς καὶ ἡ ψήφος τοῦ ἐκλεγέντος μετὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἀγροτικῶν τοῦ κ. Μπαλατζῆ συμβούλου τοῦ ψηφοδελτίου τῆς Ἐθνικῆς Κινήσεως ἀλλαγῆς, μετέτρεψαν τὴν ἐλαφρὰν ὑπεροχὴν τῆς ἐθνικὸφρονος παρατάξεως εἰς μειοψηφίαν καὶ κατέληξαν εἰς ἐκλογὴν ἀριστεροῦ Δημάρχου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέδωσε εἰς τὸ γεγονός τὴν ἰδιάζουσαν εἰς αὐτὸ σημασίαν. Ἐθεωρήθη ὡς ἀπλοῦν φαινόμενον κομματικῆς ἀπειθαρχίας τοῦ στελέχους τῆς Ε.Ρ.Ε. Θεσσαλονίκης Καναβοῦ καὶ ἀντεμετωπίσθη ὡς τοιοῦτον διὰ τῆς διαγραφῆς τοῦ πολιτικῶς ἀσυνεποῦς αὐτοῦ κομματικοῦ παράγοντος ἐκ τῶν τάξεων τῆς Ε.Ρ.Ε. Δὲν ἀνεζητήθησαν ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ τὰ βαθύτερα αἰτία τῆς ἀποτυχίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ αἱ ἀτέλειαι καὶ ἀδυναμίας τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων. Καὶ μετὰ δεκαπενθήμερον ἐπικηλοῦνθησαν αἱ δημαρρεσίαι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια τακτική.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξελέγη ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ψηφοδελτίου τῆς Ε.Δ.Α. κ. Α. Τσουκαλάς «κατὰ νόμον» διότι μετὰ τὰς τέσσαρας ἀκάρπους ψηφοφορίας κατὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς συνεκέντρωσε ἐκ τῶν υποψηφίων τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Δήμαρχος ἀνεδείχθη συμφώνως πρὸς τὸν πρόσφατον νόμον, ὁ πλειοψηφῶν σύμβουλος τοῦ σχετικῶς πλειοψηφίσαντος ψηφοδελτίου. Εἰς τὸν Πειραιᾶ δὲ ἐξελέγη ὁ κ. Π. Ντεντιδάκης τοῦ ψηφοδελτίου τῆς Ε.Δ.Α., παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς ἐκ τῶν 14 συμβούλων τῆς Ε.Δ.Α. προσεχώρησε εἰς τὴν παράταξιν τοῦ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς παρατάξεως «Συνδυασμοῦ Δημοτικῆς Ἀνορθώσεως» ἐθνικὸφρονος στελέχους τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Λεοῦση. Ἡ ἐπικράτησις τοῦ υποψηφίου τῆς Ε.Δ.Α. εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπετυχθη διὰ τῆς υπερψηφίσεως του ὑπὸ τῶν δύο δημοτικῶν συμβούλων τοῦ Προοδευτικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Μάρουγκα ἀνήκοντος εἰς τὸν κ. Μαρκεζίνην καὶ τοῦ Φιλελευθέρου κ. Σακαλῆ, ἀνήκοντος εἰς τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἐρμηνεία τῆς ψήφου

Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δ. Μακρῆς ἐδικαιολόγησεν ὡς κατωτέρω τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημαρρεσιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

«...Ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων τελικῶν ἀποτελεσμάτων προκύπτει ὅτι ἐπὶ συνόλου 225 Δήμων καὶ 5.769 Κοινοτήτων οἱ συνδυασμοὶ τῆς ἐθνικὸφρονος παρατάξεως ἐπικράτησαν εἰς 211 Δήμους καὶ 5.753 Κοινότητες. Μόνον εἰς 14 Δήμους καὶ 16 Κοινότητας ἐπικράτησαν οἱ συνδυασμοὶ τῆς ἀριστερᾶς, θέσαντες πολιτικὸν ζήτημα κατὰ τὰς ἐκλογὰς... Ἀσύγνωστοι καὶ μόνον προσωπικαὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν ἐθνικοφρόνων συμβούλων ὠδήγησαν εἰς πλάστογράφειν τῆς

έντολης του άθηναϊκού (σ.σ. και του Πειραικού και Θεσσαλονικέως) λαού και απέληξαν εις την ανάδειξιν του ύποψηφίου της άριστερας.... Εις τον Δήμον Πειραιώς (ειδικώτερον) επιλεγέντες επίστης ο συνδυασμός της εθνικόφρονος παρατάξεως, ή δέ έκλογή ως Δημάρχου ύποψηφίου συνεργασθέντος μετά της άριστερας, επετεύχθη διά των ψήφων των Προοδευτικών και Φιλελευθέρων συμβούλων και κατόπιν άπποκαλύπτου μετεκλογικής συνεργασίας Ε.Δ.Α., Προοδευτικών και Φιλελευθέρων.

«Τα τελικά άποτελέσματα των δύο (σ.σ. τριών) Δήμων είναι άναμφισβήτητως άποκαρδιωτικά, ιδία από της άπόψεως της προθύμου συνοδοιπορίας κομμάτων της αντιπολιτεύσεως μετά της άκρας άριστερας ως και από της άπόψεως της πλήρους παρανοήσεως της δοθείσης εκ μέρους ένίων έντολοδόχων, λαϊκής έντολης. Πάντως είναι τεχνητά και άπεστερημένα πάσης πολιτικής σημασίας, όπωσδήποτε της θριαμβευτικής επικρατήσεως της εθνικόφρονος παρατάξεως και της πλήρους συντριβής της άκρας άριστερας και των συνοδοιπόρων αυτής κατά τας τελευταίας δημοτικές και κοινοτικές εκλογάς».

Αυτή είναι ή επίσημος έρμηνεία της δυσμενούς τροπής εκείνου το όποιον φαίνεται και ήρχισεν ως μία αξιόλογος πορεία προς ένα πολιτικόν θρίαμβον πρώτης γραμμής και διά το έθνικόν σύνολον, αλλά και διά την κυβερνητικήν παράταξιν ειδικώτερον της Ε.Ρ.Ε. Υπό πάντων δέ όμολογείται ότι, όσον και εάν είναι άλλη ή έρμηνεία, δέν άνατρέπει το εκ του άποτελέσματος γεγονός και τας επιπτώσεις τας όποιās αυτό δύναται να έχη και άσφαλώς θα έχη τόσον εις την έσωτερικήν όσον και εις την έξωτερικήν πολιτικήν κατάσταση της χώρας μας.

Διότι όντως, ό χειρισμός του θέματος των δημοτικών εκλογών ολοκληρώνει μίαν άπατηλήν διά την Έλλάδα εικόνα πολιτικής καταστάσεως, όπου το δεύτερον κοινοβουλευτικόν κόμμα μετά την Ε.Ρ.Ε. εμφανίζεται ή άκρα άριστερά, δηλαδή το ύποκατάστατον του, έν τυπική παρανομία, κομμουνιστικού κόμματος, εις δέ τούς τρεις μεγαλύτερους Δήμους της χώρας, περιλαμβανομένου και του Δήμου της πρωτεύουσας, επί κεφαλής εύρίσκεται ό έκλεκτός της άκρας άριστερας, δηλαδή του Κ.Κ.Ε.

Ποίαι αί πιθαναί επιπτώσεις

Και διά μόν το έσωτερικόν, αί συνέπειαι δυνατόν να μόν είναι μοιραία ή και σημαντικώς έστον επίζημιοι.

Διά την προς τά έξω προβολήν όμως της Έλλάδος, το πράγμα δέν έχει ούτω. Είναι ήδη γνωστόν ότι, κατά τας διαπραγματεύσεις προς έπίλυσιν του Κυπριακού και διά την τελικήν μορφήν την όποιαν έλαβε αυτό εκ των συμφωνιών της Ζυρίχης και του Λονδίνου, σημαντικώς και εις βάρος των εθνικών συμφερόντων επέδρασε το επιχείρημα το όποιον επανειλημμένως έχρησιμοποιήθη υπό των αντιδίκων δυνάμεων περί του έν Έλλάδι κομμουνιστικού κινδύνου, λόγω της έν τω κοινοβουλίω τεχνητώς εξασφαλισθείσης ύπερτροφικής δυνάμεως της Ε.Δ.Α.

Ήτο δύσκολον, άν μη άδύνατον, εις την ελληνικήν πολιτικήν προπαγάνδαν, να αντιμετώπιση την προβολήν του ύπεραπολουστευμένου, πλην άπόλυτου άπληξείσεως παρά τη διεθνή Κοινή Γνώμη, έπι-

χειρήματος των αντιδίκων, με την άνάλυσιν των αίτίων της τεχνητής εμφάνισως των 79 βουλευτών της Ε.Δ.Α. Έσπευσε δέ και ή Ε.Δ.Α. να βοηθήσει εις τουτό διά της δημιουργίας της παραφράδος της Δημοκρατικής Ένώσεως, ώστε και προστάθεια τυχόν διαφορισμού και έπεξηγήσεων ελληνικών, να χάνεται εις λεπτομερειακώς άναλύσεις και εις την σύγχισιν μεταξύ Ε.Δ.Α., Δ.Ε. εκ της Ε.Δ.Α., Φιλελευθέρων και των Προοδευτικών του Κ. Μαρκεζίνη. Ήδη βεβαίως το Κυπριακόν δέν ύπάρχει ως κύριον πρόβλημα της ελληνικής έξωτερικής πολιτικής. Καί οι προσανατολισμοί όμως της έξωτερικής πολιτικής της χώρας παραμένουν άμετάβλητοι έφ' όσον, έν τη ούσα και διά των δημοτικών εκλογών της 5ης Άπριλίου, άπεδείχθη περιτράνω, ότι και το έκλογικόν σώμα της Βασιλευμένης Έλληνικής Δημοκρατίας παραμένει άμετάβλητον έν τη συντριπτική πλειοψηφία του. Μάλιστα ένισχυμένον εκ των δημοτικών εκλογών. Άλλά το γεγονός των εκλογών της 5ης Άπριλίου, είναι ήδη παρωχημένον, έν συγκρίσει προς τας δημαρχειάς της πρωτεύουσας και του Πειραιώς της παρελθούσης Κυριακής. Καί είναι ακόμη το γεγονός το όποιον παραμένει ως μόνιμος κατάστασις διά μίαν τετραετίαν. Ή ύπαρξις των έκλεκτών των κομμουνιστών και των συνοδοιπόρων εις τά δημαρχιακά αξιώματα των τριών μεγάλων πόλεων. Ής προβολή της Έλλάδος προς τά έξω, προς τον κόσμον των συμμάχων της και των φίλων της του έλευτέρου και δημοκρατικού κόσμου, το γεγονός αυτό είναι άπλούν και προπαγανδιστικώς εύχρηστον δι' όσους επιθυμούν να προκαλέσουν την δυσπιστίαν των φίλων της εις βάρος της Έλλάδος.

Σειρά σφαλμάτων

Όταν επί κεφαλής της πρωτεύουσας εύρίσκεται ό έκλεκτός των κομμουνιστών π.χ. δέν είναι εύκολον εις τον Δήμον Άθηναιών να διαπραγματευθή ένα δάνειον με μίαν ξένην Τράπεζαν ή και έντοπιαν ακόμη Τράπεζαν ή όποία έχει κάθε λόγον να εμφανίζεται εις την διεθνή χρημαγοράν έχουσα άσφαλείς τοποθετήσεις των χρημάτων της και όχι τοποθετήσεις εις κομμουνιστοκρατούμενας επιχειρήσεις ή οργανισμούς. Υπό το πρίσμα αυτό πρέπει να όμολογηθή ότι αί δημαρχειαί της παρελθούσης Κυριακής δέν πρόκειται να διευκολύνουν την ελληνικήν κυβερνητικήν προσπάθειαν εις το έξωτερικόν.

Άφού όμως άνεφέρθησαν τά γεγονότα και διεπιστώθησαν αί συνέπειαι, χρειάζεται, διά την συμπλήρωσιν της μελέτης, να άναζητηθούν και τά αίτια της δυσμενούς εξέλιξεως μιάς καλώς άρξαμένης προσπάθειας. Καί εκ των όσον πρόκειται να παρατεθούν έν συνεχεία, δικαιολογείται το συμπέρασμα ότι ή έκλογή των Δημάρχων Θεσσαλονίκης, άλλα κυρίως Άθηνών και Πειραιώς ύπέρ των έκλεκτών των κομμουνιστών και κατά παραποίησιν της έντολης των δημοτών έκλογέων, όφείλεται εις σειράν σφαλμάτων τά όποια έν τω συνόλω των δύναται να ύπαχθούν εις τον γενικόν τίτλον: «Σφάλματα γενικής πολιτικής έκτιμήσεως και τακτικής».

Διότι όρθώς ή Κυβέρνησις απέφυγε να δώση πολιτικήν ή κομματικήν χροιάν εις τας δημοτικές και κοινοτικές εκλογάς της 5ης Άπριλίου. Όρθώς επίσης κατεπολέμησε την έκδηλωθείσαν εκ μέρους των

Φιλελευθέρων του Κ. Βενιζέλου πρόθεσιν της δημιουργίας «μετώπου» μετά της άριστερας. Τά άποτελέσματα της 5ης Άπριλίου την έδικαίωσαν άλλωστε εις τουτό. Παρελήφθη όμως μία σημαντική και όχι άδύνατος πρόβλεψις. Ή εκ του έφαρμοσθέντος έκλογικού συστήματος της αναλογικής τοιαύτη. Ή κυβερνητική παράταξις, ίσως και λόγω της μεγάλης και άπολύτως δικαιολογημένης έμπιστοσύνης της εις το έκλογικόν άποτέλεσμα ως εκ της επγνώσεως της σαφούς και άμεταθέτου πολιτικής τοποθετήσεως του λαού, κατά την συντριπτικήν του πλειοψηφίαν, εις την έννικόφρονα παράταξιν, δέν πρόέβλεψε τας συνεπείας του έκλογικού συστήματος της αναλογικής. Συνεπώς προς την τεθείσαν αρχήν της αναμίκην συναλλαγής διά της διατηρήσεως των δημοτικών εκλογών μακράν πάσης κομματικής διαμάχης, παρέβλεπεν ότι το έκλογικόν σύστημα έχει δύο χαρακτηριστικά.

1ον. Προσφέρεται διά κομματικής συναλλαγής ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ.

2ον. Ή κομματική συναλλακτική δύναμις δέν άνήκει εις τον πλειοψηφούντα άλλα ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΟΨΗΦΟΥΝΤΑ.

Τό έκλογικόν σύστημα

Εάν έφηρμόζετο το πλειοψηφικόν έκλογικόν σύστημα και ή άμεσος έκλογή του Δημάρχου, πάσα κομματική συναλλαγή και το πολιτικόν και κομματικόν πεδίου έν γένει θα έξεκαθριζέτο πρό των έκλογικών περιόδου. Κατά το διάστημα της προεκλογικής κυβερνητικής παράταξις θα είχε όλην την εύχέρειαν και την άνεσιν του χρόνου να έντοπίσιν την συναλλαγήν, όπου αυτή θα έξεδηλούτο και να την καταγγείλη ύπευθύνως εις τον λαόν ό όποιος ένήμερωμένος, θα ήδύνατο να ψηφίσιν άποτελεσματικώς. Άπόδειξιν αυτού άποτελεί το γεγονός της άποτυχίας του μετώπου Φιρήθη, έσφαλμένως βεβαίως από της πλευράς των Φιλελευθέρων, δικαιολογούμενον όμως μόνον εκ της ιδιορρύθμου καταστάσεως εις την όποια εύρίσκετο τότε το κόμμα του Κ. Βενιζέλου το όποιον, προβλέπον βεβαίαν εμφάνισιν μειωμένης δυναμείας, έπέδωξε, διά μιάς συγκεχυμένης πολιτικής, να άποκρύψη την άδυναμίαν του.

Έπρεπε συνεπώς ή Κυβέρνησις να άναμένη ότι, μετά τας δημοτικές εκλογάς της 5ης Άπριλίου, θα έπηκολούθει και μέχρι των δημαρχειών, περίοδος έντατικής κομματικής κυρίως συναλλαγής και μάλιστα μικροκομματικής συναλλαγής. Καί να λάβη εκ των προτέρων τά προς τουτό μέτρα της, έφ' όσον προέκρινε το αναλογικόν έκλογικόν σύστημα. Καί προέκρινε το αναλογικόν έκλογικόν σύστημα διότι, ταυτοχρόνως, ύπερεξέτιμησε και ύπετίμησε τας δυνάμεις της. Τας ύπερεξέτιμησε παρασυρθείσα από την κοινοβουλευτικήν εμφάνισιν των κομματικών δυνάμεων, ώστε να θεωρή ότι δλοκληρος ή έννικόφρων παράταξις άνήκει εις την κυβερνητικήν παράταξιν και πειθαρχεί κομματικώς εις αυτήν υπό την έννοιαν της στενής κομματικής πειθαρχίας και ύπετίμησε ταυτοχρόνως τας δυνάμεις της, θεωρήσασα ότι εις τας μεγάλας πόλεις ύπήρχε κίνδυνος πλειοψηφίας της άριστερας έναντι της έννικόφρονος παρατάξεως.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΟΝΕΙΡΩΔΟΥΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ελάμβανα μέρος ως δημοσιογράφος—παρρητητής εις μίαν σειράν πειραμάτων περί τας συνθήκας ζωής που επικρατούν εις το διάστημα. Τά πειράματα αυτά έξετελούντο από έπιστήμονας της άμερικανικής Άεροπορίας, του Ναυτικού, και της Έθνικής Διοικήσεως Διαστήματος (Ν.Α.Σ.Α.). Μερικά από τά πειράματα αυτά έχρησιμοποίησε τελευταίως ή Ν.Α.Σ.Α. προκειμένου να επιλέξη την μικράν ομάδα των άνδρών διά το σχέδιον «Ερμής»—διά την έξακόντισιν άνθρώπου περί την Γην, έντος τεχνητού δορυφόρου. Επί πλέον τά πειράματα πρόκειται να όδηγήσουν, καθώς έλπίζεται, εις την έπίλυσιν μερικών Ιατρικών προβλημάτων τά όποια έξακολουθούν

να παρεντίθενται ως εμπόδια, εις το σχέδιον της έξαπολύσεως άνθρώπων κατ' αρχάς μόν εις τον πλησίον της Γης διαπλανητικόν χώρον, βραδύτερον δέ εις την Σελήνην και τούς άλλους πλανήτας.

Άπό άλλα πειράματα και άνακαλύψεις που έγιναν παλαιότερον είναι γνωστόν ότι όταν έλθη ή στιγμή της έξαπολύσεως του πρώτου ανθρώπου εις το διάστημα—άσχετον έν τον έξαπολύσουν Άμερικανοί ή Ρώσοι—ό άνθρωπος αυτός θα άπειλίζεται κατ' αρχήν μόν από ένα παιμόνιον ήχων, ίκωνών να του προκαλέσουν άνωμαλίας τόσον διανοητικές όσον και σωματικές, έν συνεχεία δέ από ένα πλήθος κλονισμών και τραυματισμών, από μεγάλας αντίθεσεις θερμοκρα-

“Όταν άρχισα να «πλέω» εις ύψος δύο ποδών περίπου από του δαπέδου, έσπρωξα έλαφρά με τις άκρες των δακτύλων του ποδιού μου το πίσω στεγανόν διαμέρισμα. Άμέσως, ώσάν να ήμουν κανένα μικροσκοπικόν πηδαλιονχοούμενον, έχασα κατά κυριολεξίαν όλο μου το βάρος. Αϊφνης, με κατέλαβεν ένα αίσθημα έπάρσεως και θριάμβου. Ήτο σά να είχα μόνος μου νικήσει την τυρρανίαν της έλξεως και να είχα διέλθει ως διά μαγείας από κάποιαν μυστικήν πύλην οδηγούσαν εις ένα νέον κόσμον, ένα κόσμον καινούργιων διαστάσεων, με πλήθος παραδόξων και γοητευτικών τέρψεων.

Εις αυτήν την κόλασιν, οι έπιστήμονες του Διαστήματος—οι όποιοι αντιμετώπισαν μέχρι στιγμής μυριάς δυσκολίας άποστέλλοντες «ρομπότ» ή διάφορα έπιστημονικά όργανα—πρόκειται έντός όλίγου να άποστέλλουν την πλέον εύθραυστον και εύπαθή των συσκευών, τον άνθρωπον. Διά να συνοψίσωμεν το πρόβλημά του, άρκεί να έπλωμεν ότι ή «συσκευή» των δέν πρέπει ν' άνθέξη μόνον κατά το ταξίδιον άλλα πρέπει να έπιτρέψη ζωντανή και εις την Γην. “Όταν

επιβάτης του πυραύλου είναι άνθρωπος, δεν είναι δυνατόν και δεν πρέπει το πείραμα να σπεφθή υπό «μερικής επιτυχίας».

Το ιδεώδες φυσικά δι' όσους ασχολούνται με τον «άνθρωπινον παράγοντα» εις το ταξίδιον αυτό θα ήτο να τοποθετήσουν τον υποψήφιον ταξειδιώτην εντός μιάς κολοσσικής συσκευής, αναπαραγωγής όλων τας συνθήκας τας οποίας θα συναντήσει κατά την πτήσιν του ό τολμητίας αυτός του Διαστήματος. Άτυχώς όμως, τοιαύτη συσκευή δεν υπάρχει μέχρι στιγμής. Έν τούτοις έχει κατασκευασθή συσκευή δυναμένη ν' αναπαράγη ταυτοχρόνως μίαν ή δύο εκ των συνθηκών τας οποίας θα συναντήσει κατά το ταξίδιον του. Τας συσκευάς του είδους αυτούς έδοκίμασα εγώ, μέχρις ενός χρονικού όρίου όμως το όποιον δεν θα έβθεν εις κίνδυνον την ύγιαν ενός μάλλον ειρηνικού άρχισυντάκτου. Σκοπός μου ήτο να δοκιμάσω και να καταγράψω τας διαφόρους συγκινήσεις και έντυπώσεις τας οποίας άποκομίζει κανείς από ένα ταξίδιον εις το διάστημα. Έτσι λοιπόν παρέδωσα τον έαυτόν μου εις μίαν ομάδα άφοσιωμένων φιλερυνών και μετριοφρόνων άμερικανών έμπειρογυνωμόνων των διαπλανητικών πτήσεων. Οί άνθρωποι διαπλανητικών πτήσεων ως πειραματόζωα τους ίδιους τους έαυτούς των περνούν την ζωήν των άνάμεσα σε διάφορα όργανα και κάθε τόσον κλείνονται εντός των παραδόξων συσκευών των, αufferνοντες βαθμηδόν την έντασιν των διαφόρων τεχνητών αναπαραγομένων συνθηκών, μέχρι σημείου όποτε πλέον καθίσταται φανερόν ότι οιαδήποτε περαιτέρω αύξησης της έντάσεως συνεπάγεται τον διαμελισμόν των. Χάρις εις τὰ στοιχειά τὰ όποία συγκεντρώνουν, θα σιωθώμεν πώς να κατασκευάζωμεν διαστημόπλοια. Τά ίδια αυτά στοιχειά ρυθμίζουν και την έκπαίδευσιν των άνδρών που θα λάβουν μέρος εις το σχέδιον «Ερμής»...

Σάν μπάλλα του τέννις...

Η πρώτη αλλά και πλέον θαυμαστή έμπειρία που έδοκίμασα ήτο ή κατάργησις της βαρύτητος, ή «τά πειράματα έλξεως Ο» όπως την ονομάζουν οί έπιστήμονες. Το βάρος μου λοιπόν το έχασα εις το έσωτερικόν ενός καταλλήλως προς τουτό διαρρυθμισμένου μεταγωγικού άεροπλάνου τύπου Κονβαίρ 131-Β, το όποιον ονομάζεται.. «Πόσο ψηλά το φεγγάρι». Τά πειράματα διεξάγονται υπό την εποπτείαν του σμηναρχου Έντουαρντ Μπράουν, ψυχίατρον και πιλότον εις το έν Ράιτ Φήλδ του Όχάιο Άεροναυτικόν Ίατρικόν Έργαστήριον. Εις ένα δορυφόρον, ό άνθρωπος θα χάση το βάρος του, εύθς ως το σκάφος τεθή εις την τροχίαν του. Ή τεραστία, ως εκ της ταχύτητος του σκάφους, κεντρόφυς δύναμις, θα έξουδετερώνη πλήρως την αντίθετον φοράς δύναμιν της έλξεως. Αί συνθήκαι αύται, αναπαράγονται τεχνητώς ως εξής:

Ταξιδιωτική...
όψις του
μέλλοντος

Ή κλίνη αυτή άποτελείται από στρώματα, μεταξυ των όποιων τοποθετείται το σώμα του άστροναύτου. Ή μία εξ αυτών είναι ειδικώς κατασκευασμένη, ώστε να πιέξη την ράχην του άστροναύτου και να του δώη την έντύπωσιν ότι εύρίσκεται έξαπλωμένος εις την κλίνην της οικίας του.

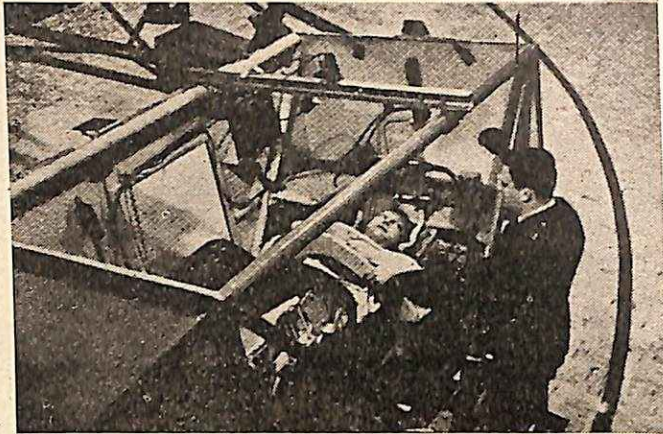
Το άεροπλάνον ίπταται εις ένα ύψος 12.000 ποδών (4.000μ.) μέχρις ότου φθάση την ταχύτητα των 285 μιλίων (500 χλμ. περίπου) ώριαίως. Κατόπιν, όλως άποτόμως, τοποθετείται εις μίαν γωνίαν 30 μοιρών. Κατά τὰ έπόμενα 15 δευτερόλεπτα το άεροπλάνον διασχίζει το κενόν σαν μία μπάλλα του τέννις και πάν αντικείμενον εντός αυτού το όποιον δεν είναι δεμένον γερά, όπως οί πιλότοι, άνυψούται και «πλέει» έδω και εκεί μέσα εις τον άέρα.

Όταν το άεροπλάνον άρχισε να σηκώνεται από την «βουτιά» του, βρισκόμουν «μπρούμυτα» επάνω εις το δάπεδον, το όποιον ήταν στρωμένο με παχύ στρώμα έλαστικού. Με πίεξε μία δύναμις που ίσοδυναμεί δυόμιση φορές την δύναμιν της βαρύτητος και που έκαμε το σώμα μου να ζυγίξη κάπου 500 λίβρας. Ένθυμούμαι πώς την στιγμήν αυτήν ηύχόμουν ολοψύχως να σταματήσει αυτό το μαρτύριον. Αισθανόμουν ώσαν σαύρα ή όποια νομίζει ότι ίσως και να ήμπορεί να άναρριχθή επάνω εις ένα κατακόρυφον στύλον, χωρίς όμως και να νομίζει ότι κάτι τέτοιο είναι άπρααίτητον. Ύστερα, όλίγον κατ' όλίγον, αυτό το βαρύ χέρι της έλξεως, έχαλάρωσε την πίεσιν του, μέχρις ότου εξαφανίσθηκε τελείως. Άπαλά και άναπόφυστα, άρχισα να πλέω επάνω από το δάπεδον.

Έμεινα κατάπληκτος άνακαλύπτων το πόσον αυτός ό άβραής κόσμος φαίνεται φυσικώτερος από τον άλλον, έκείνον εντός του όποιου ζώμεν. Αυτή ή έλευθερία αιώρησης υπό βαρύτητα Ο δίδει ταυτοχρόνως εις το σώμα και εις το πνεύμα μίαν άφάνταστον εύφορίαν και εύεξίαν. Ένθυμούμαι πώς όταν άνεκάλυπα τον νέον αυτόν κόσμον, έμόρφαζα κωμικώτατα προς τους συνεπιβάτας μου του άεροπλάνου. Ήτο δύσκολον να ένθυμηθ ή κανείς ή και να ένδιαφερθή έστω διά το ποίος εξ αυτών ήτο «έπάνω» και ποίος «κάτω». Του λοιπού εις τὰ ταβάνια δεν θα είναι δι' έμέ, ό,τι ήσαν μέχρι της περιέργου αυτής έμπειρίας μου.

Συναίσθημα θριαμβικής εύφορίας

Την τρίτην φοράν που το άεροπλάνον έξετέλεσε το πείραμα, κατώρθωσα, πιέζοντας με το πόδι μου τὰ τοιχώματα, να διασχίσω όλόκληρον το άεροπλάνον. «πλέων» εις τον άέρα. Όταν όμως έφθασα εις ένα ώρισμένον σημειον, ό σμηναρχος Μπράουν με έσταμάτησε, διότι έκόντευα πλόν να μπώ εις το διαμέρισμα των πιλότων. Ένθυμούμαι, ότι έχρειάσθη να καταβάλ ή κάποιαν δύναμιν διά να με σταματήσει. Εις αυτόν τον άνευ βάρους

κόσμον, ό χρόνος φαίνεται ν' άποκτε διαφορετικές διαστάσεις. Κάθε φοράν που το άεροπλάνον έπανέλμβανε το πείραμα και εγώ έπιπτα επί του δαπέδου έχων άνακτησει την βαρύτητά μου, ή μάλλον το βάρος μου, μου έφαινετο ότι είχαν περάσει όλόκληρα λεπτά. Και όμως κάθε φοράν ή κατάστασις αυτή δεν διήρκει παρά 15 μόνον δευτερόλεπτα. Παρέστην έν όλω εις 90 επαναλήψεις του πειράματος (εις πολλές πτήσεις) και έν όλω έχω ζήσει 22 1/2 περίπου λεπτά ζωής χωρίς βάρος. Κάθε φοράν έδοκίμαζα και πάλιν αυτό το παράδοξον συναίσθημα της θριαμβικής εύφορίας. Άλλά και όλοι οί άλλοι όσοι εύρίσκοντο εις το άεροπλάνον, συμπεριλαμβανομένου και «παλαιμάχων» οί όποιοι είχαν δοκιμάσει πλειστάκις αυτήν την γοητευτικήν έμπειρίαν, έχαμογελοῦσαν πανευτυχώς καθώς «έπλεαν» λυτρωμένοι από το βάρος των.

«Το κάθε τι είχε παραμορφωθή...»

Άλλα συνέπειαι της καταργήσεως της βαρύτητος είναι μία υπεραίμια του δεξιού μέρους της καρδίας (άκίνδυνος ως πιστεύεται), μερική άχρήστευσις του στομάχου (με άποτέλεσμα έμετον ό όποιος θ' άποβή μοιραίος, εάν ό άστροναύτης φέρη προσωπίδα όξυγόνου) κ.ά. Διά να λυθ ή πρόβλημα της κυκλοφορίας των ταξειδιωτών του Διαστήματος, ή Άεροπορία μελετά την κατασκευήν μαγνητικών ύποδημάτων, γυροσκόπιων εις φυσικόν μέγεθος και άλλων συσκευών αναλόγων, χωρίς εις τας οποίας οί άστροναῦται θα ήμπορουν να κυκλοφορούν εντός του σκάφους των. Μερικοί μάλιστα έθελονται, εξαιρετικώς πατριώται καθώς φαίνεται, δοκιμάζουν και ειδικήν... τουαλέτταν δι' αυτού του είδους τὰ ταξίδια. Εις την τουαλέτταν αυτήν, δένονται με λουριά.

Άλλ' ή κατάργησις της βαρύτητος δεν παρουσιάζει μόνον αυτά τὰ προβλήματα. Κατά την έξοδον και την είσοδον του βλήματος από την ατμόσφαιραν και έκτός αυτής, χάρις εις την επιτάχυνσιν και την κεντρόφυγα δύναμιν, το βάρος του άστροναύτου αύξάνεται επί τι, εις το τριπλάσιον. Διά να λυθ ή πρόβλημα αυτό γίνονται πειράματα με πολλές συσκευάς. Εις Ράιτ Φήλδ 1, με έβαλαν να σκαφάλωσω εις μίαν περιέργον πολυθρόναν εύρισκομένην εις το άκρον ενός «κεντρόφυγος βραχίονος» μήκους 20 ποδών. Εις το κάθε χέρι, έκρατούσε μοχλούς έλέγχου. Μου είχαν π ή ότι καθ' όν χρόνον ό βραχίων θα περιετρεφετο, πρό όφθαλμών μου θα άναβόσβηνε συνεχώς ένα μικρόν φώς. Επί του δεξιού μοχλού, υπήρχεν ένα κομβίον. Θα έπρεπε να το

πιέζω και να σβήνω το φώς, δίδων ούτω σημά περί του ότι δεν είχα τυφλωθ ή, ή χάσει τας αισθήσεις μου. Με τον μοχλόν που έκρατούσα εις το άριστερό χέρι, υπετίθετο ότι θα ήλεγχα τον συντονισμόν τον διανοητικόν μου λειτουργιών. Έπρεπε να διατηρώ επάνω εις ένα «καντράν» δύο βελόνες εις το αυτό πάντοτε σημειον.

Το μηχανήμα έτέθη εις λειτουργίαν. Έντός δευτερολέπτων, το βάρος μου είχεν αύξηθ ή 3 1/2 φορές. Διεπίστωσα ότι έξακολουθούσα να ήμπορώ ν' άνασηκώνω τὰ πόδια και το κεφάλι μου, καίτοι με έξαιρετικήν δυσκολίαν. Όταν το μηχανήμα έσταμάτησε και διεπιστώθ ή ότι ό σφυγμός μου ήτο κανονικός, οί έπιστήμονες συναφέρθησαν να επιταχύνουν άκόμη περισσότερο την κίνησιν, ώστε το βάρος μου να πενταπλασιασθ ή. Αυτήν την φοράν ή διαφορά, έν σχέσει προς την προηγουμένην, ήτο λίαν έμφανής. Δεν ήμπορούσα πλέον ν' άνασηκώνω το κεφάλι μου, που έζυγίζε 50 λίβρας. Εις το σημειον αυτό, το βάρος μου ήτο μεγαλύτερον του ήμισιους τόνου. Διά να άναπνέω, έπρεπε να άνεβοκατεβάζω συνεχώς το διάφραγμά μου, έπειδή ή κεντρόφυς δύναμις έπιέζε το στήθος μου και έμπόδιζε τους πνευμονάς μου να γεμίσουν. Το κάθε τι πρό των όφθαλμών μου είχε παραμορφωθ ή, αλλά προς μεγίστην μου έκπληξιν μου ήτο εύκολώτερον να συγκεντρωθ ή τώρα εις το «καντράν» και ή ηύξημένη βαρύτης της άριστεράς μου χειρός καθίστα τον έλεγchon εύκολώτερον. Όταν έφώναξαν το δνομά μου, το ήκουσα βεβαίως, αλλά ό ήχος έφαινετο να έρχεται από πολύν μακρυά. Δεν άπήντησα έπειδή φοβήθηκα μήπως δογκώσω την γλώσσα μου εάν τυχόν έπιχειρούσα κάτι τέτοιο. Έννοιωθα σαν να είχα πέσει μέσα σε κανένα πηγάδι τσακίζοντας τὰ κόκκαλά μου. Παρά το γεγονός όμως ότι έννοιωθα άσχημα και περιέργα, έπειδή έζυγίσα τόσον πολύν, δεν αισθανόμουν τον παραμικρόν πόνον. Όταν ή συσκευή έσταμάτησε έμεινα κατάπληκτος διαπιστώνοντας ότι τὰ μάτια μου «επαιζαν» επάνω κάτω με ταχύτητα άπίστευτον. Επί μερικά δευτερόλεπτα δεν ήμπορούσα να επανέρω τον έλεγchon της όράσεώς μου. Άργότερον μου είπαν ότι ή δοκιμασία υπήρξεν άνεκτή έπειδή το καθίσμα ήταν κατασκευασμένον κατά τοιοῦτον τρόπον ώστε να κατανέμη εξ ίσου την πίεσιν έφ' όλης της επιφανείας του σώματός μου. Εάν ήμουν όθριος την στιγμήν κατά την οποίαν το βάρος μου είχε πενταπλασιασθ ή θα είχα μείνει άναίσθητος και πιθανώς ό έγκέφαλός μου θα είχεν ύποστή σοβαρωτάτας αλλοιώσεις, έπειδή όλον το αίμα, εξ αιτίας του βάρους, θα κατέβαινε προς τὰ πόδια. Άνάλογα καθίσματα, φυσικά, θα ύπάρχουν μέσα στα διαστημόπλοια.

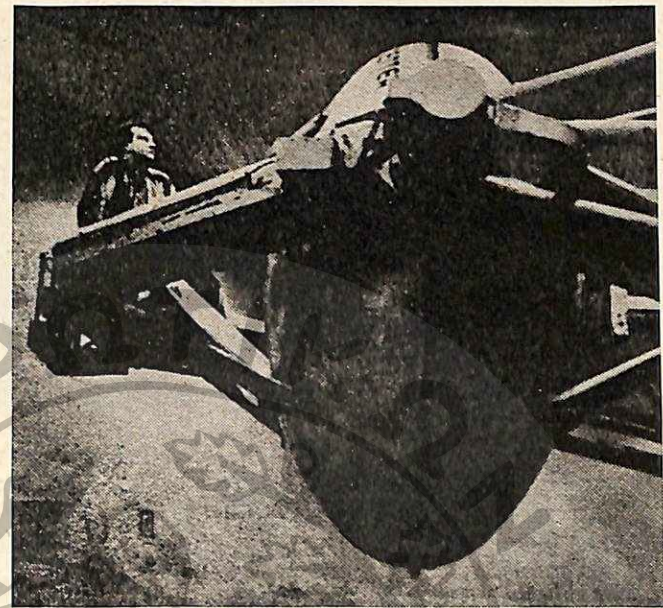
Ή «γόνδολα»

Η δευτέρα έμπειρία μου με την κεντρόφυγα δύναμιν και τὰ άποτελέσματά της, έγινεν εις τὰ εργαστήρια του Ναυτικού, έν Τζώνσβιλλ της Πενσυλβανίας. Την φοράν αυτήν, με έτοποθέτησαν εις μίαν συσκευήν άπείρους μεγαλύτεραν, με βραχίονας μήκους 50 ποδών, ύποστήριζοντα μίαν γιγαντιαίαν «γόνδολα». Ή «γόνδολα», καθ' ήν στιγμήν ό βραχίων κινείται με δαιμονιώδη ταχύτητα, αιώρεται έδω και εκεί. Την φοράν αυτήν, έπρεπε να έχω τὰ μάτια επάνω σ' ένα κόκκινο φώς και να δίδω σήματα, μ' ένα πράσινον φώς. Την πρώτην φοράν, το βάρος μου έδιπλασιασθ ή—το πείραμα

είχε γίνει με δύο μόνον μονάδας Γκ. Κάθε φοράν όμως, έδιδετο αύξησις ήμισείας μονάδος. Εις τὰ 4 1/2 μου ήταν σχεδόν άδύνατον ν' άνοιξω τὰ βλέφαρά μου και όμως έξακολουθούσα να βλέπω τὰ φώτα και να δίδω τὰ σήματα με άφάνταστον κόπον. Όταν όμως έφθάσαμε εις τὰ 5 Γκ. και ή «γόνδολα» περιετρεφετο με ταχύτητα 61 μιλίων ώριαίως, τότε έπαινα να βλέπω τὰ πράσινα φώτα. Το αίμα είχε φύγει τελείως από τὰ μάτια μου και δεν έβλεπα πλέον σχεδόν τίποτε, έκτός από το κόκκινον φώς. Τέλος το μηχανήμα έσταμάτησε και με έκατέβασαν εις έλεεινήν κατάσταση.

Όπως με έπληροφόρησαν, τὰ άπόλυτα όρια της ανθρώπινης άντοχής εις τας συνθήκας αυτές προσδιορίζονται όχι τόσον από το βάρος αυτό καθ' έαυτό, όσον από την παραμόρφωσιν διαφόρων όργάνων του σώματος. Περιέργως, ή πλέον έπιβλαβής «παραμόρφωσις» είναι του αίματος το όποιον έχει την τάσιν να λιμνάζη εις τας κνήμας και τους πνευμονάς. Έκτός από τους πόνους εις το στήθος και τὰ μέλη, το αίμα δεν ήμπορεί πλέον να

Ή κεντρόφυς συσκευή όπου μετράται ή άνθρωπινή άντοχή εις το μαρτύριον της έπιταχυνομένης περιστροφής. Τὰ «πειραματόζωα» πρέπει να συνηθίσουν την περιστροφικήν κίνησιν μέχρι σημείου που θα έπέφερε τον θάνατον εις άλλους μη ένγυμνασθέντας.

μεταφέρει όξυγόνον εις τον έγκέφαλον, με άποτέλεσμα να έπέρχεται θάμβη της όράσεως, άναίσθησις, κάποτε δε και σοβαρά έγκεφαλικά άλλοιώσεις.

Τὰ «πειραματόζωα» του Ράιτ Φήλδ και του Τζώνσβιλλ έχουν φθάσει εις το σημειον να δέχονται 25 μονάδας Γκ. Άλλ' αυτό δεν άρκει. Έτσι, έχουν άλλος δύο συσκευάς, την «Σαρκοφάγον» και την «Σιδηράν Παρθένον», τὰ όποια δεν είναι παρά δύο συμπαγή μεταλλικά δοχεία γεμάτα νερό. Το πειραματόζωον εισέρχεται εντός του ύδατος και άναπνέει, χάρις εις ειδικόν σωληνήσκον, πεπιεσμένον άέρα. Το ύδωρ χρησιμεύει ως ιδεώδης άσπίς εναντίον της αύξησεως του βάρους. Όσον και εάν αυτό φανή παράδοξον, δεν άπαλείεται τελικώς ό άνθρωπος να ταξειδεύση εις το διάστημα μέσα σε...φέρετρα γεμάτα νερό. Ήσθάνθη μεγάλην άνακούφισιν όταν μου είπαν ότι διά τεχνικούς λόγους δεν έπρόκειτο να με ύποβάλλουν εις τοιαύτην δοκιμασίαν.

Εις Βηθεσδά, όχι της Γαλιλαίας, αλλά της Μαίριυλανδ, όπου ή βάση του Ναυτικού, έξετέθην εις τους παλμούς τους ό-

ποίους ένδέχεται να δοκιμάση ό άστροναύτης κατά την έκτόξευσιν του πυραύλου ή κατά την έκ νέου είσοδον του βλήματος εις την γήινην ατμόσφαιραν. Διά ν' αναπαράγουν αυτούς τους «παλμούς», χρησιμοποιοῦν μίαν ειδικήν τράπεζαν, από την όποιαν καθώς μου είπαν, είχαν περάσει όλα τὰ πειραματόζωα που είχαν ταξειδεύσει εις το διάστημα. Χάριν ένημερότητος δεν παρέλειψαν ιά μου ψιθυρίσουν ότι πολλά άτυχά ζωά, είχαν έκπνεύσει επάνω σ' αυτό το τραπέζι ύστερα από δέκα λεπτά, λόγω του ότι οί παλμοί προκαλούν αίμορραγίας διαφόρων όργάνων. Πρός χάριν μου όμως θα μείναν την άπόδοσιν της μηχανής. Επί 30 δευτερόλεπτα, έτρεμα με τον ρυθμόν των 180 κινήσεων το λεπτόν. Εις μίαν στιγμήν άντελήφθη ένα όξυν συριγμόν, σά να ξεφούσκωνε κάποιο λάστιχο. Ήταν... οί πνευμονές μου. Το σηκώτι μου άνεβοκατέβαινε ταχύτατα μέσα εις το διάφραγμα πιέζοντας τους πνευμονας οί όποιοι απέβαλλον βιαίως τον άέρα. Ή άναπνοή μου εύρίσκειτο εις το έλεος αυτής της καταχθονίου μηχανής, ώσαν να ήμουν μέσα

εις ένα σιδηρόν πνεύμονα, που τον έχειρίζετο κάποιος παράφρων! Περιέργως, όταν ό αριθμός των παλμών ηύξηθ ή (600 κατά λεπτόν) τὰ πράγματα έγιναν όλιγώτερον δυσάρεστα.

Ήλεκτρόδια, σύματα και ψυχρολουσία...

Άλλ' αυτά δεν αποτελούν παρά ένα έλάχιστον μέρος των δοκιμασιών τας οποίας ύφίστανται οί υποψήφιοι ταξειδιώται του διαστήματος τους όποιους ψήνουν... παγώνουν, πιέζουν, έκθέτουν εις τρομακτικούς ήχους κ.λ.π. Επί παραδείγματι μπροστά στις πελώριες σειρήνες του Ράιτ Φήλδ, που ούρλιαζαν εις τὰ 157 «ντεσιμπέλ» αισθανόμουν σαν γυάλινο κρασσοπότηρο που το κτυποῦν και άναδίδει ένα μουσικό φθόγγον. Όλη την ύπολοιπην ήμέρα, θα ήμπορούσα να όρκισθ ή ότι επάνω εις τους ώμους μου δεν έφερα κεφαλήν, αλλά εύχον κώδωνα καθεδρικού. Έπειτα, με έξέθεσαν εις θερμοκρασίαν 130 βαθμών Φαρενάιτ. Ύστερα από 25 δευτερόλεπτα είχα χύσει ποταμούς (Συνέχεια εις σελ. 51)

**Ο ΠΡΩΤΟΣ
ΝΕΚΡΟΣ
ΤΗΣ ΑΠΟ-
ΒΑΣΕΩΣ :**

Η φωτογραφία απέκτησε ιστορική αξία διότι εικονίζει τον πρώτον Αμερικανόν πεζοναύτην που έφθασε επί γαλλικού εδάφους κατά τας πρώτας σιγμάς τής εισβολής.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Όταν—τόν Οκτώβριον του 1942, με την επίθεσι των συμμαχικών δυνάμεων κατά των Γερμανών εις τὸ Ἑλ—Ἀλαμείν—ἀνοίχθηκε ὁ δρόμος πρὸς τὴν τελικὴ ἡττα τοῦ Χίτλερ, ὁ Τσώρτσιλ εἶπε: «Αὐτὸ δὲν εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους, ἀλλὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς». Ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους ἦρθε μετὰ τὴν ἐπίθεσι στὴ Νορμανδία, τὴν μεγαλύτερη ἀποβατικὴ ἐπιχείρησι πού ἀνέλαβον νὰ φέρουν εἰς πέρας αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις.

Ἡ εἰσβολὴ στὴ Βόρειο Γαλλία ἀποφασίσθηκε τελικὰ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Τεχεράνης, τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Νοεμβρίου 1943. Ἦδη, οἱ Γερμανοὶ εἶχαν τελειώσει τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐκείνου τοῦ χρόνου στὸ Ρωσικὸ Μέτωπον καὶ εὗρισκοντο ἐν πλήρει ὑποχωρήσει. Δύο μῆνες πρὶν ἀπ' τὴν συνάντησιν Στάλιν—Τσώρτσιλ στὴν περσικὴ πρωτεύουσα, οἱ σοβιετικοὶ εἶχαν ἀνακαταλάβει τὸ Σμολένσκ. Τὶς ἀρχὰς τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐξεκαθάρισαν τὸν Καύκασον καὶ τὴν Κριμαίαν, ἐνῶ οἱ Γερμανοὶ ἔλυναν ἐσπευσμένως τὴν πολιορκίαν τοῦ Λένινγκραντ. Οἱ πρώτες ἡμέρες τοῦ Ἰουνίου 1944 βροῖσκον τοὺς Ρώσους μέσα στὴν Ρουμανία καὶ κοντὰ εἰς τὸ Ἰάσιον.

Εἰς τὸ Ἰταλικὸν Μέτωπον τὰ πράγματα εἶναι ἀκόμη χειρότερα γιὰ τοὺς Γερμανούς. Δύο ἡμέρες πρὶν ἀπ' τὴν ἀπόβασιν

στὴ Νορμανδία, οἱ Ναζὶ ἐκκενώνουν τὴν Ρώμην διότι—κατὰ τὸ ἀνακοινωθέν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου τῶν Γερμανικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων—«ὀφίστατο ὁ κίνδυνος νὰ συμπεριληφθῇ τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο κέντρον πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου εἰς ἀμέσους μαχητικὰς ἐπιχειρήσεις». Καὶ ἔτσι, πρὶν περάσουν σαρανταοκτὼ ὥρες ἀπ' τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἰταλικῆς πρωτεύουσας ἀπ' τοὺς Γερμανούς, οἱ Σύμμαχοι ἀπεβίβασον εἰς τὴν Νορμανδίαν.

Ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1943 ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγεία τῆς ἀποβάσεως εἶχε ἀνατεθῇ εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀϊζενχάουερ. Ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὶν ἀπὸ τὴν Νορμανδίαν, εἶχε διενθίνει τὴν ἀπόβασιν στὴν Ἰταλία. Τὴν διοίκησιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἀνέλαβε ὁ Βρεταννὸς ναύαρχος Μπέρτραμ Ράμσαιν,

καὶ τῶν κατὰ ξηρὰν ὁ συμπατριώτης του Μοντγκόμερν.

Ἡ περιλάλητη ἀπόβασιν θὰ γινόνταν ἐν ἡμέραις τῆς 5ης Ἰουνίου. Ἀλλὰ ὅμως βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δέ... καιρὸς κελεύει... Γιατί, ὅταν στὶς 4 τὸ πρωτὶ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἔφεραν στὸν Ἀμερικανὸ Ἀρχιστράτηγον τὸ μετεωρολογικὸ δελτίο, ὁ Ἀϊζενχάουερ κατέλαβε ὅτι μετὰ τὴν θαλάσσοταραχὴν ἢ ὁποῖα ἐπικρατοῦσε εἰς τὴν Μάγχην, ἡ ἀμφίβιος ἐπιχείρησις θὰ ἀπετύγχανε. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ τὴν ἀναβάλῃ γιὰ εἴκοσι τέσσαρες ὥρες, περιμένοντας νὰ περάσῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Ποσειδῶνος.

Ὁ στρατηγὸς «Καιρὸς»

Οἱ ὥρες ὅμως περνοῦσαν καὶ ἡ θαλάσσοταραχὴ δὲν ἐννοοῦσε νὰ σταματήσῃ. Εἶχε ὅμως κάπως ἐλαττωθῇ. Ἀποφασιστικὸς ἄνθρωπος ὁ Ντουάιτ Ἀϊζενχάουερ καὶ παρὰ τὴν γνώμην τῶν συμβούλων του, διατάσσει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐπιχείρησις «Ὁρβελορντ» (τὸ συνθηματικὸν ὄνομα τῆς ἀποβάσεως). Κι' εἶπε: ἀπὸ λίγο ξεκινοῦν ἀπ' τὰ παράλια τῆς Νοτίου Ἀγγλίας,

τέσσαρες χιλιάδες ἀποβατικὰ πλοῖα (μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλὰ ἑλληνικὰ φορτηγά), προστατευόμενα ἀπὸ ἑξακόσια πολεμικά, ἐνῶ συγχρόνως ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν μάχην ἑνδεκα χιλιάδες ἀεροπλάνα διαφόρων τύπων. Ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου—τοῦ μεγαλύτερου Πολέμου τῆς Ἱστορίας—ἀρχίζει...

Ἀς ρίξουμε τώρα μιὰ ματιὰ στὴν ἀμυντικὴ διάταξιν τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Γαλλίας, στὸ περίφημο Τεῖχος τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Τὸ τεῖχος τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἦταν μία συνεχὴς γραμμὴ ἀμυντικῶν ὀχυρῶν ἀπὸ μπετόν με πυροβόλα (ικανὰ νὰ βάλλουν πρὸς ὅλες τὰς διευθύνσεις), πολυάριθμες νάρκες καὶ ἰσχυρὰ ἐμπόδια διαφόρων τύπων, τοποθετημένα κυρίως κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης διὰ τὴν πλημμυρίδα. Μόνιμα πυροβόλα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πυροβολικὸν ἐκστρατείας ἐκάλυπτε μετὰ τὸ βεληγκέες του τὸ μήκος τῶν ἀκτῶν. Δὲν ὑπῆρχε δευτέρα γραμμὴ ἀμύνης. Τὰ χωριά ὅμως εἰς τὰ μετώπισθεν ἦσαν ἰσχυρὰ ὀχυρωμένα. Ὁ ἀρχικὸς βομβαρδισμὸς ἀπὸ ἀέρος καὶ θαλάσσης τῶν συμμαχικῶν δὲν κατέστρεψε μεγάλο ἀριθμὸ ἀμυντικῶν ἔργων, ἐμείωσε ὅμως σημαντικὰ τὴν ἐντάσιν τοῦ πυρὸς τῶν.

Τὸ σφάλμα τοῦ Ρόμμελ

Ἀνότατος διοικητὴς τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἦταν ὁ Γερμανὸς στρατάρχης Ρούντσελτ, ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του καὶ τὴν 15ην στρατιάν τοῦ Ρόμμελ. Ὁ τελευταῖος διοικοῦσε τὸ τμήμα Ὀλλανδικῶν ἀκτῶν—Λεῖγκρος, δηλαδὴ τὸν τομέα τῆς συμμαχικῆς ἀποβάσεως. Ὑπὸ τὸν Ρόμμελ ὑπηρετοῦσαν 19 μεραρχίαι, οἱ ὁποῖαι ἦσαν συγκεντρωμέναι βαρεῖως τῆς Νορμανδίας, εἰς τὸν τομέα Καλαί—Βουλώνης. Ἀλλες 10 θωρακισμέναι μεραρχίαι ἦσαν διασκορπισμέναι εἰς ὁλόκληρον τὸ Δυτικὸν Μέτωπον, ἀπὸ τὸ Βέλγιον ἕως τὸ Μπορντώ. Οἱ Γερμανοὶ δηλαδὴ ἐπίστευαν ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ ἐνεργοῦσαν τὴν ἀναμενόμενην ἀπόβασιν τῶν εἰς τὸ πλησιέστερον στὴν Ἀγγλίαν ἐδαφῶν, τὸ Καλαί. Πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν συνέβη. Διότι τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐνηργήθη ἡ ἀπόβασιν—οἱ Βράχοι τοῦ Καλβαντός, δυτικῶς τῆς Χάρφης—ἀπέχει πολλὰ μίλια ἀπὸ τὰς ἀγγλικὰς ἀκτῆς.

Ἄλλο σφάλμα τῶν Γερμανῶν ἦταν ὅτι δὲν κατέλαβαν ὅτι ἡ κυρία συμμαχικὴ ἐπίθεσις θὰ ἐκδηλωνόταν ἐκεῖ πού ἔγινε ἡ ἀπόβασιν. Νόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀντιπερισπασμοῦ καὶ δι' αὐτὸ δὲν συνεκέντρωσαν ὅλα τὰ τμήματα τῆς 10ης θωρακισμένης μεραρχίας στὶς νορμανδικὰς ἀκτῆς. Τὸ λάθος αὐτὸ ἦταν τοῦ Ρούντσελτ καὶ τοῦ Ρόμμελ, ἐνῶ ὁ Χίτλερ πίστευε ὅτι ἐπίθεσις ἦταν ἡ ἀπόβασιν στὸ Καλβαντός. Τὸ σφάλμα τοῦ Ρόμμελ ἦταν τόσο μεγάλο, ὥστε στὶς 19 Ἰουνίου—δεκατρεῖς ὁλόκληρες μέρες μετὰ τὴν εἰσβολή—ἔστειλε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα εἰς τὸν φόν Ρούντσελτ. «Δέον νὰ ἀναμένωμεν μίαν ἀπόβασιν εἰς μεγάλῃ κλίμακα εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μάγχης καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ Ἀκρωτηρίου Γκρ-Νε ἢ μεταξὺ τοῦ Σόμ καὶ τῆς Χάρφης» καὶ ἐπανέλαβε τὴν αὐτὴ προειδοποίησιν μετὰ μίαν ἐβδομάδα. Ἔτσι, μόνον σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴν ἀπόβασιν οἱ ἐφεδρεῖαι τῆς 15ης στρατίας ἐστάλθησαν νοτίως τοῦ Πα ντε Καλαί γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴ μάχην...

Ὁ Τσώρτσιλ εἰς τὰ «Ἀπομνημονεύματα τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου» ἀποδίδει τὸ βασικὸν σφάλμα τῶν Γερμανῶν εἰς κακὴν ἐκτίμησιν τῶν πιλότων τους.

Διότι, κατὰ τὰς ἐπανεξιλημμένας πτήσεις τοὺς ὑπεράνω τῆς Ἀγγλίας τὶς ἀρχὰς Ἰουνίου ἐνόμισαν ὅτι ὁ ἀποβατικὸς στόλος ἦταν μεγαλύτερος ἀπ' τὸν πραγματικόν. Καὶ ὅταν ἀρχίσῃ ἡ εἰσβολή, ἡ Ἀνωτάτη Γερμανικὴ Διοίκησις δὲν κατέλαβε ὅτι εἰς τὴν ἀπόβασιν ἐλάμβαναν μέρος ὅλα τὰ πλοῖα πού εἶχαν παρατηρήσει εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀκτῆς οἱ ἀεροπόροι τῆς καὶ ὅτι ὁ κύριος ὄγκος τῶν ναυτικῶν δυνάμεων δὲν θὰ ἐπετίθετο βορειότερα. Ἔτσι, οἱ ἐπιτιθέμενοι δὲν ἦσαν ἀπέναντί τους τὸν κύριον ὄγκον τῶν γερμανικῶν δυνάμεων.

Κονιορτοποιήσις τῶν πάντων

Οἱ πρώτες δυνάμεις οἱ ὁποῖαι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Γερμανῶν ἦσαν δύο μεραρχίαι ἀλεξιπτωτιστῶν. Αὐτὸ ἔγινε στὶς 2 τὸ πρωτὶ τῆς 6 Ἰουνίου. Ταυτοχρόνως προσε-

γινώθησαν παρὰ τὸ χωρίον Σαιντ-Μερ-Εγκλιζ ἡ 101η ἀμερικανικὴ ἀερομεταφερομένη μεραρχία καὶ ἡ 82α παρὰ τὴν ὁδὸν Καραντάν-Χερβούργον. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν 1100 βομβαρδιστικὰ ἀρχισαν νὰ σφυροκοποῦν τὰς γερμανικὰς θέσεις ὀπισθεν τῶν σημείων ἀποβάσεως. Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ἀεροπορικὴ ὑπεροχὴ τῶν ἐπιτιθεμένων, ὥστε τὸ πρῶτον εἰκοσιτετράωρον τῆς ἀποβάσεως οἱ Σύμμαχοι ἐνήργησαν 14.600 ἐξορμήσεις καὶ οἱ Γερμανοὶ μόνον 100. Ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς δράσεως τῆς δυτικῆς ἀεροπορίας δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὰς ἐχθρικές ἐφοδιοπομπὰς νὰ πλησιάζουν τὸ μέτωπον σὲ ἀπόστασι μικρότερη τῶν διακοσίων χιλιομέτρων. Τόση ἦταν ἡ καταστροφὴ τῶν δρόμων ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς.

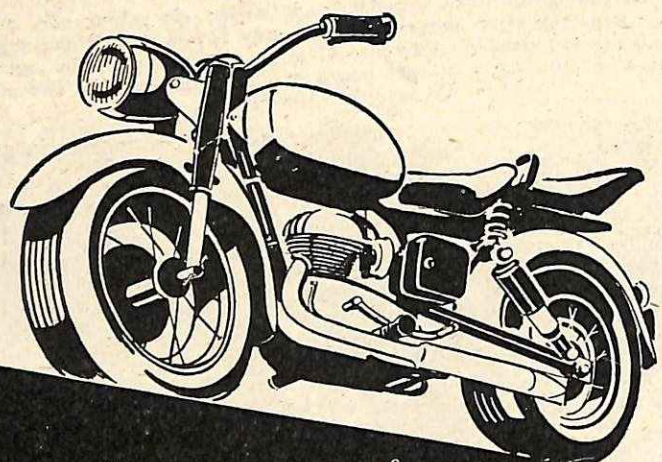
Συγχρόνως μετὰ τὴν δράσιν τῆς ἀεροπορίας (συνέχεια εἰς τὴν σελ. 51)

Ἡ γέφυρα τοῦ Ρήνου περιήλθεν παροδόξως ἀνέπαφος εἰς χεῖρας τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων παρὰ τὴν συστηματικὴν καταστροφὴν ἔργων μικροτέρας στρατιωτικῆς σημασίας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Κάτω: Αἱ συγκρούσεις ἐντὸς τῶν κατοικημένων χώρων, ἦσαν αἱ περισσότερον φονικαὶ μάχαι πού ἐδόθησαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Τύρα

Μπορείτε να αποκτήσετε την καλύτερη πολυτελέστερη και ασφαλέστερη μοτοσυκλέττα με μικρή ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ και με ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Κινητήρ: Μονοκύλινδρος
Διάμετρος: 57 χιλστ.
Διαδρομή: 62 χιλστ.
Κυλινδρισμός: 160 κυβ. εκ.
Ίπποι: 7, εις 5.400 στροφάς,
Κιβώτιον ταχυτήτων: 4 ταχύτητες
Συμπλέκτης: Δίσκοι πολλαπλοί λει-
τουργούντες εντός ορυκτελαίου.
Ήλεκ. εγκατάστασις: 6 VOLTS (MARELLI)
Ανάφλεξις: Δυναμό - Διανομέυς
Ταχύτης: 100χλμ. την ώρα
Κατανάλωσις: 165 χλμ. το γαλλόνι.

SIATA

ΘΩΝ. Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

Έκθεσις - Παρακαταθήκη Άνταλλακτικών
Λεωφ. Συγγρού 110 Τηλ. 91.951
Συνεργείον Έπισκευών
Πατησίων 181 & Κύπρου - Τηλ. 872.767

"Γνώμη"

Διά μίαν ακόμη φοράν, τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον, ὁ Λευκὸς Οἶκος, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ὁ τύπος ἔχουν ἀρχίσει μίαν ἀτελείωτον συζήτησιν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συζήτησιν δώσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν διατύπωσιν μερικῶν νέων, ζωτικῆς σημασίας, ἀπόψεων.

1) Τὰ διηπειρωτικὰ βλήματα εἶναι ὡς ὅπλα ἀπολύτως ἀκριβῆ, ἀποτελεσματικά καὶ καταστρεπτικώτατα, ἐναντίον τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀμυνα μέχρι στιγμῆς ὑπάρχει.

2) Ὑπάρχουν φήμει καθ' ἃς οἱ Ρῶσοι ἀνέλαβον προσπάθειαν ὑπερβαλλούσης τῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὴν παραγωγὴν τοιούτων ὁπλῶν. Ἐντὸς ὀλίγου, κατὰ τὸν ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Μάκ Ἐλρὺ, ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἐναντι τῶν Ἀμερικανῶν θὰ εἶναι 3 πρὸς 1.

Φυσικὰ, ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀφοροῦν τοὺς Ἀμερικανούς. Ἡ Εὐρώπη, ὡς σύνολον, δὲν θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀντισταθῇ εἰς τοὺς Ρῶσους μόνη περισσότερον ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, ἡ δὲ ἀσφάλειά τῆς ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὸν Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Οὕτω, ἡ σοβιετικὴ ὑπεροχὴ εἰς τὸν τομέα τῶν τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων, ἠμποροῦσε νὰ ἔχη δυσμενέστατον ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀσθενεστέρων μελῶν—χωρὼν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Ἡ ἤδη ὑπάρχουσα ἀπροθυμία διὰ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων τοιούτων ὁπλῶν εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, ὁφείλεται εἰς τὸν φόβον ὅτι τοιαῦται ἐγκαταστάσεις θὰ ἐπισύρουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς

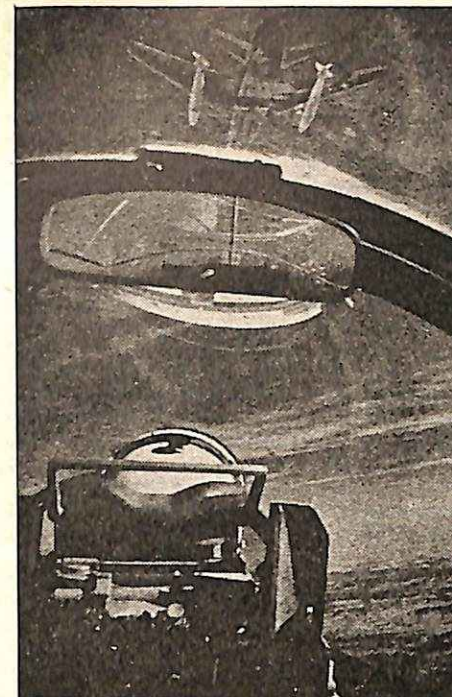
Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΙΣΜΩΝ

τρομακτικὰ ἀντίποινα ἐκ μέρους τῶν Ἀτολικῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, αἱ στρατιωτικαὶ ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ληφθοῦν μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν Οὐασινγκτὼνα ἔχουν διεθνὴ σημασίαν.

Θέμα τῆς συζήτησεως εἶναι ἡ ἐπάρκεια τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα προβλέπει τὸ στρατιωτικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως Ἀϊζενχάουερ, ἐν ὧσι τῆς νέας αὐτῆς κατστάσεως. Εἰς τὸ Πεντάγωνον, ἐπικρατοῦν δύο ἀπόψεις: Οἱ νεώτεροι ἀξιωματικοί, τέκνα τῆς ἐποχῆς τῶν νέων ὁπλῶν τρέμουν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ τί ἠμπορεῖ νὰ συμβῇ ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ ἀφήσῃ τοὺς Ρῶσους ν' ἀποκτήσουν τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸν τομέα τῶν τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων.

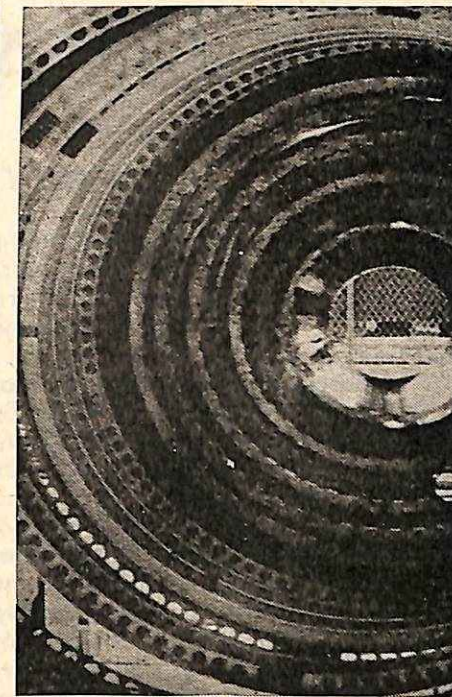
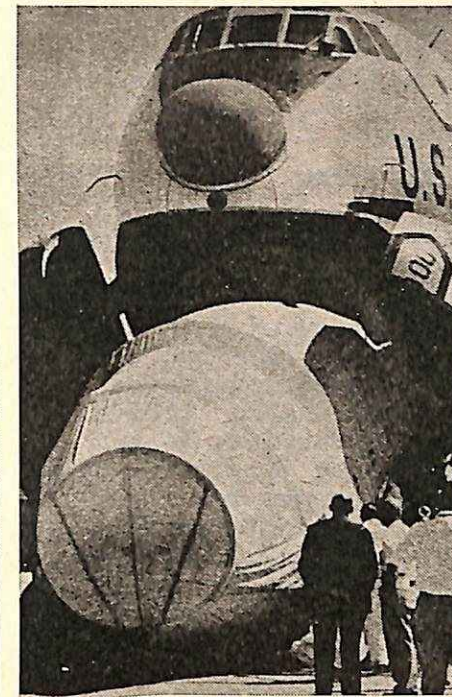

Ὁ φερόμενος ὡς ὑπὸ παραίτησιν, ἐντὸς τῶν προσηχῶν ἑβδομάδων, ὑπουργὸς Ἀμύνης τῶν Η.Π.Α. κ. Χάσελ Μάκ Ἐλρὺ.

Ἀριστερά. Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς φωτογραφίας διακρίνεται τὸ νέον κατευθυνόμενον βομβαρδιστικὸν ἄνευ πιλότου μέσης ταχύτητος 1000 χιλ. προοριζόμενον διὰ τὰς ἀμερικανικὰς δυνάμεις εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὸ νέον σύστημα τῆς ἐξ ἀποστάσεως καθοδήγησε τοῦ ἀεροκάφους ἀποκλείει τὴν ἀπώλειαν ἐλέγχου λόγῳ παρεμβολῶν τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὸ μέσον: Πύραυλος τύπου ΤΙ-ΤΑΝ φορτῶνται εἰς μεταγωγικὸν ἀεροπλάνον διὰ νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τὸν τόπον κατασκευῆς τοὺς εἰς τὸ Ἀκρωτήριον Κανάβεραλ. Ὁ Προϋπολογισμὸς ἐξοπλισμοῦ τῶν Η.Π.Α. προβλέπει τὴν κατασκευὴν 110 διηπειρωτικῶν πυραύλων τοῦ τύπου αὐτοῦ ἕως τὸ 1963. Δεξιὰ. Τὸ ἐξ ἀλουμινίου περίβλημα τῶν βλημάτων μεγάλου βεληνεκούς ἐξοικονομεῖ βάρος εἰς ὄφελος τῶν κανσίμων κλπ.

Οἱ παλαιότεροι ὁμως καὶ μαζί καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἕνας ἔξυπνος συνδυασμὸς τῶν διαφόρων ἀμερικανικῶν ὁπλῶν καὶ μέσων, ἠμπορεῖ, ἐν

ρου δὲ τὸ εὐρὺ κοινόν, μετὰ τὰς θεαματικὰς σοβιετικὰς ἐπιδείξεις ἰσχύος, ἤρχισε νὰ ὑποψιάζεται ὅτι κάτι δὲν πηγαίνει καλὰ εἰς τὴν ἀμερικανικὴν πολεμικὴν μηχανήν. Καὶ ἡ παλαιὰ διαμάχη ἐξελίχθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς κρίσιν. Ἀμέσως, ὁ Λευκὸς Οἶκος, ἐκτιμῶν ὀρθῶς τὴν τροπὴν τῶν πραγμάτων, ἐφρόντισε νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἀεῖζει τὸν κόπον νὰ ἐνθυμηθῇ κανεῖς, ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν ἀπαισιοδόξων προβλέψεων ἐνίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν παρατηρητῶν πρὸ δεκαετίας, ἐπραγματοποιήθη. Οἱ Ρῶσοι δὲν διέβησαν τὸ στενὸν τῆς Μάγχης, δὲν κατέλαβον ὁλόκληρον τὴν Ἀσίαν. Ὅπως δὲ ποτε ὁμως, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ στρατιωτικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναντὶ τῆς Ε.Σ. Σ.Δ. ἐμειώθη ἀρκετὰ, ὅχι ὁμως καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἔχῃ χάσει τελείως τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὴν δυνάμιν πυρός! Ἡ συζήτησις καὶ ἡ διαμάχη λοιπὸν, συνεχίζεται μόνον καὶ μόνον λόγῳ τῆς ρωσικῆς ἀποφάσεως ὅπως ἀποκτήσουν αὐτοὶ τὴν ὑπεροχὴν—ἐὰν φυσικὰ ἡ Ἀμερικὴ τοὺς ἀφήσῃ. Δυστυχῶς ὁμως δι' αὐτούς, οἱ Ρῶσοι εἰσηλθόντες εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν αἰθέρων. Σήμερον ἡ ἀεροπορία τῶν, ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτη ἀντέγραφε με ἀρκετὴν καθυστέρησιν τὰ ἀμερικανικὰ «μοντέλλα», ἐξακολουθεῖ νὰ ὑστερῇ τῆς ἀμερικανικῆς...

Ἐὰν οἱ Ρῶσοι προσεπάθουν νὰ «φθάσουν» τοὺς Ἀμερικανούς εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῶν, θὰ ἔμεναν καθυστερημένοι ἐπ' ἀπειροῦ. Ἀπεναντίας, ἐπειδὴ ἐγνωρίζον ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ οὐδέποτε ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθοῦν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ σοβαρὰ τῆς προκλήσεως, ἀπετόλμησαν τὴν ἐνωρὴν ἐρευνᾶν πρὸς μίαν διαφορετικὴν κατεύθυνσιν. Ἐτοί, οἱ Ρῶσοι ἐξακόντισαν τὸ πρῶτον διηπειρωτικὸν βαλλιστικὸν πύραυλον 1 1/2 ἔτος πρὸ τῶν Η.Π.Α. Ὡς ἐκ τούτου, ἀντιμετωπιζόμεν σήμερον—ὅχι

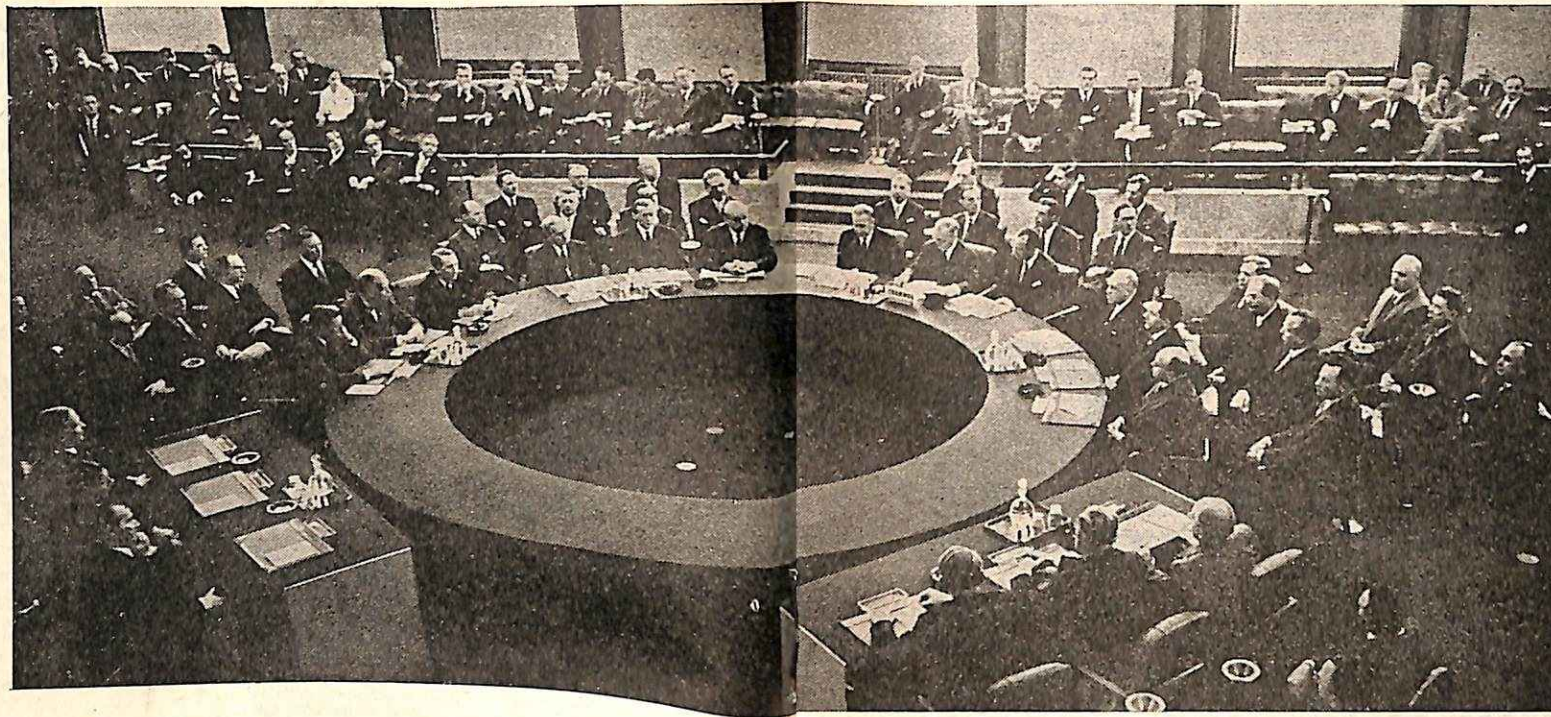
μόνον οἱ Ἀμερικανοὶ ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Δύσις—τὸ μεγαλύτερον στρατιωτικὸν πρόβλημα τῆς ἱστορίας. Ποῦ ἀκριβῶς εὐρισκόμεθα; Χάρις εἰς τὰ παρὰ τὰ σοβιετικὰ σύνορα «ραντάρ» εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἔχουν ἐξαπολύσει με ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν, περὶ τὰ 1500 τηλεκατευθυνόμενα βλήματα μέσου βεληνεκούς (500—1.500 μιλίων). Ὁ ἀντίστοιχος ἀμερικανικὸς ἀριθμὸς εἶναι πολὺ μικρότερος. Ἐκ τῶν βλημάτων αὐτῶν, πολλὰ ἐξηκοντίσθησαν ἐν «ὁμοβροντίᾳ», ἐνῷ ἄλλα ἐξηκοντίσθησαν μαζί ἀλλ' ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δευτερολέπτων τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Αἱ μαρτυρίαι αὗται συνηγοροῦν ὑπὲρ μιᾶς τρομακτικῆς ἰσχύος τῶν Σοβιετικῶν εἰς διηπειρωτικὰ βαλλιστικὰ βλήματα, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ σαρώσουν ὅλας τὰς βάσεις τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ πλῆξουν βάσεις εὐρισκομένας εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἢ τὴν Ἰσπανίαν. Χάρις εἰς τὰ «ραντάρ» ὑπάρχουν ἀκόμη βάσιμοι μαρτυρίαι καθ' ἃς τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1957, οἱ Σοβιετικοί, ὅπως ἐκαυχᾶτο ὁ Κρούτσσεφ, εἶχον ἐξαπολύσει τηλεκατευθυνόμενον βλήμα βεληνεκούς 6.000 μιλίων! Καὶ ἐπὶ πλέον ἂς μὴ λησμονοῦμεν καὶ τοὺς δορυφόρους τῶν οἱ ὁποῖοι καὶ μόνον θὰ ἤρκουν νὰ μᾶς πείσουν περὶ τῶν προσόδων τῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν πυραύλων.

Ζήτημα χρημάτων...

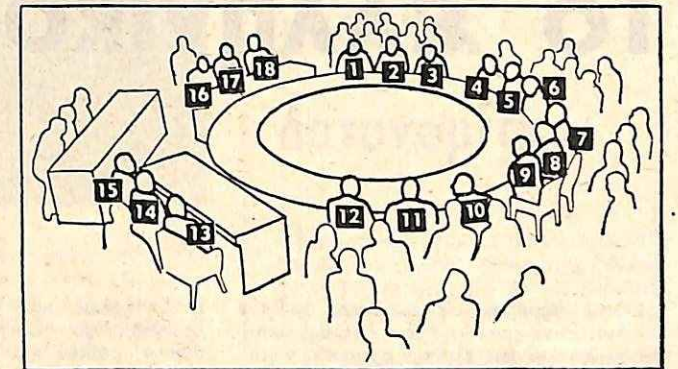
Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς ποῖαν κατάστασιν εὕρισκονται; Ἡ πρώτη ἐπιτυχὴς δοκιμὴ διηπειρωτικοῦ βαλλιστικοῦ βλήματος, ἔγινε κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1958. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1960 θὰ ἔχουν μίαν πυραυλαρχίαν βλημάτων «Ἀτλας» καὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1961 περὶ τὰ 80 διηπειρωτικὰ βαλλιστικὰ βλήματα. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1963, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν περὶ (συνέχεια εἰς σελ. 51)

ΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΣΧΕΔΙΑ, ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΚΑΧΥΠΟΨΙΑΙ

Σχεδιάγραμμα των θέσεων τὰς ὁποίας κατέλαβον αἱ ἀντιπροσωπεῖαι περί τῆς στρογγυλῆς τραπέζης τῆς Συνδιασκέψεως. ΗΠΑ: 1. Αἰβινγκστον Μέρτσον, 2. Κρίστιαν Χέρτερ, 3. Λιούλιν Τόμπσον. Γαλλία: 4. Λουὶς Ζώξ, 5. Κουὶ ντε Μυρβίλλ, 6. Κρίστιαν Λουσέτ, 7. Χάμμερσεκλντ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τὴν ἐναρξιν. Μεγ. Βρετανία: 8. Σέλγκοντ Λόυντ, 9. Σέρ Άντον Ράμπολντ. Σοβ. Ένωσις: 10. Βαλέριαν Ζορίν. 11. Άντρέϊ Γκρομύκο, 12. Α.Α. Σολτάτοφ. Άνατ. Γερμανία: 13. Όττο Βίντσερ, 14. Μπόλτζ, ὑπουργὸς Έξωτερικῶν, 15. Χέρμπερτ Φλώριν. Δυτ. Γερμανία: 16. Ντιρκ Όνχεν, 17. Ό Γερμανὸς πρέσβυς εἰς ΗΠΑ, 18. Ρόλφ Φέχτερ.

Από τῆς 11ης Μαΐου συνεδριάζει εἰς τὴν Γενεύην ἡ διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Έξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Σοβιετικῆς Ένώσεως, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας κατὰ τρόπον ἐλάχιστον ἀπέχοντα ἀπὸ τὸν θρυλικὸν ἐκείνον διάλογον κωφῶν τῶν ἰδίων αὐτῶν δυνάμεων εἰς τὸ Ρύδιον Ἀνάκτορον τῶν Παρισίων τὸ 1951. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἰδίου αὐτοῦ φαινομένου ὀφείλεται εἰς τὰ γενεσιουργὰ αἰτία τῆς συγκλήσεώς τῆς. Ἀφετηρία τῆς ὑπῆρξε τὸ αἰφνίδιον ἐκεῖνο νοεμβριανὸν τηλεσίγγραφον μετὰ τὴν ἐξάμηνον προθεσίαν (27 Μαΐου) τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ὁ ὁποῖος ἤξιώσε τὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστώτος τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου, ἀπειλῶν, ἄλλως, νὰ λάβῃ μονομερῆ μέτρα. Καταληφθέντες ἐξ ἀπίνης, οἱ Δυτικοί, κατόπιν δισταγμῶν καὶ ταλαντεύσεων, ἀπεφάσισαν—ᾠθούμενοι ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς—νὰ προτείνουν τετραμερῆ διάσκεψιν μετὰ τὴν ἐλπίδα ν' ἀποφύγουν τὴν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, εἰς τὴν ὁποῖαν ὅμως ἀπέβλεπον ἀκρίβως οἱ Ρῶσοι. Οὕτω, ἀμφότερα τὰ μέρη—θύματα τῆς σωτηρίας τῶν διπλωματικῶν προσχημάτων—προσῆλθον συρόμενα εἰς τὴν διάσκεψιν, οἱ μὲν Δυτικοί μετὰ τὴν προσδοκίαν ὅτι ἡ μερικὴ, ἔστω, ἐπιτυχία τῆς θὰ ἐδικαιολόγει τὴν συνάντησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κυβερνήσεων, οἱ δὲ Ρῶσοι μετὰ τὴν ἀντίθετον προοπτικὴν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς θὰ καθίστα ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου.

Θέμα «σχήματος τῆς τραπέζης»

Αἱ πρῶται συνεδριάσεις τῆς διασκέψεως κατηναλώθησαν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς θέσεως—κυριολεκτικῶς καὶ μεταφορικῶς—τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο Γερμανιῶν. Εἶναι τὸ περίφημον θέμα τοῦ σχήματος τῆς τραπέζης. Κατόπιν ἐπανειλημμένων συσκέψεων, ἐξευρέθη λύσις χάρις εἰς τὸν Βρεταννὸν ὑπουργόν κ. Σέλγκοντ Λόυντ, ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε: Οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ νὰ παρακαθίσουν εἰς τράπεζαν σχήματος πετάλου εἰς ἑκάστον ἄκρον τοῦ ὁποίου, εἰς δύο χωριστὰς τραπέζας καὶ εἰς συμμετρικὴν ἀπόστασιν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἡ λύσις αὕτη παρέσχε πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς Ρῶσους διότι οἱ προστατευόμενοί των ἀνατολικοὶ Γερμανοὶ ἐτίθεντο εἰς ἴσην μοῖραν μετὰ τοὺς Δυτικούς καὶ τὸ γεγονός τοῦτο συνεπῆγχετο, κατὰ τὴν ἀντίληψιν των, τὴν ἔμμεσον ἀναγνωρίσιν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ὑπὸ τῶν τριῶν Δυτικῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔσπευσαν νὰ προβοῦν εἰς ἐπίσημον δήλωσιν περὶ τοῦ ἀντιθέτου. Κατὰ τὴν ἐκ πρώτης ὥσεως κωμικὴν αὐτὴν διαμάχην οἱ Ρῶσοι ἐσημείωσαν καὶ ἄλλην τακτικὴν ἐπιτυχίαν ὅταν ἡ διάσκεψις ἀπεδέχθη ὅπως, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο Γερμανιῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ἀρχικῶς συμφωνηθέντα θὰ παρίσταντο μόνον ὡς τεχνικοὶ σύμβουλοι, λαμβάνουν τὸν λόγον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν. Εὐθύς μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς μικρῆς αὐτῆς κρίσεως οἱ Δυτικοὶ ἀντεμετώπισαν τὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Γκρομύκο νὰ κληθῶν ἢ Πολωνία καὶ ἢ Τσεχοσλοβακία. Τὴν

ἀξίωσιν ταύτην—ἡ ὁποία ἐγένετο ἀπλῶς «διὰ τὴν τιμὴν τῶν ὀπλων»—οἱ Δυτικοὶ ἀπέκρουσαν εὐχερῶς μετὰ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ κληθῶν καὶ ἄλλα κράτη «ποῦ ὑπέφεραν ἀπὸ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν» ὅπως ἡ Ὁλλανδία, ἡ Νορβηγία, τὸ Βέλγιον. Ἀλλὰ τότε ἡ διάσκεψις θὰ μετεβάλλετο, προῶρως, εἰς πανευρωπαϊκὴν. Μετὰ ταῦτα ἡ διάσκεψις εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιστοίχων σχεδίων.

Τὸ Δυτικὸν σχέδιον.

Ἰδοὺ τὸ διάγραμμα τοῦ δυτικοῦ σχεδίου:

Πρώτη φάσις. α) Σύναψις προκαταρκτικῆς συμφωνίας καθορίζουσης τὴν διαδικασίαν ἐλέγχου τῆς ὀριστικῆς συμφωνίας. β) Ἐκλογὴ δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς τὰ δύο τμήματα τοῦ Βερολίνου, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ο.Η.Ε. ἢ τῶν Τεσσάρων, κοινῶν τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν. γ) Κοινὴ διακήρυξις διαγχατεύσεων διὰ τὸν γενικὸν σταδιακὸν ἀφοπλισμὸν. δ) Ἐναρξίς διαπραλαγῇ πληροφοριῶν περὶ τῶν διατηρητέων δυνάμεων εἰς Εὐρώπην.

Δευτέρα φάσις.—α) Δημιουργία μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐξ 25 δυτικῶν καὶ 10 ἀνατολικῶν Γερμανῶν μετὰ σκοπὸν τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν δύο γερμανικῶν κρατῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ ἐκλογικὸν νόμον διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐνιαίας ἐθνικῆς συνλεύσεως τῆς Γερμανίας. Ὁ νόμος ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τὰ δύο σχέδια τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου θὰ ἐγκριθῶν διὰ δημοψηφίσματος μετὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς τὰς δύο Γερμανίας. β) Περιορισμὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Η.Π.Α. καὶ Ε.Σ.Σ.Δ. εἰς 2.500.000 ἄνδρας. γ) Διαπραγματεύσεις διὰ περαιτέρω περιορισμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. δ) Λήψις προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν αἰφνιδιαστικῶν ἐπιθέσεων. ε) Παραίτησις τῆς Ἀν. Γερμανίας καὶ ἄλλων ἀνατολικῶν κρατῶν τῆς κατασκευῆς ἀτομικῶν, βακτηριολογικῶν καὶ χημικῶν ὀπλων.

Τρίτη φάσις.—α) Σύναξις ὑπὸ τῆς ἐνιαίας γερμανικῆς Βουλῆς συντάγματος καὶ συγκρότησις βάσει αὐτοῦ κοινῆς κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία θὰ ὑπογράψῃ τὴν ὀριστικὴν συνθήκην εἰρήνης. β) Οἱ Τέσσαρες καὶ αἱ ἄλλαι δυνάμεις θὰ μειώσουν τὰς δυνάμεις των εἰς τὴν καθορισθησομένην ἀποστρατιωτικοποιημένην ζώνην. γ) Μετὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἀφοπλισμοῦ οὐδεμία δύναμις θὰ δύναται ν' ἀποστείλῃ στρατεύματα εἰς τὴν ἀφοπλισμένην ζώνην. δ) Εἰδικὰ μέτρα θὰ ληφθῶν ἐὰν ἡ ἐνιαία Γερμανία ἀποφασίσῃ νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ἢ τὸ Σύμφωνον Βαρσοβίας. ε) Θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ περαιτέρω μείωσις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Τεσσάρων π.χ. μέχρι 1.700.000 ἀνδρῶν διὰ τὰς Η.Π.Α. καὶ Ε.Σ.Σ.Δ. στ) Τὰ μέτρα αὐτὰ θὰ ληφθῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ γενικοῦ ἀφοπλιστικοῦ προγράμματος.

Τετάρτη φάσις.— Ὑπογραφή γενικῆς συνθήκης μετὰ τὴν ἐνιαίαν Γερμανίαν, τὴν ὁποῖαν θὰ κληθῶν νὰ συνυπογράψουν καὶ ὅλα τὰ τέως ἐμπόλεμα μετὰ αὐτὴν κράτη.

Τὸ Σοβιετικὸν σχέδιον.

Τὸ σοβιετικὸν σχέδιον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1. Ἡ συνθήκη εἰρήνης ἰσχύει καὶ διὰ τὰς δύο Γερμανίας μέχρι τῆς ἐνώσεώς των, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐγκαταλείψουν τὰς συμμαχίας ἢ τὰς ὁργανώσεις πού μετέχουν. Θὰ ὑποστηρίχῃ ἡ εἰσοδος τῆς ἡνωμένης Γερμανίας εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

2. Τὸ ἐνιαίον κράτος θ' ἀποδεχθῇ τὰ σημερινὰ σύνορά του.

3. Ἡ Γερμανία θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν Αὐστρίαν ὡς ἀνεξάρτητον κράτος καὶ θὰ ἀπόσχῃ πάσης συμμαχίας μετ' αὐτοῦ.

4. Πλήρης ἐξασφάλισις ἀνευ διακρίσεων ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἐνιαίον γερμανικὸν κράτος.

5. Πλήρης ἐλευθερία διὰ τὸ πολιτικὰ κόμματα πλὴν τῶν φασιστικῶν, τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐνώσεως μετὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ τῶν ἐχθρικών διακειμένων ἐναντι μιᾶς τῶν Τεσσάρων δυνάμεων.

6. Ἡ Γερμανία θ' ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης καὶ θ' ἀπαγορεύσῃ πᾶσαν πολεμοκάπηλον ἢ ἀλτρωτικὴν προπαγάνδαν.

7. Οἱ Τέσσαρες θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἑνωσιν τῶν δύο Γερμανιῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων θ' ἀπόσχῃ τῆς βίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐνότητος. Μέχρι τῆς ἐνοποιήσεως τὸ Βερολίνον θὰ παραμείνῃ ἀφοπλισμένη ἐλευθέρη πόλις.

8. Ἡ Γερμανία θὰ διαθέτῃ ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τῶν τριῶν ὀπλων. Δὲν θὰ δύναται νὰ κατασκευάζῃ ἀτομικά, βιολογικά ἢ χημικὰ ὀπλα. Ὅλα τὰ ξένα στρατεύματα θ' ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὰ γερμανικὰ ἐδάφη καὶ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ διηνεκές ἢ στάθμευσις ξένων ἐνόπλων δυνάμεων ἢ ἡ παραχώρησις βάσεων.

9. Οὐδεὶς περιορισμὸς θὰ τεθῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γερμανικῆς οἰκονομίας. Οἱ Σύμμαχοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν ὅλα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα πού χρησιμοποιοῦνται νῦν ὑπὸ τῶν εἰς τὰ γερμανικὰ ἐδάφη δυνάμεων των.

10. Οἱ Σύμμαχοι παραιτοῦνται περαιτέρω ἐπανορθώσεων.

11. Ἀμα τῇ ἐναρξί τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης εἰρήνης ἡ Γερμανία θ' ἀπαλλαγῇ ὅλων τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐναντι τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν σχέσει μετὰ εἰς τὸ παρελθὸν προτάσεις των οἱ Δυτικοὶ προέβησαν εἰς δύο σοβαρὰς παραχωρήσεις πρὸς τοὺς Ρῶσους ἦτοι: α) Αἱ ἐλευθερίαι ἐκλογαί, ὡς μέσον ἐνοποιήσεως τῆς Γερμανίας, δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται παρὰ εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον, θὰ γίνωνται δηλαδὴ δύο καὶ ἡμίση ἐτὴ μετὰ τὴν σύναψιν τῆς συμφωνίας. β) Ὁ ἐκλογικὸς νόμος θὰ καθορισθῇ—ὅπως τὸ ἐξήτησαν οἱ Ρῶσοι—ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δύο Γερμανιῶν εἰς τὴν κοινὴν ἐκ 35 μελῶν ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ

ἀνατολικοὶ Γερμανοὶ θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀρνησιτικῆς. Ἀντιθέτως τὸ σοβιετικὸν σχέδιον οὐδεμίαν νέαν ἀποψιν ἐμφανίζει καὶ ἐπαναλαμβάνει ἀπλῶς ἐν συντομίᾳ ὅλας τὰς γωστὰς μέχρι τοῦδε προτάσεις.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς δὲν εἶναι περίεργον ὅτι ἡ διάσκεψις, εὐθύς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς, διεπίστωσε τὴν ἀδυναμίαν συμβιβασμοῦ τῶν δύο αὐτῶν σχεδίων καίτοι ὁ κ. Γρομύκο ἐξαπατήρησεν ὡς ἐνδιαφέροντα μερικὰ σημεῖα τοῦ δυτικοῦ σχεδίου, ὅπως, αἰφνης, τὸν μερικὸν καὶ γενικὸν ἀφοπλισμὸν, τὴν δημιουργίαν ἀποστρατιωτικοποιημένης περιοχῆς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸ σύμφωνον συλλογικῆς εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας.

Αἱ συζητήσεις.

Εἰς τινὰς ἑβδομάδας οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ ἐξηντλήθησαν εἰς τὴν μονότονον ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων ἀπόψεων μετὰ προπαγανδιστικὰς προεκτάσεις, ἀλλὰ ἡ παράταξις τῆς καταστάσεως αὐτῆς περιέκλειε τὸν κίνδυνον νὰ καταστῇ κοινὴ συνείδησις ὁ φαῦλος κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον περιεδονοῦντο καὶ τὰ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον περιήλθον. Κατόπιν τούτου, διὰ σωτηρίας κοινῆς συμφωνίας, ἀπεφασίσθη νὰ γίνωνται μυστικαὶ συσκέψεις μόνον τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν—ἀνευ τῆς παρουσίας τῶν Γερμανῶν ἀντιπροσώπων—κατὰ τὰς ὁποίας ἐπεχειρήθη ὑπὸ τῶν δυτικῶν ὁ ἐντοπισμὸς τῶν συζητήσεων ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οἱ Δυτικοὶ ἐσημείωσαν μίαν τακτικὴν ἐπιτυχίαν ὅταν ἀπέσπασαν δῆλωσιν τοῦ κ. Γκρομύκο ὅτι δὲν ἀμφισβητεῖ τὰ δικαιώματα των εἰς τὸν δυτικὸν τομέα τῆς πόλεως. Ἡ περαιτέρω ὅμως προσπάθεια τῶν Δυτικῶν νὰ ἐπιτύχουν ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συγκοινωνιῶν των δὲν ἀπέδωκεν ἀποτέλεσμα διότι εἶναι προφανές ὅτι οἱ Ρῶσοι δὲν προτίθενται νὰ παραιτηθῶν τὸν μεγίστον τούτου πλεονεκτήματός των διὰ τοῦ ὁποῖου ἀσκοῦν εἰς τὸ Βερολίνον μόνιμον καὶ τελεσφόρον ἐκβιασμὸν ἐναντίον τῶν Δυτικῶν.

Πάντως, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Δυτικῶν, ὁ κ. Γκρομύκο ὑπέβαλε νέον δῆθεν σχέδιον διὰ τὸ Βερολίνον, βέλαιος ὢν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν θὰ ἐγένετο δεκτόν.

Φυσικὰ τὸ ἐν εἴδῃ τηλεσίγγραφον σχέδιον τοῦτο ἀπερρίφθη ἀμέσως καὶ ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν Δυτικῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀνατροπὴ τῶν Σοβιετ. προτάσεων προδικάζει τὴν ἐκβασιν τῆς διασκέψεως, ἡ ὁποία κινηθεῖσα μετὰ τῆς δυτικῆς στατικότητος καὶ τῆς σοβιετικῆς ἀδιαισθησίας, θὰ τερματισθῇ εἰς τὴν καλλιτέραν τῶν περιπτώσεων μετὰ ἀόριστον τινα ἀπόφασιν σώζουσιν τὰ προσχήματα καὶ παραπέμποντα τὰ τεθέντα ἐνώπιόν τῆς προβλήματος εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κυβερνήσεων.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

Τὸ ἑλληνικὸν ὑπέδαφος

Η ΥΠΟΒΟΗΘΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ
ΑΚΤΙΝΕΝΕΡΓΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ ΥΠΟ ΙΔΙΩΤΩΝ

Οὕτω σήμερον, εἰς μεγάλον ἀριθμὸν πολιτισμένων κρατῶν, ἔχουν ἐπέλθει βασι-
καὶ τροποποιήσεις εἰς τὴν σχετικὴν νομο-
θεσίαν, ὥστε νὰ παρέχωνται σημαντικαὶ
διευκολύνσεις εἰς τοὺς ἰδιώτας οἱ ἵποιοι
ἀποφασίζουσιν ν' ἀσχοληθῶν μετὰ τὴν ἐρευν-
αν καὶ ἀνεύρουν τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυ-
κτῶν. Αἱ διευκολύνσεις αὗται ἀποβλέπουσι
εἰς τὸ νὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς πλῆ-
θος ἰδιωτῶν—ἐρευνητῶν νὰ ἀσχοληθῶν
μετὰ τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυ-
κτῶν ἐπ' ὠφελείᾳ ὅχι μόνον τῶν ἰδίων
ἀλλὰ καὶ τοῦ κράτους γενικώτερον.

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν χώραν]

Ἡ Ἑλλάς, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑστερεῖ
κατὰ πολὺ εἰς τὸν ἐρευνητικὸν καὶ πειρα-
ματικὸν τομέα τῆς ατομικῆς ἐνεργείας,
ἐν τούτοις, διὰ νὰ γίνῃ μία ἀρχή, ἀπεφάσισε
νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἐν-
διαφερομένους νὰ προσβῶν εἰς ἀνιχνεύσεις
καὶ ἐρευνᾶς ἀνὰ τὴν χώραν μας πρὸς δι-
πίστωσιν τῆς ὑπάρξεως ἀκτινενεργῶν ὀρυ-
κτῶν. Πιστεύεται ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον θὰ ὑπάρξῃ ἡ δυνατότης νὰ προωθηθῇ
σημαντικῶς ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνεύ-
ρεσιν τῶν ὀρυκτῶν αὐτῶν ἡ ὁποία ἔχει
τόσον καθυστερήσει ἐδῶ ἐν συγκρίσει μετ'
ἄλλας, ὀλιγώτερον πολιτισμένας, χώρας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸ ἀρμόδιον
ὕπουργεῖον καθήρτισε νομοσχέδιον ἀπό-
βλεπόν ἀκριβῶς εἰς τὴν προώθησιν τοῦ
θέματος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ προ-
βλέπεται, μετὰ ἄλλων, ὅτι θὰ ἐπιτρέπε-
ται ἐντελὸς ἐλευθέρως ἡ ἀνίχνευσις διὰ
τὴν ἐξακρίβωσιν ὑπάρξεως ἀκτινενεργῶν
ὀρυκτῶν, διὰ φορητῶν ἀπλῶς συσκευῶν,
διότι αὕτη δὲν θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ
ἐρευναν. Ὡς προϋπόθεσις τίθεται ὅμως,
εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ὅτι δὲν θὰ προ-
καλοῦνται ζημίαι εἰς τὸν ἀνιχνεύμενον
χώρον. Ἡ διάταξις αὕτη παρέχει τὴν εὐ-
καιρίαν εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ
ἀσχοληθῶν σχετικῶς, ἐφ' ὅσον δὲ νομί-
ζουν ὅτι ἔχουν κάποιαν ἐπιτυχίαν κατὰ τὸ
στάδιον τῆς ἀνιχνεύσεως, νὰ ζητοῦν τὴν
προβλεπομένην ἄδειαν διὰ τὴν «ἐρευναν καὶ
ἐκμετάλλευσιν» τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυ-
κτῶν (Οὐράνιον, θόριον, ράδιον). Ση-
μειωτέον ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τοῦ-
το ἀνήκε ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κράτος
(ὡς προεβλέπετο εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ.
2627/1953, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε ὅτι
«τὸ δημόσιον... κέντηται καὶ τὸ δικαίωμα

Ὁ ἀνταγωνισμὸς ὅλων τῶν πολιτισμένων κρατῶν εἰς τοὺς τομεῖς
τῆς ἐρεῦνης καὶ τῶν πειραμάτων τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς, ἔχει ὁδηγήσει
σήμερον εἰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε θὰ ἐθεωροῦντο λίαν τολμηραὶ
ἐφ' ὅσον μάλιστα θὰ ἐξεδίδοντο ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ νὰ εὐνοηθῶν ἰδιώται.
Σήμερον τὸ κράτος ἀποβλέπει εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἰδιώτου, ὅχι διότι
ἔχει ἑλλειψιν μέσων, ἀλλὰ διότι ὁ ἰδιώτης, ὑποκινούμενος πάντοτε ἀπὸ
προσωπικὰ ἑλאתήρια—οἰκονομικὰ ἢ κοινωνικοπολιτικὰ—καταβάλλει τὴν
μεγίστην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του.

ἀναζητήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν
ὀρυκτῶν ὅλων τῶν περιγενοσῶν οὐράνιον,
θόριον, ράδιον καὶ γενικῶς ἀκτινενεργῶν
ὀρυκτῶν). Τὸ νόημα τῆς διατάξεως αὐτῆς
ἔστι νὰ παραμείνῃ τὸ δικαίωμα ἀποκλει-
στικῶς εἰς τὸ κράτος διὰ στρατιωτικοὺς
σκοποὺς, διότι τὰ ὀρυκτὰ τότε ἐθεωροῦντο
ἐξαιρετικῆς σπάνεως. Ἐκτοτε ὅμως ὁ κύ-
ριος λόγος τῆς ἀποκλειστικῆς κρατικῆς
ἐκμεταλλεύσεως ἠτόνησεν διότι ἐξέλιπε
καὶ ἡ σπάνις αὐτῶν καὶ ἐκρίθη σκόπιμον
νὰ ἐπέλθῃ τροποποίησις τῆς σχετικῆς
νομοθεσίας, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ
κινήθῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ὡς βᾶσις
βεβαίως, διὰ τὴν καθιέρωσιν τῶν διατάξεων
τῶν διεποουσῶν τὴν ἐρευναν καὶ τὴν ἐκ-
μετάλλευσιν τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυκτῶν,
ἐλήφθη ἡ νομοθεσία ἡ ἀφορώσα τὰ λοιπὰ
κοινὰ μεταλλεύματα μετ' ὀρισμένης ἀνα-
γκαίας τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως,
αἱ ὁποῖαι κυρίως τείνουσι εἰς τὴν ἀπλού-
στευσιν τῆς σχετικῆς διαδικασίας.

Τί προβλέπει τὸ Νομοσχέδιον

Εἰς τὸ νομοσχέδιον προβλέπεται ὅτι τὸ
νέον αὐτοτελὲς δικαίωμα διὰ τὴν ἐρευναν
καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυ-
κτῶν παραχωρεῖται εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νο-
μικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ
δικαίου καὶ δύναται νὰ ἀσκηθῇ εἰς οἷον-
δήποτε μεταλλευτικὸν χώρον, ἰδιωτικὸν
ἢ δημόσιον. Τὸ δικαίωμα καθίσταται
«ἐμπράγματον δικαίωμα μεταλλευτικῆς
σῆς» εὐθὺς ὡς δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐφη-
μερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ παραχω-
ρούμενον Β.Δ.

Ὁ ἀνιχνεύων ἢ ὁ ἐρευνῶν ἰδιώτης ἔχει
ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς κινήθῃ εἰς οἷον-
δήποτε χώρον πλὴν τῶν στρατιωτικῶν
ζωνῶν, ὅπου ἀπαιτεῖται ἐιδικὴ ἄδεια τῶν
στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης τὸ κράτος,
ἐπειδὴ ἦδη δι' ἰδίον τὸν μὲσον ἔχει ἀνι-
χνεύσει ὀρισμένας περιοχὰς τῆς χώρας
μας αἱ ὁποῖαι εἶναι λίαν πιθανόν νὰ ἔχουν
εἰς τὸ ὑπέδαφός των ἀκτινενεργὰ ὀρυκτὰ,
διατηρεῖ τὸ προνόμιον τῆς ἰδίας ἐρεῦνης
καὶ ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὰς περιοχὰς αὐ-
τάς, (ἐπαργία Ἀλεξανδρουπόλεως, Σου-
φλίου καὶ Σαπῶν, περιοχή Συντικής ν.
Σερρών καὶ ἐπαρχία Κιλίκις). Ἐν τούτοις,
ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν νὰ προκύψουν ὀρι-
σμένα θέματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνίχνευσιν
ὑπὲρ ἰδιωτῶν καὶ εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς,
ὁ νομοθέτης παρέχει τὴν διακριτικὴν

εὐχέρειαν νὰ δύνανται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια
καὶ διὰ τὰς περιοχὰς αὐτάς κατόπιν ἐιδι-
κῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομη-
χανίας μετὰ συμφώνου γνώμης τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

Οἰοσδήποτε δύναται νὰ ἐρευνᾷ

Εἰδικὴ πρόβλεψις γίνεται εἰς τὸ νομο-
σχέδιον ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀσχοληθῶν
πολλὰ ἄτομα μετὰ τὴν ἐρευναν καὶ τὴν ἐκ-
μετάλλευσιν τῶν ἀκτινενεργῶν ὀρυκτῶν.
Οὕτω προβλέπεται ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ αἰ-
τουμένου χώρου πρὸς διενέργειαν τῶν
ἐρευνῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα
τῶν 4.000 στρεμμάτων ὡς ἐπίσης δὲν δύ-
νεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ λάβῃ πέραν
τῶν τριῶν ἁδελῶν, ἐφ' ὅσον οἱ χώροι ἐρε-
ύνης εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν
τῶν 5 χιλιομέτρων ἀπ' ἀλλήλων. Ἡ
σχετικὴ αἰτία ἀπευθύνεται εἰς τὸ νο-
μάρχῃν ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἀρμόδιος διὰ
τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς ἀδείας.

Τὸ κράτος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σοβα-
ρότητα τῶν αἰτουμένων ἐρευνῶν, καθιέρ-
ωσεν ἕνα ὅρον ὁ ὁποῖος ἀποκλείει τοὺς
τυχοδιώκτας καὶ τοὺς στερομένους τῶν
ἀπαραρτήτων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων. Οὕ-
τω ἐθεσπίσθη ὑποχρέωσις τοῦ λαβόντος
τὴν ἄδειαν ὅπως δαπανᾷ ἐτησίως ποσὸν
τουλάχιστον 50.000 δραχμῶν δι' ἐρευνη-
τικὰς ἐργασίας καὶ ἐπιστημονικὰς μελέτας.
Εἶναι προφανὲς ἡ σημασία τῆς διατάξεως
αὐτῆς. Πολλοί, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκρίσεως
τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, θὰ εὕρισκαν εὐση-
μον τρόπον νὰ ἀσχοληθῶν ἐρασιτεχνικῶς
μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἀκτινενεργῶν ὀρυκτῶν
μετὰ σκοπὸν ἀπλῶς τὴν προσπόρισιν οἰκο-
νομικοῦ ὠφέλους καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἀξιο-
ποιήσεως τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτος τῆς χώρας.
Τὸ τιθέμενον ὅριον τῆς ὑποχρεωτικῆς
ἐτησίας δαπάνης τῶν 50.000 δραχμῶν
ἀποτελεῖ φραγμὸν διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν
ὑποψηφίων ἐρευνητῶν οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον
σοβαροὺς σκοποὺς.

Χρονικὰ ὅρια τῶν ἐκχωρήσεων

Διὰ νὰ δύνανται ὁ ἐρευνῶν νὰ μὴ περιο-
ρίζεται ἐντὸς χρονικῶν ὁρίων, παρέχεται
διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα
ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐρεῦνης τοῦ παρα-
χωρηθέντος χώρου ἐπὶ πεντηκονταετίαν
καὶ μετὰ τὴν δυνατότητα παρατάσεως ἐπὶ
εἴκοσι πέντε ἀκόμη ἔτη ἰδίᾳ καὶ ὅπως
ὡς ἀπαραίτητος ὅρος ἐπὶ ἐντὸς τῆς πεντη-

κονταετίας θὰ ἔχουν ἀνεγερθῇ ἰδιόλογοι
ἐγκαταστάσεις ἐπεξεργασίας καὶ κατερ-
γασίας ἀκτινενεργῶν ὀρυκτῶν). Τὸ δημό-
σιον ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα νὰ περιέλ-
θῃ εἰς αὐτὸ τὸ μεταλλεῖον μετὰ τὴν ἀπό-
δον καὶ τῆς τελευταίας προθεσμίας.
Ἡ διευκρίνισις αὕτη εἶναι δικαιολογημένη
διότι εἶναι σαφές ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερό-
μενος δὲν κατορθώσῃ ἐντὸς τῶν μεγάλων
αὐτῶν χρονικῶν προθεσμιῶν νὰ ἐκπληρώ-
σῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον τοῦ παρε-
σχέθῃ ἡ ἄδεια, δὲν θὰ δυνήθῃ κατὰ τεκμή-
ριον νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἔστω καὶ ἐν τοῦ δοθῇ
καὶ νέα παράτασις.

Σχέσις Κράτους—Ἰδιώτου

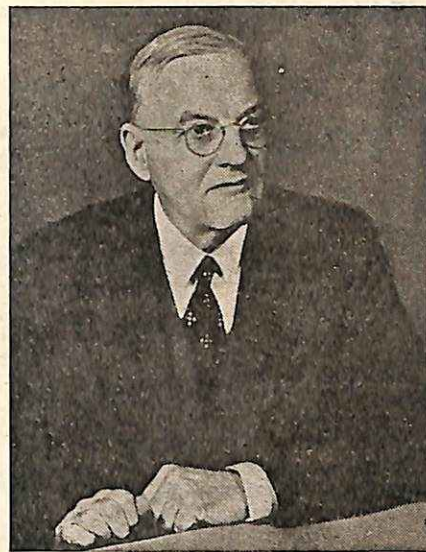
Διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς χρησιμοποιοῦ-
σεως τῶν ἐξορυσσόμενων ὀρυκτῶν, τὸ
Κράτος προέβλεψε τὴν ὑποχρεωτικὴν πα-
ράδοσιν εἰς αὐτὸ ὅλοκληρου τῆς ἀνευρι-
σκομένης ποσότητος ἢ μέρους αὐτῆς.
Ἐννοεῖται ὅτι πλάσιον τῆς διατάξεως
αὐτῆς εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἐρευνητοῦ
διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τοῦ παραδι-
δομένου ὀρυκτοῦ. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς
ἀξίας τῶν ὀρυκτῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν
ἡ διεθνὴς τιμὴ καὶ ἡ περιεκτικότης αὐτοῦ
εἰς ἀκτινενεργά.

Εἰδικὴ μεταχείρισις προβλέπεται διὰ
τοὺς ἐχόντας μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου
1958 ἄδειαν ἐρευνᾶν διὰ κοινὰ μεταλλεύ-
ματα. Οὗτοι δύνανται νὰ διενεργήσουν
ἐρευνᾶς καὶ δι' ἀκτινενεργὰ ὀρυκτὰ ἥτοι
τοὺς παρέχεται αὐτομάτως τὸ δικαίωμα
κατ' ἐπέκτασιν τῆς ἀδείας τὴν ὁποίαν
κέκτηνται διὰ τὴν ἐρευναν τῶν κοινῶν
μεταλλευμάτων, διότι θεωροῦνται ὡς
ἐχόντες ἐκ τοῦ νόμου ἄδειαν ἐρευνᾶν δι'
ἀκτινενεργὰ ὀρυκτὰ ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ
χώρου ποὺ κατέχουν. Εἰς τὴν περίπτωσιν
αὐτὴν προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν
τῶν ἐρευνῶν ἀποτελοῦν ἀφ' ἑνὸς αἱ ἐντὸς
τοῦ ἐξαμήνου διενεργούμεναι ἐρευνητικαὶ
ἐργασίαι καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑποχρεωτικὴ
δαπάνη ποσοῦ τουλάχιστον 25 χιλ. δρα-
χμῶν.

Ἀνάγκη ταχείας προωθήσεως τοῦ Νομοσχεδίου

Ἡ ψήφισις τοῦ ἀνωτέρω ἐκτεθέντος,
εἰς γενικὰς γραμμάς, νομοσχεδίου ἀπο-
βλέπει, ὡς ἐτονίσθη, εἰς τὴν προώθησιν
τῶν ἐργασιῶν ἀνεύρεσεως ἀκτινενεργῶν
ὀρυκτῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς
τὴν χώραν μας εἶναι σύνθημα φαινόμενον
ἡ παραμέλησις ὅλων τῶν σοβαρῶν θεμά-
των ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων, θὰ πρέπει νὰ ἀπει-
θυνθῇ εὐχὴ πρὸς τοὺς ἐπιμελεῖς τῶν
ὕπουργείων καὶ ὑπαλλήλους ὅπως ἐπιτα-
χύνουν τὸν τυπικὸν ἔλεγχον καὶ τὴν προε-
τοιμασίαν τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε νὰ συ-
ζητηθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν
ἐξουσιοδοτήσεως καὶ νὰ καταστῇ νόμος
τοῦ Κράτους. Εἶναι σήμερον ἀπαραδέκτον,
ὅταν, χώραι πολὺ μικρότεροι καὶ μετ' ὀλι-
γώτερα ἐπιστημονικὰ μέσα, καταβάλλουν
τεραστίας προσπάθειας εἰς τὸν τομέα αὐ-
τόν, ἡ Ἑλλάς μόλις τώρα νὰ ἀφυπνίζεται
καὶ νὰ εὕρισκεται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον
τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς
τῆς Βιομηχανίας, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε
ἔδωκε δείγματα ἱκανότητος ὅσον ἀφορᾷ
τὴν ταχείαν προώθησιν σοβαρῶν καὶ ἐπει-
γόντων θεμάτων, ἐλπίζεται ὅτι, καὶ εἰς τὴν
συγκεκριμένην περίπτωσιν, θὰ ἐπιδείξῃ
τὸ ἀνάλογον ἐνδιαφέρον. Ἀλλωστε δὲν
πρόκειται διὰ τὴν ὠφέλειαν ἀτόμων ἢ
ὁμάδας ἀνθρώπων. Πρόκειται διὰ τὴν ἐπι-
στημονικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὠφέλειαν
τῆς χώρας μας.

Ι. Κολιάτσος

Μετὰ παρέλευσιν 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
ἐπισήμου παρατηρήσεως τοῦ ὁ Τζῶν
Φόστερ Ντάλλες πρῶην ὑπουργὸς τῶν
Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. ἀπέθανεν εἰς
τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Γουόλ-
τερ Ρήντ εἰς Οὐάσιγκτων κατόπιν μα-
κρᾶς ἀσθενείας.

Ἐπικυρωθεῖσα εἰς Μανχάτταν τὴν ἐ-
πομένην τοῦ θανάτου τοῦ ἡ διαθήκη τοῦ
Τζῶν Φόστερ Ντάλλες ὀρίζει κληρονόμους
τὴν σύζυγον τοῦ Τζῶν Ντάλλες, εἰς τὴν
ὁποίαν κληροδοτεῖ ποσὸν 20 χιλ. δολλα-
ρίων, τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ, τὴν θυγατέρα
τοῦ, τοὺς συνεργάτας τοῦ εἰς τὸ δικηγορι-
κὸν γραφεῖον ποὺ διετήρη κατὰ τὸ παρελ-

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ γενεράσιμος πομ-
πὴ διέρχεται πρὸ τῶν παρατεταγμένων
τμημάτων τῶν τριῶν ὁπλων τῶν Η.Π.Α.

θὸν καὶ τὰς προσωπικὰς τοῦ σημειώσεις
καὶ ποσὸν 10 χιλ. δολλαρίων εἰς τὸ Παν-
επιστήμιον τοῦ Πίνοστον διὰ τὴν ἱδρυ-
σιν τμήματος μελετῶν τῆς ἱστορίας τῆς
Διπλωματίας.

Εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ, τὸν Μη-
χανικὸν Οὐάτσον Ντάλλες, ἐκληροδότησε
ποσὸν 100.000 δολλαρίων καὶ τὸ ἡμισ

Ἀπώλειαι τῆς γιουγκοσλαβικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας

Περισσότερα τῶν 1.000 μελῶν τῆς
γιουγκοσλαβικῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφα-
λείας ἔχουν φονευθῇ ἐν τῇ ἐκτελέσει
τοῦ καθήκοντος ἀπὸ τοῦ 1944 ἕως
σήμερον.

Οἱ ἄνδρες αὗτοι ἔχασαν τὴν ζωὴν
τῶν εἰς συμπλοκάς μετὰ δολιοφθορῶν
καὶ ἄλλων ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων.

Ἐπίσης μεγάλος ἀριθμὸς ἐκ τῶν με-
λῶν τῶν δυνάμεων Ἀσφαλείας ἐφο-
νεύθη εἰς συμπλοκάς ἐγγύς τῶν συνό-
ρων τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῶν χω-
ρῶν τοῦ Σοβιετικοῦ Μπλόκ κατὰ τὴν
διάρκειαν 1948-1953

Ὁ κ. Σβετισλάβ Στεφάνοβιτς, ὑπουρ-
γὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς λόγον τοῦ
ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς προ-
κειμένου νὰ ἀποδείξῃ τὴν αὐτοθυσίαν
τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναλάβει
τὸ ἔργον τῆς διασφαλίσεως τῆς σοσια-
λιστικῆς χώρας τῶν ἀπὸ τοὺς κινδύ-
νους ποὺ ἐνεδρεῖον ὑπὸ μορφὴν πρα-
κτόρων καὶ κατασκόπων.

Εἰδικῶς διὰ τοὺς πράκτορας τῶν
ξένων Δυνάμεων εἶπεν ὅτι ἀπὸ τοῦ
1955 συνελήφθησαν 129 κατασκόποι
προερχόμενοι ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ
Παραπετάσματος, 59 δὲ ἀπὸ αὐτοὺς
εὐρέθησαν ὀπλοφοροῦντες. Ἡ Ὑπη-
ρεσία Ἀσφαλείας, κατὰ τὸν κ. Στεφά-
νοβιτς, ἀποτελεῖ τὴν ὁδὸν ἡ ὁποία ἀγεῖ
εἰς ὑψηλότερα ἀξιώματα τῆς γιουγκο-
σλαβικῆς πολιτικῆς πυραμίδος. Σή-
μερον, 1456 πρῶην πράκτορες τῶν
Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας κατέχουν ὑψη-
λὰ ἀξιώματα εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ
τῶν ὁποίων οἱ 99 εὕρισκονται εἰς τὸ
ἐπιτελεῖον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμ-
ματος τῆς Χώρας.

τῆς περιουσίας τῆς μητρὸς τοῦ μετὰ τὸν
θάνατον τῆς. Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Λί-
λιαν, σύζυγον ἐκδοτικοῦ ἐπιχειρηματίου,
ἀφῆκε 10 χιλ. δολάρια καὶ τὸ ὑπόλοιπον
τῆς μητρικῆς περιουσίας. Εἰς τὰς τρεῖς
ἀδελφὰς τοῦ δίδει ἀνὰ 10 χιλ. δολ. καὶ εἰς
τοὺς συνεργάτας του Οὐίλλιαμ Πήρς καὶ
Ἐρρίκον Ἐς 50 χιλ. δολ. Περιέργων εἶναι
τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν δευτερότοκον υἱὸν
τοῦ Ἀβερν Ντάλλες κληροδοτεῖ μόνον 5
χιλ. δολλ. δικαιολογῶν τὴν πρᾶξιν τοῦ
καθ' ὅσον ὁ Ἀβερν ἀνήκων εἰς τὴν τά-
ξιν τῶν Ἱησουϊτῶν ὑποχρεοῦται διὰ
ὅρκου νὰ παραμένῃ πτωχὸς καθ' ὅλην
τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του.

Τò πρόγραμμα τουριστικής ανάπτυξεως

ΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

Ἐν τῷ πενταετῇ πρόγραμμι οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἐ-
 χαρακτηρίσθη ἀπὸ ὠρισμένους μεμψιμοίρους ὡς ἀσθενὺς πνοῆς ὅσον ἀφορᾷ
 τὰς προβλεπομένας ἐπιτεύξεις εἰς τὴν μεταπολίτην, τὴν γεωργίαν κ.λ.π.
 (σημειωτέον ὅτι ὑπεστηρίχθη καὶ ἡ ἐντελὴς ἀντίθετος ἀποψις: ὅτι δηλαδὴ,
 τὸ πρόγραμμα ἀκριβῶς λόγῳ τῶν ὑψηλῶν του στόχων εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγ-
 ματοποιηθῇ) τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν τουρισμὸν μέρος αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ πεν-
 ταετῆς πρόγραμμα τουριστικῆς ἀναπτύξεως, οὐδεμίαν θὰ εἶχε νὰ ἀντιμετω-
 πίσῃ ἐπικρίσιν ἀπὸ οἰανδήποτε ἀποψιν. Διότι οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρι-
 σθῇ ὅτι δὲν εἶναι γενναῖον, οὔτε ὅτι λόγῳ τῶν μεγάλων του ἐπιδιώξεων, εἶναι
 ἀμφίβολον ἂν θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ ἀκέραιον. Θὰ ἠδύνατο μάλιστα νὰ
 λεχθῇ, ὅτι ἴσως αὐτὸ τὸ μέρος—τὸ τουριστικὸν— τοῦ προγράμματος, εἶναι
 τὸ πλέον μελετημένον ὀρθολογιστικῶς καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον κατὰ
 τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεώς του ἐλαχίστα μᾶλλον θὰ ἔχῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ
 τροποποιήσεις κατὰ τὴν πενταετίαν 1959—63.

Πράγματι δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι τό-
 σον ἀπὸ θεωρητικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ πρα-
 κτικῆς ἀπόψεως ἀρχίζει διὰ τοῦ πενταε-
 τοῦ τουριστικοῦ προγράμματος ἡ πρῶ-
 τη σοβαρὰ προσπάθεια εἰς τὴν χώραν
 μας ἀξιοποιήσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ
 πλουτοπαραγωγικοῦ κλάδου, καθ' αὐτὸ
 ἐθνικῆς σημασίας.

Διότι ἂν ὁ τουρισμὸς, ἐξωτερικὸς καὶ
 ἐσωτερικὸς, εἶναι διὰ πάσαν χώραν ἓνα
 εἶδος μικρᾶς ἢ μεγάλης, ἀναλόγως τῶν ἐν-
 διαφερόντων ποῦ ἔχει κάθε χώρα νὰ πα-
 ρουσιάσῃ διὰ τοὺς ξένους ἀπὸ τουριστι-
 κῆς ἀπόψεως, ἐθνικῆς τρόπον τινὰ βιο-
 μηχανίας, διὰ τὴν Ἑλλάδα, κατ' ἐξοχὴν
 τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος χώραν, ὁ ἐθνι-
 κὸς αὐτὸς πλουτοπαραγωγικὸς κλάδος
 θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὰς μεγαλυτέρας δυ-
 νατάς διαστάσεις καὶ νὰ ἀποδώσῃ, φυσι-
 κά, εἰς ἀπερίοριστον ἔκτασιν.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν ρόλον, τὴν πλή-
 ρη δηλαδὴ ἀξιοποίησιν τῶν τουριστικῶν
 μας δυνατοτήτων, ἐπιδιώκει νὰ διαδρα-
 ματίσῃ τὸ καταρτισθὲν πενταετῆς πρό-
 γραμμα τουριστικῆς ἀναπτύξεως. Χίλια
 πεντακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐντὸς
 τῆς πενταετίας 1959—1963 διὰ τὸν τουρι-
 σμὸν, δὲν εἶναι βεβαίως ὀλίγα, ὑπὸ τὰς
 ὑφιστάμενας δυνατότητας καὶ τὰς τόσας
 ἄλλας εἰς ἄλλους τομεῖς ἀνάγκας. Ἀλλὰ
 συγκρινόντες δὲν εἶναι καὶ τόσον πολλὰ,
 ὥστε νὰ καθίσταται προβληματικὴ ἡ
 ἀπορρόφησίς των.

Δαπάναι καὶ ὠφέλειαι

Τὸ πρόγραμμα προβλέπει σύνολον δα-
 πανῶν ἀπὸ κρατικὰς ἐπενδύσεις 1.500
 ἑκατομμ. δραχ., ἥτοι 300 ἑκατομμ. περί-
 που δρχ. ἐτησίως κατὰ τὴν διάρκειαν
 τῆς πενταετίας 1959—63. Χάρis εἰς αὐτὰς
 τὰς ἐπενδύσεις ποῦ θὰ διατεθοῦν ὡς δαπά-
 ναι εἰς τὰς διαφόρους τουριστικὰς ἀξιο-
 ποιήσιμους περιοχὰς τῆς χώρας, προβλέ-
 πεται αἱ διατιθέμεναι κλίναι νὰ αὐξη-
 θοῦν κατὰ 13.000, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶν
 εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ ἄλλαι 4.000
 κλίναι ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ τελευταῖαι
 αὐταὶ θὰ γίνωνται με δαπάνας ἰδιωτικῶν καὶ
 ἡμικρατικῶν ὁργανισμῶν, ἀνερχομένας
 εἰς 800 περίπου ἑκατομμ. δραχμῶν.

Ἐπίσης εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ δὲν ὑπο-

λογίσθησαν καὶ ὅσα θὰ διατεθοῦν χάριν
 τῆς ὁδοποιίας, τῶν ἀναστηλώσεων ἀρ-
 χαίων μνημείων καὶ ἄλλων τουριστικῆς
 σημασίας παραλλήλων ἐπενδύσεων, ἐρ-
 γῶν γενικῶς ποῦ ἐκτελοῦνται ἀπὸ δια-
 φόρους κρατικὰς ὑπηρεσίας ὁργανισμοῦς.

Αἱ προσδοκώμεναι κατὰ τὴν πενταετίαν
 ὠφέλειαι, ἔξ ἄλλου, ὑπολογίζονται ὡς
 ἀκολούθως:

- 1) Αὐξήσις τῶν περιηγητῶν κατὰ 500.000, ἥτοι ἡ προσέλευσις των ἐν συνόλῳ θὰ φθάσῃ τὰς 750.000.
- 2) Τριπλασιασμὸς τοῦ συναλλάγματος ἐκ τοῦ τουρισμοῦ, ἥτοι ὑπολογίζεται νὰ φθάσῃ τὰς 100 ἑκατομμ. δολλ.
- 3) Τριπλασιασμὸς τῶν ἀπασχολουμένων μετὰ τὸν τουριστικὴν ἐπαγγέλμα-
 τὸν, ἥτοι ὑπολογίζεται νὰ φθάσῃ τὰς 150.000. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐ-
 τὴν ὠφέλειαν δέον νὰ προστεθῇ ὅτι, συ-
 νενχιζομένης τῆς γονίμου περὶ τὸν τουρι-
 σμὸν πρακτικῆς προσπάθειας καὶ πέραν
 τῆς ἀνωτέρω πενταετίας, θὰ εἶναι δυνατόν
 εἰς τὸ μέλλον καὶ μόνον ὁ τουρισμὸς νὰ
 ἀπορροφήσῃ κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐτη-
 σίως προκύπτουσαν αὐξήσιν τοῦ ἐργατι-
 κῶν δυναμικοῦ τῆς χώρας.

Αἱ τρεῖς μεγάλοι κατηγορίαι ἔργων

Τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὸ πρόγραμμα
 ἔργα διακρίνονται εἰς τρεῖς μεγάλας κα-
 τηγορίας:

- 1) Εἰς μέσα προσπελάσεως (φέρρου
 μπόουτ κ.λ.π.).
- 2) Ἐγκαταστάσεις διαμονῆς (ξενοδο-
 χεῖα, κέντρα κατασκηνώσεως κ.λ.π.).
- 3) Περίπτερα καὶ ὁδικοὺς σταθμούς,
 ἔργα ὑποδομῆς, διαμορφώσεως καὶ ἐξω-
 ραίσμου καὶ τέλος ἔργα ψυχαγωγίας.

Διὰ τὰ ἔργα τῆς πρώτης κατηγορίας
 δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ πρώτην φοράν
 ὁργανοῦνται ἤδη διὰ τοῦ πενταετοῦς προ-
 γράμματος διάφοροι νέοι τρόποι προσπε-
 λάσεως, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε εἰς μόνον
 τρόπος, ὁ ἀπὸ ἀέρος κυρίως.

Ἀπὸ τοῦ 1960 τὸ φέρρου—μπόουτ θὰ
 συνδέσῃ ἀπὸ τῆς Ἱταλίας τὴν Ἑλλάδα με-
 τὰς μεγάλους αὐτοκινητοδρόμους τῶν
 δυτικῶν χωρῶν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ
 ἀπὸ τὴν Ἡγουμένισαν, ὅπου θὰ ἀπο-
 βιβάζωνται οἱ περιηγηταί, δημιουργοῦν-

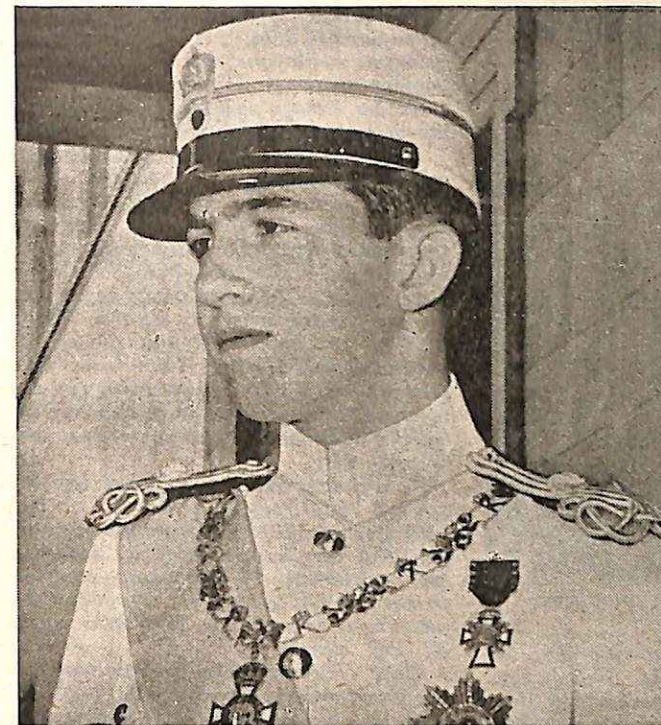
ται πολλαπλὰ διακλαδώσεις: Πρῶτον,
 ἓνας μεγάλος τουριστικὸς ἀγωγὸς θὰ ἐνώ-
 νη τὴν Ἠπειρὸν μετὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ
 τὴν Θράκην, συναντῶμενος μετὰ τὸς λοι-
 πὰς ὁδοὺς προσπελάσεως τῆς χώρας
 τοῦ Βορρᾶ, δηλαδὴ Νίκης—Φλωρίνης
 —Εὐζώνων—Θεσσαλονίκης καὶ Πυθίου—
 Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ δεύτερον, ἡ δια-
 κίνησις πρὸς δυσμὰς καὶ νότον θὰ ἐξυ-
 πηρετηθῇ διὰ πλήρως ὀργανωμένου
 ὁδικοῦ δικτύου ἀπὸ Ἡγουμενίστης πρὸς
 Πάτρας, Πύργον καὶ Καλάμας πρὸς Ἀ-
 θήνας, καὶ πρὸς τὸ Πήλιον, μέσῳ Θεσ-
 σαλίας. Ἡ ἀποβίβασις ἀφ' ἑνὸς τῶν
 ξένων περιηγητῶν εἰς Ἡγουμενίσταν
 καὶ ἡ εὐχερὴς αὐτοκινητιστικὴ σύνδεσις
 τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην
 ἀφ' ἑτέρου, θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀξιοποίη-
 σιν τῶν λιμνῶν τῆς Β. Ἑλλάδος καὶ κέν-
 τρων, ὡς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἡ Χαλκιδικὴ
 καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Β. Αἰγαίου. Ἡ εὐρύτερα
 ὁργάνωσις τῆς τουριστικῆς ἀκτοπλοίας
 πρὸς τὰς ἑλληνικὰς νήσους καὶ ἡ δημιουρ-
 γία προὔποθέσεων διὰ μίαν βαθμιαίαν
 σύνδεσιν ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν διὰ φέρρου—
 μπόουτ, θὰ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον δίκτυον.

Ἡ χορογραφικὴ κατανομή τῶν ἐπεν-
 δύσεων διὰ τὰ ἔργα τῆς δευτέρας κατηγο-
 ρίας, ἥτοι δι' ἔγκαταστάσεις διαμονῆς,
 παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως:

Ἔργα	κλίνας	κλίνας
	ἐξοδ.	κατ.
1) Περιοχὴ ἔργων ποῦ ἐ- ξυπηρετοῦν τὴν κινή- σιν μέσω φέρρου—μπόουτ	550	—
2) Περιοχὴς Ἀθηνῶν καὶ παραλλήλων	—	—
3) » Ἀττικῆς ...	600	600
4) » Ρόδου ...	950	1.200
5) » Μυκόνου—Κυκλά- δων ...	600	—
6) » Ἀργολίδος—Κο- ρινθιακοῦ ...	650	600
7) » Δελφῶν—Ὀλυμ- πίας ...	700	—
8) » Κερκύρας ...	200	500
9) » Κρήτης ...	200	300
» Ἀνατ., Βορείου Ἑλλάδος ...	200	700
10) Λοιπαὶ περιοχαὶ ...	4.000	500
Σύνολον ...	8.650	4.400

Τέλος, ὡς πρὸς τὴν τρίτην κατηγορίαν
 ἔργων δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὸ πρό-
 γραμμα προβλέπεται ἡ σύμμετρος κατα-
 σκευή των, παραλλήλως πρὸς τὰς λοιπὰς
 ἐπενδύσεις. Διότι ἡ δημιουργία μέσων προ-
 σπελάσεως καὶ ξενοδοχειακῶν ἐγκαταστά-
 σεων δὲν εἶναι ἀρκετὴ, ἀλλ' ἐπιβάλλεται
 παραλλήλως ἡ διαμόρφωσις καὶ ὁ εὐ-
 περιτισμὸς ὠρισμένων περιοχῶν καὶ ἡ
 δημιουργία προὔποθέσεων παροχῆς εἰς
 τοὺς ξένους τῶν στοιχειωδῶν ἀνέσεων καὶ
 μέσων ἀναψυχῆς πρὸς ἱκανοποίησιν, ὅσον
 τὸ δυνατόν, μεγαλυτέρας κύκλου ἐξ αὐ-
 τῶν, συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους
 ἀπαιτήσεις.

Λ. Κωνσταντινίδης

Ὁ Διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου πρίγκηψ Κωνσταντῖνος
 ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ πατρὸς του κατὰ τὴν ἀ-
 πουσίαν Του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ δεσμὸς τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν χώραν μας

Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος—
 Π. Κουντουριώτης—Ὁλγα—
 Γ. Κονδύλης—Δαμασκηνός

Ἡ ἀσκήσις τῆς Ἀντιβασιλείας ὑπὸ
 τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου φέρεται εἰς
 τὸ φῶς τῆς ἐπικαιρότητος μίαν ἐνδιαφέ-
 ρουσαν πλευρὰν τῆς πολιτικῆς μας ἱ-
 στορίας. Διότι ὁ ἐκ φύσεως ἐφήμερος
 αὐτὸς θεσμὸς εἶχεν περιεργὸν ἐξέλξιν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁ-
 θωνος ἕως σήμερον.

Πρὶν ὅμως προχωρήσουμε θὰ ἴητο σκό-
 πιμον νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἀσκήσις τῶν βασι-
 λικῶν καθηκόντων ἀπὸ ἄλλους, ὅταν ὁ
 ἡγεμὼν εὐρίσκειτο εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν
 θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν σύντομη αὐτὴ ἀνα-
 σκόπησι. Διότι κατὰ τὰ ἑκατὸν τριάντα
 χρόνια τῆς ἐλευθέρης ἐθνικῆς μας ζωῆς
 οἱ ἐστεμμένοι μας ἔκαναν συχνὰ ταξίδια.
 Καὶ σύμφωνα μετὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας
 διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τοὺς ἀνε-
 πλήρωσε ἡ βασίλισσα ἡ ὁ Διάδοχος ἡ ὁ
 Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ ὁ ὑπὸ τοῦ ἡγε-
 μόνος ὁριζόμενος τοποτηρητής—καὶ ὅλα
 πῆγαν καλὰ. Δὲν πῆγαν ὅμως καλὰ τὰ
 πράγματα σὲ πέντε ἐξαιρετικῆς περιπτώ-
 σεως, ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἦταν ἡ ἐπι-
 ρημὴ Ἀντιβασιλεία τῶν Βαναρῶν.

Ἡ Ἀντιβασιλεία τῶν Βαναρῶν.

Στὶς 5 Μαΐου 1832 συνήλθαν εἰς τὸ Λον-
 δῖνον οἱ βασιλεῖς Ἀγγλίας, Βαυαρίας,
 Γαλλίας καὶ ὁ Τσάρος τῆς Ρωσίας, καὶ
 ἀπεφάσισαν τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὸν Θρόνον
 τῆς Ἑλλάδος τοῦ γιου τοῦ ἡγεμόνος τῆς
 δευτέρας Λουδοβίκου Α', Φρειδερίκου
 Λουδοβίκου Ὁθωνος. Ἡ σχετικὴ συνθήκη
 μεταξὺ τῶν τεσσάρων βασιλέων προέ-
 βλεπε τὴν σύστασιν Συμβουλίου Ἀντιβα-
 σιλείας, τὸ ὁποῖον θὰ διοικούσε τὴν Ἑλ-
 λάδα μέχρι ἐνηλικιώσεως τοῦ Ὁθωνος.

Βάσει αὐτῆς τῆς Συνθήκης, ὁ Λουδοβί-
 κος Α'—πέντε μῆνες ἀργότερα—ὥριζε
 τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπετέλουν τὴν
 Ἀντιβασιλείαν:

«... Ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ 9ου ἄρθρου τῆς
 ἐν Λονδίῳ Συνθήκης τῆς 5 Μαΐου τοῦ
 παρόντος ἔτους, ἡ ἡλικίωσις τῆς Α.Μ.
 Ὁθωνος, τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος,
 προσδιωρίσθη εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ
 Α.Μ. φθάσῃ τὸν εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐ-
 τοῦ χρόνον, δηλαδὴ τὴν α' Ἰουνίου (20
 Μαΐου) 1835... ἡ Α.Μ.» (ὁ Λουδοβίκος)
 «διώρυσεν ἐκτάκτους ἐπιτρόπους καὶ μέ-
 λη τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλ-
 λάδος».

»Α'. Τὸν Ἰωσήφ—Λουδοβίκον, κόμητα
 τοῦ Ἀρμανσπεργκ, σύμβουλον τοῦ Κρά-
 τος καὶ ὑπουργὸν χωρὶς χαρτοφυλάκιον,
 Θαλαμηπόλον καὶ Γερουσιαστήν.

»Β'. Τὸν δόκτωρα (νομοδιδάσκαλον)
 Γεώργιον—Λουδοβίκον Μάουερ, σύμβου-
 λον τοῦ Κράτους καὶ Γερουσιαστήν.

»Γ'. Τὸν Βασιλικὸν Θαλαμηπόλον καὶ
 ἀντιπρότερον Κάρολον—Γουλιέλμον Ἐν-
 δεκ ἡ Ἐνδὲκεϊον καὶ πρὸς τοῦτοις,

»Δ'. Τὸν Ἰππότην Ἀβελ, ἰδιαιτέρον
 σύμβουλον τῶν προσβείων, προστεθέντα
 εἰς τὰ ἀνωτέρω τρία μέλη τῆς Βασιλικῆς
 Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ συμπαραστατὴ χρεῖας
 τυχούσης, καὶ νὰ ἀναπληρῇ, ἐν περιπτώσει
 παρρημοδίας, τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον ἐξ
 αὐτῶν (Βλ. «Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα» φύλ-
 λον τῆς 20 Νοεμβρίου 1832).

Ἡ Ἀντιβασιλεία τῶν Βαναρῶν κράτησε
 δύσμοιρον χρόνιον καὶ ἀφῆκε τὴν χειρότερην
 ἐντυπώσεως. Ἡ ἀνταρκακτικὴ τῆς δια-
 κυβερνήσεως τῶν, ἡ ἄγνοια τῆς πραγμα-
 θέσεως τοῦ λαοῦ μας—τὴν ὁποίαν ἔκαμε
 ἀκόμη μεγαλυτέραν ἡ ἄγνοια τῆς γλώσσας
 —καὶ τὸ ὅτι ἠθελαν νὰ ἐπιβάλλουν γερμα-
 νικὴν πειθαρχία σὲ ἓνα λαὸ ἀτίθασον, δη-
 μιουργήσαν μίαν ἐξαιρετικῶς δυσάρεστη ἀ-
 τμόσφαιραν.

Οἱ Βαναροὶ ἐνεργοῦσαν ἀνυπολόγητα,
 ἀλλὰ μετὰ ἀγαθὴν προαίρεσιν. Ἀναμφίβολα,
 ἔκαναν μεγάλα λάθη. Ὅπως τὴν δίκην καὶ
 παρ' ὀλίγον ἐκτέλεσι τοῦ Κολοκοτρώνη,

καθὼς καὶ τὴν ἐκστρατεία στὴν Μάνη, ὅ-
 ταν οἱ δυσήνιοι κάτοικοι τῆς ἀρνήθησαν
 νὰ πληρώσουν φόρους. Καὶ οἱ Ἀντιβασιλεῖς
 διέταξαν τότε νὰ κλημνισθοῦν οἱ περίφημοι
 πύργοι τῶν Μανιατῶν. Ἐπρεπε τὸ βανα-
 ρικὸ ἐκστρατευτικὸ σῶμα νὰ πῆσῃ σὲ
 ἐνέδρα καὶ νὰ αἰχμαλωτισθοῦν οἱ περισ-
 σότεροι στρατιῶται, γιὰ νὰ συμψιλω-
 θοῦν οἱ σκληροὶ ὁρεσίβιοι μετὰ τὴν Ἐξουσία.

Ἡ πρώτη ὅμως Ἀντιβασιλεία ἔκανε
 καὶ ἔργα ποῦ τὴν τιμοῦν: Ἐθεσε τὴς βά-
 σεως τῆς ἀστυκῆς, ποινικῆς καὶ στρατιω-
 τικῆς νομοθεσίας. Ὁργάνωσε τὴν ἀνε-
 ξάρτητον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
 Ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν. Ἡ δημιουργία
 ἀτοκεφάλου Ἐκκλησίας προσέκρουσε
 εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς πλειονότητος τοῦ
 λαοῦ μας. Τὴν ἐποχὴ ὅμως ἐκεῖνη δὲν
 ἦταν δυνατόν νὰ συνδεθῇ μετὰ διοικητικῶς
 μετὰ τὸ Φανάρι, γιὰτὶ, δὲν πρέπει νὰ ἐχθνά-
 με, ὅτι ἦταν σχετικῶς πρόσφατος ὁ ἀ-
 παγχόνισμός τοῦ Γρηγορίου καὶ τὸ Πα-
 τριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἐξαργυ-
 ροῦν ἀπὸ τὴς διαθέσεις τῆς Πύλης.

Ἀλλὰ ἔργα τῶν Βαναρῶν ἦσαν ἡ ὁργά-
 νωσις ἐσωτερικῆς διοικήσεως καὶ ἡ διαί-
 ρεσις τῆς Χώρας σὲ νομαρχίας. Ἐφρόν-
 τισαν ἐπίσης γιὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαί-
 δευσιν καὶ ἄρχισαν προπαρασκευὰς γιὰ τὴν
 Ἱδρυσιν Πανεπιστημίου.

Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης

Ἐπέρασαν ὀρόντα πέντε ὁλόκληρα χρό-
 να ἀπὸ τὴν πρώτην ὡς τὴν δευτέραν
 Ἀντιβασιλείαν...

Βρισκόμαστε στὰ 1920.. Ἡ Ἑλλὰς
 κλαίει τὸν θάνατον τοῦ λαοφιλοῦς Ἀλεξάν-
 δρου...

Ἡ κατάσταση εἶναι χαώδης. Ὁ θάνα-
 τος τοῦ νεοῦ βασιλέως συνέβη ξαφνικὰ
 στὶς 12 Ὀκτωβρίου καὶ στὶς 25 τοῦ ἰδίου
 μηνὸς ἐπρόκειτο νὰ γίνοντο ἐκλογές. Ὁ
 Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐβράσιζε τὸ γόητρον

του και εις την συνεργασία του με τον 'Αλέξανδρον. Τώρα όμως πού πέθανε ο γιός του Κωνσταντίνου, ο δευτερός Κρητικός ξέρει ότι θα επανέλθω εις τον Θρόνον ο μεγάλος του εχθρός. Οι έκλογες μετατίθενται κατά μίαν εβδομάδα, αλλά τα πράγματα δεν διορθώνονται. 'Απλώς, αναβάλλεται ή δύσκολη ήμέρα.

Και τις δραματικές εκείνες ώρες αναλαμβάνει την 'Αντιβασιλείαν ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης. 'Ο συνεργάτης αυτός του Βενιζέλου εις την 'Εθνηκήν 'Αμυναν εκράτησε την 'Ανωτάτην 'Αρχήν έως την 1 Νοεμβρίου. Μετά την πτώσιν του τελευταίου, ο Κουντουριώτης παρητήθη και την θέσιν του πήρε ή χήρα του Γεωργίου Α'. βασίλισσα 'Ολγα.

'Εδώ είναι απαραίτητο να πούμε ότι ή δεύτερη 'Αντιβασιλεία δεν παρουσιάζει το ενδιαφέρον της πρώτης. Γιατί οι Βαυαροί κυβέρνησαν ουσιαστικά την 'Ελλάδα ενώ ο Κουντουριώτης και ή 'Ολγα συμβόλιζαν απλώς τον βασιλικόν θεσμό. 'Η χήρα του Γεωργίου κράτησε την 'Αντιβασιλεία έως την 6 Δεκεμβρίου 1920, όποτε επανήλθε από την εξορίαν ο γιός της Κωνσταντίνος.

Και πάλι 'Αντιβασιλεύς...

Ενώ ή δεύτερη 'Αντιβασιλεία άρχισε ν' ακολουθήσῃ την πρώτην, ή τρίτη ήταν... πολύ βιαστική. Μόλις είχαν περάσει τρία χρόνια απ' τον θάνατο του 'Αλεξάνδρου και ο Κουντουριώτης ξαναπαίρνει τὰ ήνία της 'Ανωτάτης 'Εξουσίας. Φυσικά, όπως και ο 'Ηνίοχος των Δελφών... Στο χάλκινο αριστοτέλειμα των κλασσικών χρόνων εκείνος πού έβαλε τὰ γκέμια στα χέρια του αγάλματος ήταν ο γλύπτης. Την 18ην Δεκεμβρίου γλύπτης ήταν ή αντιπαραστατική... επανάστασις των Λεοναρδόπουλων, Γαργαλιδή και Μεταξά. Και όσο διήρθε το άμα του ο θανμάσιος αλλά εις την πραγματικότητα άνηρχος 'Ηνίοχος, άλλο τόσο διοίκησε το έλληνικό άμα ο γενναίος και αγαθός υδραίος.

'Εμμεσον αποτέλεσμα της 'Επαναστάσεως των τριών στρατηγών και της επακολουθησάσης άποτυχίας της ήταν ή πτώσις του βασιλέως Γεωργίου Β', ή ανακήρυξις

'Ο Ναύαρχος Κουντουριώτης.

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός

του Κουντουριώτου ως 'Αντιβασιλέως, και ή ίδρυσις της 'Ελληνικής Δημοκρατίας. Την τελευταίαν εκίνησιν ήμέραν (25 Μαρτίου 1924) παρητήθη ο Παύλος Κουντουριώτης απ' την δεύτερη και τελευταία 'Αντιβασιλεία του.

Από όλες τις 'Αντιβασιλείες ή πιό βραχύβια ήταν ή προτελευταία, πού κράτησε ενάμιση μόλις μήνα.

Την 10ην 'Οκτωβρίου 1935 ο άρχηγός του 'Επιτελείου 'Αλ. Παπάγος, της 'Αεροπορίας Ρέπας και του στόλου ναύαρχος Οικονόμου, άπήνησαν τηλεγραφικώς από τον Πρωθυπουργόν Παναγην Γαλδάρη την άμεσον λύσιν του προκύψαντος καθεστωτικού ζητήματος. 'Ο Τσαλδάρης παρητήθη και ή σχηματίσε Κυβέρνησιν ο Γεώργιος Κονδύλης. 'Αμέσως ο Κονδύλης κατήργησε το δημοκρατικόν πολιτεύμα και επανέφερε τον βασιλικόν θεσμόν με βασιλέα τον Γεώργιον Β'. 'Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας 'Αλέξανδρος Ζαΐμης υπεχρέωθη εις παραίτησιν και ο Κονδύλης έγινε 'Αντιβασιλεύς. 'Οπως είπαμε όμως, μόνο για λίγες μέρες. Γιατί στις 25 Νοεμβρίου 1935 ο Γεώργιος Β' επανήρχετο εις την 'Ελλάδα και ο Γεώργιος Κονδύλης εις την ιδιωτικήν του ζωήν.

Ράσο, στέμμα και ύψηλός πίλος

Η τελευταία αντιβασιλεία ήταν και ή δραματικώτερη. Δεκέμβριος 1944... Στην 'Αθήνα μαίνεται ή Κομμουνιστική 'Επανάστασις... 'Εκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοι έχουν για έγερτήριο τους πυροβολισμούς και σιωπητήριο τις πένθιμες καμπάνες των εκκλησιών, πού κηδεύουν τους νεκρούς της 'Επαναστάσεως. 'Η 'Ελληνική Κυβέρνησις άσκει την εξουσίαν της από την όδον Χαριλάου Τρικούπη έως την Πλατεία Συντάγματος...

'Ο ευρισκόμενος εις τὸ Λονδίνον βασιλεύς Γεώργιος όρίζει αντικαταστάτην του τον 'Αρχιεπίσκοπον πάσης 'Ελλάδος Δαμασκηνόν.

Την επομένην—31 Δεκεμβρίου—οι 'Αγγλοι άρχίζουν τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις καί σέ πέντε ήμέρες ή 'Αθήνα απαλλάσσεται από τον εφιάλτην.

'Η 'Αντιβασιλεία του κληρικού κρά-

τησε είκοσι μήνες, έως την επάνοδον του Γεωργίου. 'Ηταν ιδιότυπη, γιατί για πρώτη φορά ανέλαβε τὸ αξίωμα ιερωμένος. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς νομικός για να καταλάβη ότι δεν στηριζόταν σε συνταγματική βάση. 'Ηταν όμως τέτοια ή πολιτική κατάσταση και τὸ γόητρο του 'Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού τόσο μεγάλο, ώστε δεν υπήρχε καλλίτερος για να αντιπροσωπεύσῃ τον Γεώργιον εις τον Θρόνον.

Στά δύο χρόνια της τελευταίας 'Αντιβασιλείας ή πολιτική κατάσταση της 'Ελλάδος ήταν εξαιρετικά άνώμαλη, άφου άλλάξαμε έπτά Πρωθυπουργούς, ένας από τους όποιους ήταν και ο Μακαριώτατος Δαμασκηνός. Τούτο συνέβη στις 18 'Οκτωβρίου 1945, έννέα ήμέρας μετά την παραίτησιν της Κυβερνήσεως Βούλγαρη. 'Ετσι, μαζί με τὸ επανωκαλλύμμιανγον και τὸ στέμμα, ο πολυμήχανος Ναυπάκτιος εφόρεσε και τον ύψηλόν πίλον. Κατά την μακραίωνα 'Ιστορίαν μας ήταν ο μόνος άνθρωπος ο οποίος συνεκέντρωσε τόσες πολλές εξουσίες.

'Ο Δαμασκηνός παρητήθη από Πρωθυπουργός την 1 Νοεμβρίου 1945, με τον σχηματισμόν της Κυβερνήσεως Κανελλοπούλου. Και τον Σεπτέμβριον του επομένου έτους—μετά τὸ Δημοψήφισμα—παρητήτο και από 'Αντιβασιλεύς. 'Ο γράφων θυμάται εκείνη την ήμέραν, γιατί ήταν παρών εις την σκηνήν.

Στην Πλατεία Μητροπόλεως και υπό τας στεντοριώδεις ζητωκραυγὰς του πλήθους, οι επανερχόμενοι από την εξορίαν βασιλείς Γεώργιος, ο τότε διάδοχος Παύλος και ή πριγκίπισσα Φρειδερίκη κατεβαίνουν από ένα τζιπ και σέ λίγο ανερχονται τὰ λίγα σκαλοπάτια της 'Εκκλησίας. Φέρων τὰ άμφια και περιστοιχίζόμενος από ιερείς ο Μακαριώτατος Δαμασκηνός υποδέχεται τον βασιλέα και τὸ διαδοχικόν ζεύγος, κρατών τὸ 'Εαγγέλιον. 'Ο Γεώργιος και οι πρίγκηπες τὸ ασπάζονται και έπειτα ασπάζονται τὸ χέρι του 'Αρχιεπισκόπου. Την σκηνή κάνει πειὸ ύποβλητική τὸ ύψηλόν παράστημα του Μακαριωτάτου.

'Η 'Αντιβασιλεία του ιερωμένου — ή δραματικώτερη 'Αντιβασιλεία της 'Ελληνικής 'Ιστορίας—ετέλειωνε...

Ο. Σ.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

... Τὸ περιοδικόν σας με την σοβαρόν του ύλην είναι λίαν ενδιαφέρον. 'Επιτρέψατέ μου να σας εκφράσω τὰ συγχαρητήρια τόσον έμου όσο και των φίλων μου εις τους όποίους τὸ υπέδειξα.

Σ. Τ. Λιτόπουλος
Ναυτικοί πράκτορες
ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ

... Εὐχόμεθα κάθε πρόοδον εις τὸ αἰετόλογον περιοδικόν Ο ΑΙΩΝ.

Κουλουρός Αίμιτεδ.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ε.Σ.Σ.

... Είναι κάτι προσδευτικόν πού συμπληρώνει πολλά κενὰ της δημοσιογραφίας.

Δ. Γ. Λούκας & Σία
ΧΙΟΣ

... συγχαρητήρια διὰ τὸν ΑΙΩΝΑ. Είναι λαμπρό και πολύ συγχρονισμένο περιοδικόν.

Δόκτωρ Κωνστ. Σ. Βαγενάς
ΓΕΝΟΒΑ

Διεθνής οίκονομία

'Επιχειρήσεις

«Δημοκρατία»

Η Σοβ. 'Ενωσις άντιμετωπίζει σωρείαν προβλημάτων έκ της καταργήσεως της ιδιωτικής πρωτοβουλίας

Εάν κατορθώσωμεν ν' αποσπασθώμεν από την καθημερινότητα των γεγονότων καί ν' αποκτήσωμεν μίαν ιστορικὴν προοπτικήν, θά διαπιστώσωμεν ένα γεγονός άναμφισβήτητον: Αί προηγμένα χώραι του έλευθέρου κόσμου—ή μάλλον όλουκλήρου του κόσμου—κινούνται κατά τὰ τελευταία έτη προς την κατεύθυνσιν της επιχειρήσεως «Δημοκρατία». 'Επὶ όλουκλήρους δεκαετίας καί ιδιαιτέρως κατά την περίοδον 1930—1950 ένομιζέτο ότι όλουκλήρος ο κόσμος κινείτο προς την κατεύθυνσιν του κρατικού παρεμβατισμοῦ. Καί εις αυτήν εκόμην την 'Αγγλίαν, όλοι ένόμιζαν ότι θά συνεχίζετο σταθερώς ή ένθιμοποίησις των βιομηχανιών. 'Οσον διά τας 'Ηνωμένας Πολιτείας, οι περισσότεροι εκ των διανουμένων, είτε τὸ ήθελαν είτε όχι, προσηρμόζοντο εις την ιδέαν ότι την κατεύθυνσιν όλουκλήρου του κόσμου έδιδεν ή Εὐρώπη και ότι έντός όλίγου (ήτοι, έλεγον, άπλως ζήτημα χρόνου) ή 'Αμερική θά ήκολούθει κατά πόδας την 'Αγγλίαν.

Αλλά κατά τὰ τελευταία έτη, συνέβησαν γεγονότα τὰ όποια μετέβλησαν την πορείαν των πραγμάτων. Αί 'Ηνωμένα Πολιτείαί ήκολούθησαν μίαν σταθεράν κατεύθυνσιν υπαγορευομένην από τας άμερικανικάς παραδόσεις περί Ισορροπίας των δυνάμεων του ήμισυονδιακού κράτους, την διαίρεσιν των έξουσιών εις εκτελεστικήν και νομοθετικήν, τον σεβασμόν προς την ιδιωτικήν επιχείρησιν κ.λ.π. 'Εκ παραλήλου αί Η.Π.Α. έβωσαν τὸ παράδειγμα περί του τίνι τρόπῳ τὰ καλλίτερα στοιχεία της παραδόσεως αυτής ήμπορούσαν να συνδυασθούσιν αποτελεσματικῶς με τὰ καλλίτερα στοιχεία μιάς έπωφελοῦς κοινωνικής νομοθεσίας.

'Ιδιωτική επιχείρησις και Κράτος

'Ολίγον κατ' όλίγον, ή κοινή γνώμη ήρχισε ν' ανακαλύπτει ότι και άλλαι χώραι ήκολούθησαν την αὐτήν πορείαν. 'Η Δυτική Δερμανία έφηρμονέν ένα μεγαλεπήβολον πρόγραμμα διά νά φέρη εις πέρας την «επιχείρησιν Δημοκρατία». 'Η 'Ιδιωτική επιχείρησις απέδωσεν εις χώρας όπως ή 'Ιταλία και ή 'Ιαπωνία, όλίγον και όλίγον, δέ ένινεν άντιληπτή μία γενική αλήθεια: 'Ο βαθμός της μεταπολεμικής οικονομικής προόδου μιάς χώρας έξηράτο, κατά μέγα μέρος, από τον βαθμόν μέχρι του όποίου εφηρμοζε μεθόδους της «επιχειρήσεως Δημοκρατία».

'Η 'Αγγλία έσταμάτησε την τακτική της ένθιμοποίησεως και ήρχισεν άπεναντίας νά εφαρμόζει τακτικήν άντίθετον. Εις άπώσεως τας έκτός του Παραπετάσματος βιομηχανοποιημένας χώρας, ή κοινή γνώμη έστράφη έντόνως έναντίον της ένθιμοποίησεως. Τόν Φεβρουάριον του 1958 έδημοσιεύθησαν τὰ αποτελέσματα μιάς συγκυμμετρήσεως της κοινής γνώμης την όποιαν έκαμεν εις διάφόρους χώρας ο 'Ελμο Ούιλσον, θέσας τὸ έξής έρώτημα:

«Πόταν πολιτικήν από τας ακόλουθους, άπέναντι της βιομηχανίας, νομίζετε ότι πρέπει νά εφαρμόσῃ ή κυβέρνησις αυτής της χώρας. Νά τας άφήσῃ τελείως μόνας, ή τὸ πολύ νά

'Ο κ. Μικρογιάν έλέγχει τὸ δελτίον πληρωμής εις ένα εκ των μεγάλων καταστημάτων τοῦ είδους των «έλευθέρων επιχειρήσεων» πού έπεσεφθη κατά την τελευταίαν μετάβασιν του εις Η.Π.Α.

τάς έλέγχει μέχρι σημείου ώστε νά μή καταχρώνται του κοινού; (Α) ή νά ένθιμοποιήσῃ καί ν' αναλάβῃ την διεύθυνσιν των μεγάλων βιομηχανιών; (Β). 'Ιδού τὰ ποσοστά των άπαντήσεων Χάριν εύκολίας παραλείπονται τὰ ποσοστά ένείνων οι όποιοι δεν είχαν σαφή γνώμην.

Πολιτική Α.	Πολιτική Β.
Αυστραλία	88% 5%
'Αγγλία	84% 8%
'Ολλανδία	83% 5%
Σουηδία	81% 5%
Καναδάς	81% 5%
Αυστρία	77% 13%
Γερμανία	77% 4%
Νορβηγία	73% 3%
Δανία	73% 4%
Γαλλία	72% 14%
Βέλγιον	66% 7%
'Ιταλία	63% 19%
Βραζιλία	61% 10%
Ιαπωνία	45% 18%

Αὐτο, ανεξαρτήτως των λόγων της κινήσεως προς την ένθιμοποίησιν των βιομηχανιών εις τας προηγμένας χώρας, είναι τώρα σαφές ότι τὸ κίνημα αυτό δὴν έδικαίωσεν έαυτό. Καί οι μὴ εμφανείς παράγοντες έφ' όν στηρίζεται ή άμοιβαία κατανόησις των πολιτικοοικονομικών δογμάτων, είναι σήμεραν διά τας χώρας αυτές πολύ εύνοικότεροι παρ' ότι υπήρξαν επί πολλά έτη. Τὰ δεδομένα έκείνα επί των όποιων αί πολιτικοοικονομικά ιδέαι πρέπει νά βασισθούσιν εις μίαν χώραν όπως αί 'Ινδία, είναι πολύ διαφορετικά έκείνων τὰ όποια θά έδει νά ληφθούσιν ύπ όψιν προκειμένου περί μιάς χώρας με ώριμότεραν οικονομίαν, όπως λ.χ. αί 'Ηνωμένα Πολιτείαί. Αί 'Ινδίαί επιδιώκουν νά συγχρονίσουν την γεωργίαν και την βιομηχανίαν της. Σκοπός των πλέον άνεπτυγμένων χωρών, είναι νά επιτύχουν την μέγιστην δυνατήν απόδοσιν μιάς ήδη άνεπτυγμένης οικονομίας και μίαν δικαίαν έξυπηρέτησιν των άναγκών του λαού των. Πώς λοιπόν είναι δυνατόν νά ταυτίζωμεν τας προσπάθειάς μας με τας προσπάθειάς των χωρών αί όποιαί τώρα μέλεις ήρχισαν νά άναπτύσσωνται.

Αί ύνανάπτυκτοι χώραι

Την άπάντησιν εις τὸ έρώτημα αυτό ήμπορεί νά εῖρη κανείς εις την δήλωσιν του Άλνκολν, καθ' ήν σκοπός της κυβερνήσεως είναι τὸ νά πράττῃ υπέρ του λαού πᾶν ό,τι χρειάζεται—έξ όσων ο λαός δεν ήμπορεί νά πράξῃ μόνος του είτε όόλιον, είτε ήμπορεί νά τὰ πράξῃ κατά τρόπον μὴ ήκανοποιητικόν. 'Όταν την άρχην αυτήν επιχείρησιν νά την εφαρμόσῃ κανείς εις τας 'Ινδίας, θά ιδῇ ότι υπάρχουν πολύ περισσότερα όποια πρέπει νά γίνουσιν διά τον λαόν, όπως επίσης ότι υπάρχουν περισσότερα πράγματα τὰ όποια δεν ήμπορούν νά κάμουν μόνοι των, δι' ιδιωτικόν μέσον. Πιθανόν νά υπάρχουν άνάγκη ένός χημικού λιπάσματος. Καί πιθανόν νά μὴ υπάρχουν 'Ιδιωτικά κεφάλαια ή όργανισμοί δυνάμενοι νά κτίσουν ένα εργοστάσιον παρασκευής τοιούτου λιπάσματος. 'Εάν τότε ή κυβέρνησις

προβῇ εις την άνέγερσιν του εργοστασίου, πολύ πιθανόν τούτο νά συνάδῃ προς την ρήσιν του Άλνκολν—όπως άλλωστε και ή κυβέρνησις των 'Ηνωμένων Πολιτειών έκτισεν εργοστάσιον παραγωγής συνθετικού έλαστικού, εις μίαν περίπτωσιν έκτάκτου ανάγκης.

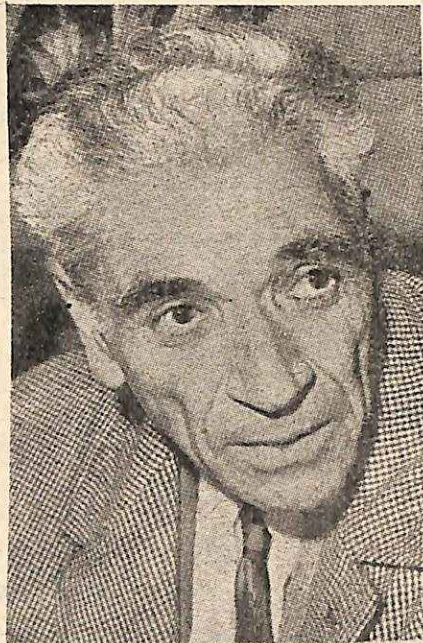
Ποία είναι λοιπόν ή διαφορά μεταξύ της άπόψεως αυτής και της άποδοχής της κρατικοποιήσεως καθ' όλουκλήρειαν; 'Η διαφορά είναι βασική. Δέον ν' αναζητηθῇ εις την μεταβατικήν και την μόνιμον 'Ιδιοκτησίαν της κυβερνήσεως. 'Η σημασία της διακρίσεως αυτής πύθανόν νά μὴ είναι τόσον πολύ μεγάλη εις τὰ πρώτα στάδια της οικονομικής εξέλιξεως μιάς χώρας. 'Αλλ' ο μόνος τρόπος διά νά κρίνῃ κανείς περί των άρχών και των κατευθυνόντων του είναι νά έλέγχῃ έπισταμένως την γραμμήν πού ακολουθεῖ, διά νά ιδῇ τί είδους σύστημα θά προκύψῃ εις τὸ τέλος.

Τὸ υποχρεωτικόν ποσοστόν

'Εν τελευταία αναλύσει, δεν υπάρχει παρὰ εις μόνον καθαράς στατιστικῆς ρυθμιστής εις την άπόλυτος κρατικοποιημένην και διευθυνομένην από τὸ κράτος οικονομίαν. Είναι τὸ υποχρεωτικόν ποσοστόν. 'Η σχετική έπιτυχία των άρχών της έλευθέρας επιχειρήσεως και των όλουκλήρωτων άρχών της διοικουμένης και άναπτύσιν μιάς συγχρόνου βιομηχανικής οικονομίας ήμπορεί νά άναχθῇ εις μίαν άλλην σύγκρισιν μεταξύ των φυσικών ρυθμιστῶν της έλευθέρας αγοράς και του υποχρεωτικού ποσοστού. 'Η σύγκρισις αυτή δεικνύει ότι από πάσης πλευρᾶς οι φυσικοί ρυθμισταί περιέχουν ένα κίνητρον τὸ όποίον εύνοει την αύξησιν της παραγωγῆς χάριν των καταναλωτῶν, ένῶ τὸ σύστημα του υποχρεωτικού ποσοστού με τις «νόμους», χαρακτηρίζεται φύσει από την τάσιν άποτυχίας της παραγωγῆς όπως παρακάτω νά άπαράτηται διά την κατανάλωσιν. 'Αλλ' ως εξετάσωμεν μερικὰ παραδείγματα:

1) 'Η έλευθέρα επιχείρησις, ως εκ της φύσεως της αποτελεί κίνητρον προς αύξησιν της παραγωγῆς. Την παραγωγήν περιορίζει μόνον ή ζήτησις τὸν καταναλωτοῦ—και κατά τούς νεωτέρους χρόνους αὕτη ηδύθη έξ αίτίας της αύξήσεως της άμοιβῆς των εργαζομένων.

'Απεναντίας, τὸ σύστημα της ποσοσταίας παραγωγῆς έχει μίαν τάσιν προς μείωσιν, προς έλάττωσιν της παραγωγῆς αὐτής. Θέσαστε τον έαυτόν σας εις την θέσιν ένός σοβιετικού διευθυντοῦ εργοστασίου. 'Εφ' όσον ή θέσις έξαρτάται από τὸ κατά πόσον τὸ εργοστασίόν σας θά παραγάγῃ τὰ όσα του όρισαν, προς τὸ συμπέρασιν σας είναι νά επιδιώξετε νά καθορίσετε ένα, όσον τὸ δυνατόν, χαμηλόν ποσοστόν απόδοσεως. 'Επὶ πλέον, εάν ξεπεράσετε πολύ την άνορμάν της παραγωγῆς, δεν άποκλείεται νά μάταιον νά την αύξήσῃ ακόμη περισσότερο, διά τὸ επόμενον έτος, όποτε πάλιν θά ήμπορέσετε νά εκπληρώσετε τὰ καθήκοντά σας. 'Ετσι παράγεται τόσα μόνον όσα νά πωροῦ καλῆτε καλὴν έντύπωσιν, όχι όμως καλῆς

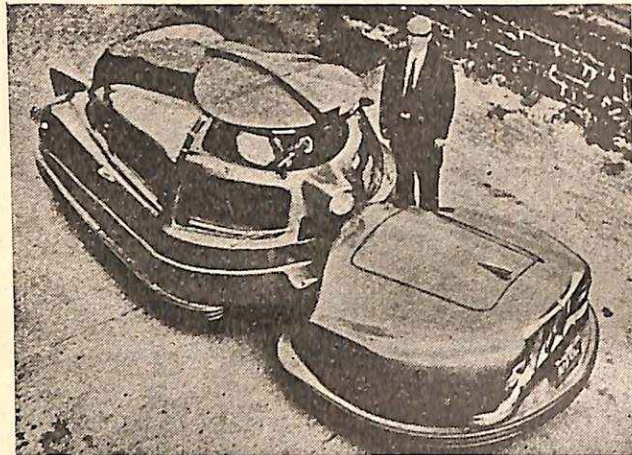
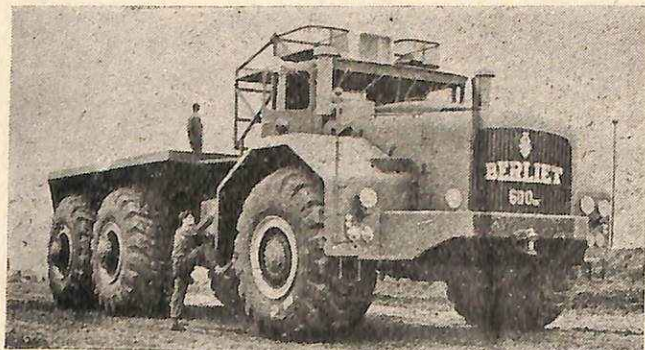

ματιές στον κόσμο

Ο «ταξιδιώτης του άπειρου»
Τζώρτζ Άντάμσκυ

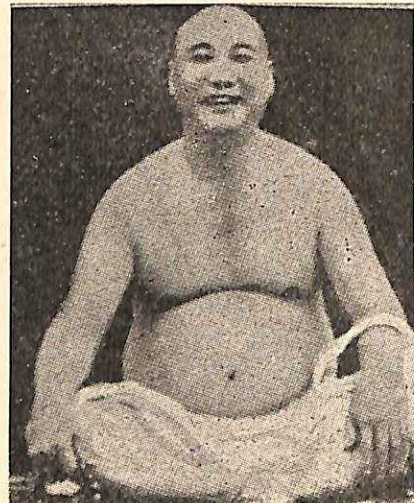
Αί Κάτω Χώρες παρουσίασαν ασυνήθη εικόνα κατά τας αρχάς του παρόντος μηνός. Σύσσωμος ο ολλανδικός τύπος επέ- τέθη κατά της Βασιλίσσης Τζουλιάνας διότι φιλοξενεί εις τὰ ανάκτορα τὸν διαβόητον Τζώρτζ Άντάμσκυ, Ἀμερικανὸν ὑπὴ- ρουν, ὁ ὁποῖος διατείνεται ὅτι ἐταξίδευσεν εἰς τὸ διάστημα ἐπι- βαίνων πυραύλου κατωρθώσας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν ἀφοῦ ἔλυσε τὸ μυστήριον τοῦ ἀγνώστου ἡμισφαιρίου τῆς Σελήνης, τὸ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ ἐρευνήσῃ ἀπὸ τὰ γῆινα τηλεσκόπια. Εἰς τὸ Βέλγιον ὁ πρωθυπουργὸς οὐδ' ἀνέστη διὰ πρῶτην φορὰν ὅτι ὁ Πογκιντς Ἀλβέρτος, νεώτερος υἱὸς τοῦ Λεοπόλδου καὶ διά- δοχος τοῦ θρόνου, ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ τὴν εἰσοσάειδα Ἰταλίδα Πογκιντίτσα Πάολα Ρούφο ντὶ Καλάμπρια. Ὁ κ. Ἐδσγκενς ἐθεώρησεν τὴν γνωστοποίησιν τοῦ γάμου ὡς ἀνε- ἀξίας διότι δὲν ἠκολούθησεν ὁ πατροπαράδοτος τρόπος τῆς γνω- μοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸ τῶν πογκιντικῶν ἀρραβόνων. Εἰς τὴν δυσσεβείαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ προσε- τέθη καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Πάπα, ὅστις θὰ τελέσῃ τοὺς θρη- σκευτικὸν γάμους τοῦ Ἀλβέρτου καὶ τῆς Πάολα χωρὶς νὰ προηγηθῇ ὁ ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλόμενος πολιτικὸς γάμος τοῦ ζεύγους. Τελικῶς τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν, ἀπο- κατασταθεὶς τῆς ἡμερίας μετὰ τὸ ἐπεισόδιον.

Τὸ μεγαλύτερον φορτηγὸν αὐτοκίνητον τοῦ κόσμου
Τὸ νέον φορτηγὸν τῶν γαλλικῶν ἐργοστασίων Berliet ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα τὸ ἀκριβώτερον τροχοφόρον εἰς τὸν κό- σμον. Κατεσκευάσθη εἰδικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πετρελαιοφό- ρου περιοχῆς τῆς Σαχάρα καὶ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν μεταφο- ράν, ἐγκατάστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀγωγῶν οἱ ὁποῖοι δια- σχίζουσιν τὴν ἀμυώδη ἔρημον. Τὸ κόστος τοῦ τεραστίου αὐτοκι- νήτου ἀνέρχεται εἰς μυριάδες ποσὸν τὸ δὲ βάρος του εἶναι 100 τόνοι. Ἡ σύγκρισις μεταξὺ ὁδοῦ καὶ ὁχήματος δίδει μίαν ἰδέαν τῆς διαμέτρου τῶν ἐλαστικῶν τὰ ὅποια, διὰ τῆς μεγα- λῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν βαθέων ραβδώσεων, ἀπεδείχθησαν τὰ μόνα ἱκανὰ διὰ κίνησιν ἐπὶ ἀμυώδων περιοχῶν.

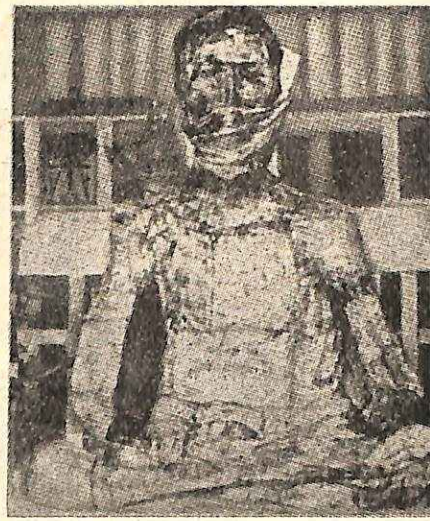
Αὐτοκίνητον δι' ἀρχαρίους

Κατασκευασθὲν εἰς Μ. Βρεταννίαν ἐπεδείχθη πρὸ καιροῦ, εἰς ἐκθεσιν αὐτοκινήτων, τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον «σπαστόν» ὄχημα παρέχον μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀσφαλείας εἰς τοὺς καθη- μερινῶς ἀδυνατομένους κινδύνους τῆς τροχαίας κινήσεως. Τὸ ἔμπροσθεν τμήμα τοῦ περιέργου αὐτοῦ ἐξατρώγου συνδέεται μὲ τὸ σύστημα πεδήσεως τοῦ θαλάμου ὁδηγήσεως καὶ δίδει τὸν καιρὸν εἰς τὸν ὁδηγὸν ν' ἀποφύγῃ τὰς φονικὰς κατὰ κανὼνα συγκρούσεις τῶν δια- στανρώσεων. Ἐπίσης ὁ εἰκονιζόμενος ἐφευ- ρετής τονίζει ὅτι τὸ ὄχημά του δὲν «ντε- ραπάζει» καὶ παρέχει ἀνετοκίαν ὁλόπλευρον θεὰ εἰς τὸν ὁδηγὸν καὶ τοὺς ἐπιβάτας του.

Βουδδισμός

Ο Σάι Χάνγκ, κινέζος Βουδδιστής γνωστός εἰς τὴν Φορ- μόζα ὡς «ὁ καλὸς ἄνθρωπος», παρεκά- λεσεν τοὺς μαθητάς του νὰ τοποθετήσουν τὸ σῶμα του μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς τὴν γνωστὴν στάσιν (ὁ- κλαδὸν) τοῦ Βουδδά. Ἐὰν μετὰ τριε- τίαν, ἀποσφραγίζοντες τὸ ἀγγεῖον, μὲ εὐρετα ἀποσυντεθειμένον θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν ἦμουν ἄξιος τῆς πίστεως σας ὁπότε θὰ πρέπει νὰ μὲ θάψετε πλέον εἰς τὴν γῆν. Ἐὰν ὅμως τοιοῦτο τι δὲ συμβῇ φροντίσατε νὰ καλύψετε τὸ σῶμα μου μὲ ἐπίτρωσιν χρυσοῦ καὶ νὰ μὲ μεταφέρετε εἰς μίαν παγὸν». Πράγματι οἱ μαθη- ταὶ τοῦ Χάνγκ ἐξε- τέλεσαν τὴν ἐπιθυ- μίαν τοῦ διδασκάλου τῶν καὶ μετὰ τριε- τίαν, ἀποσφραγίσαν- τες τὴν ἐκταμῆντον θήκη, διεπίστωσαν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Σάι Χάνγκ διετρεῖτο ἀ- νέπαφον. Συνέλεξαν δὲ ποσὸν διὰ τὴν ἐπιχρῶσιν ἐνῶ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Φορμόζας καταφθά- νουν ὁμάδες προσκυ- νητῶν κομίζοντες ρύ- ζι καὶ ἀργυρὰ νομί- σματα πρὸς τὸν νέον ἄγιον τῆς Βουδδιστι- κῆς θρησκείας.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμφώνως πρὸς ἐπίσημα στοιχεία ἡ ἐμπορευματο- κὴ κίνησις κατὰ τὸ τρίμηνον Ἰανουαρίου-Μαρ- τίου 1959 μεταξὺ ἑλληνικῶν λιμένων καὶ τοῦ ἐξω- τερικοῦ, ἐσημείωσε κάμψιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ ἀντιστοίχου τριμήνου τοῦ 1958. Οὕ- τω ἐνῶ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1958 τὰ ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα ἀνέρχοντο εἰς 1.061. 358 τόννους κατὰ τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς 566.077 τόν., σημειω- θέσις μειώσεως κατὰ 46,67 %. Μείωσιν κατὰ 17,84 % ἐσημείωσε καὶ ἡ κίνησις τῶν φορτωθέν- των ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐναντὶ τοῦ 1958 (305.989-372. 448). Ἐξ ἄλλου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβιβασθέντων κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἦτο κατὰ 1,5 % μεγαλύτερος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ 1958 (9.418-9.270). Τέλος κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1959 ἀπεβι- βάσθησαν 8.957 ἄτομα ἐναντὶ 12.841 τοῦ ἰδίου τριμήνου τοῦ 1958, ἥτοι ἐσημειώθη μείωσις κατὰ 30 %.

Νέα σύμβασις Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν καὶ Π.Ν.Ο.

Εἰς τὴν 29ην Ἀπριλίου 1959 ὑπεγράφη μεταξὺ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν καὶ τῆς Π.Ν.Ο. νέα σύμβασις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπι- φέρονται ὁρισμέναι τροποποιήσεις εἰς τὴν λήξαν- τὴν 30ὴν Ἀπριλίου συλλογικὴν σύμβασιν τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1956. Ἡ νέα σύμβασις ἤρχισε ἰσχύου- σα ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου ἐ.ε. καὶ ἀφορᾷ φορτηγὰ πλοία ἐνῶ τῶν 4.500 τόννων Deal Weight ΑΙ κυριώτερον τροποποιήσεις τῆς συμβάσεως, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1. Τὸ κεφάλαιον Β' (προσαύξησης λόγῳ μακροχρόνιου ὑπηρεσίας), διαγράφεται.
2. Εἰς τὸ κεφάλαιον Γ' προστίθεται τρίτον ἐδά- φιον ἔχον οὕτω: «Προκειμένου περὶ πετρελαιο- φόρων χρησιμοποιομένων διὰ τὴν μεταφορὰν ξηρῶν φορτίων δὲν καταβάλλεται τὸ ἐπίδομα τοῦ παρόντος κεφαλαίου».
3. Εἰς τὸ κεφάλαιον Δ' (Προσωπικὸν Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐν πλῶ καὶ ἐν λιμένι) καὶ εἰς τὴν πα- ράγραφον 4 ἡ φράσις: «Εἰς τὸν μάγειρον κατα- βάλλεται ἀνελλιπὺς, ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ καὶ εἰδικὸν ἐπίδομα ἀρτοποιίας ἐκ Α.Α. 10 μηνιαίως» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς τὸν μάγειρον κα- ταβάλλεται ἀνελλιπὺς, ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ καὶ εἰδικὸν ἐπίδομα ἀρτοποιίας ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 8 μηνιαίως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ πλοίου μηχανικὸν ζυμωτήριον, ἐν ἐναντίᾳ δὲ πε- ριπτώσει ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 10 μηνιαίως».

Προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 8, ἔχουσα οὕτω: «Ὁ καθαρισμὸς, ἡ ἀπόμυξις καὶ ἡ συν- τήρησις τῶν ηλεκτρικῶν ψυγείων τροφίμων ἐκτε- λεῖται ὑπὸ τῶν θαλαμηπόλων ἀνεῖ προσθέτου ἀμοιβῆς».

4. Εἰς τὸ κεφάλαιον Ε' (πρόσθετος ἐργασία καὶ πρόσθετος ἀμοιβή), ἡ παράγραφος 4 ἀντι- καθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ὑποπλοιαρχῶν καὶ τῶν μηχανικῶν Β' τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ὑπερμίσθων κατὰ μῆνα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν 20 % τοῦ μι- σθοῦ τῆς παρούσης συλλογικῆς συμβάσεως, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ραδιοτηλεγραφητῶν τὰς 6 λιρᾶς Ἀγγλίας, ἐντὸς δὲ τοῦ ἀνωτάτου τοῦτου ὅρου ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς ἐκτέλεσιν πάσης ἐργασίας τῆς ἀρμοδιότητός των».
5. Εἰς τὸ κεφάλαιον Η' (ἐργασίαι παρέχουσαι τὸ δικαίωμα ἰδιαίτερης ἀμοιβῆς) καὶ εἰς τὸ ψη- φίον β' ἡ ἀμοιβὴ διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν κυτῶν ὀρίζεται εἰς 6 λιρᾶς Ἀγγλίας κατὰ κύτος διὰ τὰ μέχρι 3.000 τόννων Δ.Ι.Υ. πλοία, ἀπὸ 9-12 δὲ λιρᾶς διὰ τὰ ἄνω τῆς χωρητικότητος ταύτης πλοία. Προκειμένου περὶ πλοίων τακτικῶν γραμ- μῶν, μεταφερόντων γενικὸν φορτίον, ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται εἰς 7 λιρᾶς Ἀγγλίας ὡς κατωτάτου ὅρου καὶ μέχρι 11 λιρῶν ὡς ἀνωτάτου ὅρου κατὰ κύτος καὶ κυκλικὸν ταξίδιον.

6. Μετὰ τὸ ψηφίον β' προστίθενται τὰ κάτωθι, μεταβαλλομένης ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀριθμώσεως τῶν ὑπολοίπων: γ) διὰ τὴν τοποθέτησιν ὅλων γενι- κῶς τῶν παραφραγμάτων, καταβάλλεται ἰδιαί- τερα ἀμοιβὴ ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 25 κατὰ κύτος διὰ δὲ τὴν διάλυσιν τούτων ἐκ λιρῶν 8 κατὰ κύτος. Προκειμένου περὶ σιδηρῶν παραφραγμάτων δὲν καταβάλλεται ἰδιαίτερα ἀμοιβή. δ) διὰ τὸν κα- θαρισμὸν τῶν Deep Tanks ἀπὸ καύσιμον πε-

τρέλαιον καὶ προτοιμασίαν τούτων πρὸς φόρτω- σιν ξηροῦ φορτίου ἡ ἰδιαίτερα ἀμοιβὴ ὀρίζεται εἰς 25 λιρᾶς Ἀγγλίας δι' ἕκαστον τάνκ. ε) διὰ τὸν γενικὸν καθαρισμὸν τῶν κυσίων λεβήτων πρὸς ἐτήσιαν ἐπιθεώρησιν ἡ ἰδιαίτερα ἀμοιβὴ δὲν δύ- νανται νὰ ὑπερβῇ τὰς 15 λιρᾶς Ἀγγλίας. διὰ τὸν μερικὸν καθαρισμὸν τούτων παρέχεται ἀνλόγος ἀμοιβή. διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν βοηθητικῶν λε- βήτων (Donkey Boilers, Auxiliary Boilers) καταβάλλεται ἰδιαίτερα ἀμοιβὴ ἐκ 5 λιρῶν.

7. Εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΒ' ἡ παράγραφος 7 ἀντι- καθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ προσληφθεὶς ναυτικός εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τα- ξιδεύσῃ, ὅπως συναντήσῃ τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ πρό- κειται νὰ ναυτολογηθῇ, ὁ μισθὸς αὐτοῦ, συμπερι- λαμβανομένης καὶ τῆς προφοδίας, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ναυτολογήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὕτη θὰ γίνεταί ἐντὸς 24 ὥρων τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λι- μένα τῆς ναυτολογήσεώς του. Εἰς τούτων κατα- βάλλονται ἀπαντα τὰ ἐξοδα ταξιδίου».

8. Εἰς τὸ ΙΕ' (ἀδειαι) καὶ εἰς τὴν παράγραφον 5, ἀντὶ τῆς λέξεως «δέκα» τίθενται αἱ λέξεις «δέκα πέντε».

9. Εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΗ' (ἰσχύς τῆς Συμβάσεως) ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐναρ- ξίς τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συλλογικῆς Συμβά- σεως ὀρίζεται ἡ 1η Μαΐου 1959, ἡ δὲ λήξις ταύτης ἡ 31η Δεκεμβρίου 1960. Ἡ παράγραφος 2 ἀντι- καθίσταται ὡς ἑξῆς: «2. Ἡ παρούσα Συλλογικὴ Σύμβασις δύναται νὰ καταγγελθῇ παρ' ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν μετὰ τὴν πάροδον ἑκτὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς, ὅπου, ὅμως, ἰσχύσει ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῆς». Εἰς τὴν παράγραφον 3 ἀντὶ «Ἰανουαρίου 1957» τίθεται «Μαΐου 1959». Ἡ παράγραφος 5 διαγράφεται.

Ἐγγραφαὶ εἰς ἑλληνικὰ νηολόγια

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας ὑπεβλήθησαν αἱτή- σεις διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ ἑλλην. νηολόγια τοῦ δεξαμενοπλοίου «Παγκόσμιος Πίστις» (ναυ- πηγήσεως 1943 καὶ χωρητικότητος 10.195 κῶρων) καὶ τοῦ φορτηγοῦ «Ἰκρέσια Ἀίλις» (ναυπηγή- σεως 1957, χωρητικότητος 8.870 κῶρων).

Τὸ ὑπερκεανεῖον «Ν. Ὀρόκη»

Εἰς τὴν ἐπιχειρήσειν «Γκρήκ Λάιν» ἐξετάζει τὴν δυνατότητα δρομολογήσεως εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς-Μεσογειακῶν λιμένων-Καναδᾶ, τοῦ ὑπερκεανεῖου τῆς «Νέας Ὀρόκης» (πρώην «Νέα Ἑλλάς»). Ἐπίσης μελετᾶται καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκτέλεσεως ὑπὸ τοῦ ὑπερκεανεῖου τουριστικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Νέα μέλη τῆς Α.Ε.Ε.Ν.Α. καὶ τοῦ Σ.Ε.Ν.Α.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἑμπορ. Ναυτιλί- ας ὠρίσθησαν τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματι- κὰ μέλη τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Ναυτικῶν Ἀτυχημάτων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Ναυτικῶν Ἀτυχημάτων. Οὕτω διὰ τὴν Α.Ε.Ε.Ν.Α. ὠρίσθησαν τακτικά μέλη οἱ κ.κ.: Ἐ- φέτης Α. Πρωτονοτάριος ὡς πρόεδρος, μέλη Γ. Γεωργαντάπουλος καὶ Α. Φιλίππου πλοίαρχοι Β.Ν. Ἀναπληρωματικά μέλη οἱ κ.κ.: Α. Κανελλά- κης ἐφέτης καὶ μέλη Α. Γερμανὸς καὶ Ι. Λασκαρῆς πλοίαρχοι Β.Ν. διὰ τὸ Σ.Ε.Ν.Α. ὠρίσθησαν τα- κτικά μέλη οἱ κ.κ.: Ε. Καζαμπάκης ἀρτοποιὴς πρέσβος καὶ μέλη Ε. Πανῆς καὶ Δ. Θεοδωρίδης πλοίαρχοι Β.Ν. καὶ Α. Λεοντόπουλος πλοίαρχος Α.Σ. Ἀναπληρωματικά μέλη οἱ κ.κ.: Κ. Ἀναγνω- στάπουλος ἀρτοποιὴς πρέσβος καὶ μέλη Σ. Κλάμαρης ἐφέτης, Δ. Ροζάκης καὶ Σ. Διακουμάκης πλοίαρχοι Β.Ν. καὶ Ν. Σταμπολῆς ἀντιπλοίαρχος Α.Σ. Τακτικὸς γραμματεὺς δι' ἀμφοτέρω τὰ συμβού- λια ὠρίσθη ὁ ὑποπλοίαρχος Α.Σ. Α. Κορμητῆρος καὶ ἀναπληρωματικὸς ὁ ἀνθυποπλοίαρχος Α.Σ. Π. Παγουλάτος.

Τὰ παρωπλισμένα σκάφη

Εκ τοῦ ὑπουργεῖου Ναυτιλίας ἐγνώσθη ὅτι τὸ 30 % τῆς χωρητικότητος τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν στόλου τελεί ὑπὸ παρωπλισμῶν. Ἐξ ἄλλου, ποσοστὸν 25 % ἀντιπροσωπεύει τὸ σύ- νολον τῶν παρωπλισμένων σκαφῶν τὰ ὅποια εἶναι ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ εὐρίσκονται

ὑπὸ ξένας σημαίας. Εἰδικώτερον τὰ ἑλληνικῶν συμπερόντων παρωπλισμένα σκάφη ἀνέρχονται εἰς 511, συνολικῆς χωρητικότητος 3.600.000 κῶ- ρων. Ἐξ αὐτῶν 137 εἶναι ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν, 226 ὑπὸ σημαίαν Λιβερίας, 90 Παναμά, 38 Κο- σταρίκας καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὸ σημαίας Ὀνδούρας, Ἀγγλίας, Λιβάνου καὶ Νορβηγίας. Ἐκ τῶν 511 παρωπλισμένων σκαφῶν, τὰ 253 εὐρίσκονται εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ τὰ 258 εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Νέα δρομολόγια καὶ ἐπιβάται

Ἀνεκινώθη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας κατήρ-τισε τὰ νέα θερινὰ δρομολόγια τῶν ἀκτοπλοί- κων σκαφῶν, βάσει τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐπιβατῶν κατὰ ἀκτοπλοϊκὴν γραμμὴν, κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος. Κατωτέρω παραθετομεν τοὺς ἀριθμοὺς αὐ- τοῦς τῶν ἐπιβατῶν τὸ 1958, κατὰ ἐξυπηρετου- μένην γραμμὴν μὲ βάσιν τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς

Γραμμή	Ἐπιβιβ.	Ἀποβιβ.
Πειραιῶς-Κρήτης	221.758	220.418
Πειραιῶς-Χίου-Μυτιλήνης	182.742	188.645
Πειραιῶς - Πατρῶν-Σάμης-Ι- θάκης-Κερκύρας	105.915	112.162
Πειραιῶς-Πατρῶν-Ζακύνθου- Ἀργοστολίου	75.952	83.078
Πειραιῶς- Ἀργοσαρωνικοῦ- Λεωνιδίου	745.618	768.496
Πειραιῶς-Δωδεκανήσου	187.674	199.204
Πειραιῶς-Δυτ. Πελοποννήσου	32.121	37.771
Πειραιῶς - Κυκλάδων Α' (Κυ- θνός, Σέριφος, Σίφνος, Μήλος κ.λ.π.)	41.483	44.040
Πειραιῶς-Κυκλάδων Β' (Ἀν- δρος, Τήνος, Σύρος, Μύκονος)	70.948	76.554
Πειραιῶς-Κυκλάδων Γ' (Σύρος, Πάρος, Νάξος, Ἄμοργος, Ἀνά- φη, Θήρα κ.λ.π.)	98.475	106.751
Πειραιῶς-Κυκλάδων-Σάμου (Σύρος, Τήνος, Μύκονος, Σάμος, Ἰκαρία)	197.480	206.542

Σύνδεσις Ἑλλάδος-Κύπρου

Εἰς τὴν ἐπιχειρήσειν εἰς τὸ ὑπουρ- γεῖον Ναυτιλίας σύσκεψιν ἀπεφασίσθη ἡ κατ' εὐθείαν σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Κύπρον ἀτμοπλοϊκῶς. Ἡδὴ ὑπάρχει σχετικὴ πρότασις τῆς εταιρίας ΕΛΜΕΣ, ἀναμένεται δὲ ὅτι ἡ ἐναρξίς τῶν δρομολογίων θὰ πραγματοποιηθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Κύπρος ἀνακηρυχθῇ εἰς ἀνεξάρτητον κράτος. Σημειωτέον ὅτι σήμερον ἡ ἀτμοπλοϊκὴ σύνδεσις Ἑλλάδος-Κύπρου, γίνεται μὲσφ' Ἀλεξανδρείας καὶ Βηρυττοῦ.

Ἡ χωρητικότης τοῦ ἑλλήν. στόλου

Εἰς τὴν ἐπιχειρήσειν εἰς τὸ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικὸν στόλον ἀνήρχετο τὴν 1ην Μαΐου 1959 εἰς 2.306.437 κῶρους. Οὕτω ἔτους πρὸς τὴν ἑλληνικὴν χωρητικότης τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν σκαφῶν κατὰ 709.212 κῶρους, ἥτοι εἰς ποσοστὸν 44,3 %. Διδομεν κατωτέρω πίνακα ἐμφανίζοντα ἀναλυτικῶς τὴν δύναμιν τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικὸν στόλου κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου 1958 καὶ τοῦ 1959:

Σκέψη	Μαῖος 1958	Μαῖος 1959
	Ἀριθ. Κόροι	Ἀριθ. Κόροι
Φερτηγὰ	431 1.307.558	510 1.776.940
Δεξαμενόπλοια	35 168.235	50 377.944
Ἐπιβατηγὰ	45 108.452	51 132.466
Διάφορα	43 12.980	55 19.093
Σύνολον	554 1.597.225	666 2.306.437

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ λήξαν πεντάμηνον Ἰανουα- ρίου-Μαΐου 1959 ἐνεγράφησαν ἡ ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰ ἑλληνικὰ νηολόγια 42 πλοίων, συνολικῆς χωρητικότητος 402.603 κῶρων. Ἀναλυτικῶς ἡ ἐξέλιξις τῆς νηολογίας σκαφῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ νηολόγια ἐπαρουσίασε τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα, κατὰ τὸ πρῶτον πεντά- μηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους:

Μῆν	Ἀριθ. σκαφῶν	Χωρητικότης
Ἰανουάριος	11	98.631
Φεβρουάριος	10	142.426
Μάρτιος	6	46.694
Ἀπρίλιος	3	23.964
Μαῖος	12	90.888

Η ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Γερμανική Χαλκογραφία του 15ου αιώνα)

29 ΜΑΪΟΥ 1453

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Όταν, την 29ην Μαΐου 1453, η Κωνσταντινούπολις υπέκυπτε εις τὰ στίφη τῶν Μωαμεθανῶν, ἡ Ἱστορία ἐκλείνει ἕνα φωτεινὸν κεφάλαιον τὸ ὁποῖον ἠκολούθη ἀπὸ δλοκλήρους αἰῶνας σκότους καὶ κατασχύνης. Ὁ ἀντίλαλος τῆς πτώσεως ἔκανε νὰ ριγῇσιν ὅλα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη ἀλλὰ περισσότερο ὅλων οἱ ἐσκειμένως ἀδιαφορήσαντες διὰ τὰς τύχας τῆς ἀνεξαρτοποιηθείσης Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐπὶ χίλια ἔτη τὸ Βυζάντιον ἀντέστη εἰς τὴν πλημμυρίδα τῶν ἀραβικῶν φύλων πού ἠπειλῶσαν μὲ ἐξισλαμισμὸν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, διὰ τὴν ὑποστή αὐτὸ μόνον τοῦ τὰ ἐπιχειρεῖ τῆς δογματικῆς ἐχθρότητος τῆς πόλεως τοῦ Τιβέρεως.

Ο νεαρὸς σουλτάνος Μωάμεθ ὁ Β', μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του Μουράτ, ἐφιλοδόησε νὰ καταλάβῃ τὴν πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἣ ὁποία, μὲ μιά μικρὴ λωρίδα γῆς, ἀπέμενε ἀκόμη ἀδούλωτη. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡγεστάθη μὲ ἐπιμονὴν ἐπὶ τρία χρόνια καὶ στίς ἀρχὰς Ἀπριλίου τοῦ 1453, κατάρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ πρὸ τῶν ὑπερηφάνων τειχῶν τῆς Βασιλευούσης 160.000 στρατοῦ καὶ 400 πλοῖα. Στίς 5 Ἀπριλίου, ἡ στρατιὰ αὐτὴ, πλημμύρισε, ἑφανικά, τὴν πεδιάδα τοῦ Βυζαντίου. Ἐφίππος ὁ Μωάμεθ καλπάζει ἐπὶ κεφαλῇ τῆς στρατιᾶς καὶ στήρει τὴ σκηνὴν του κοντὰ στὰ τείχη, ἀπέναντι στήν Ἀνκόπορτα. Πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ γονατίσῃ κατὰχαμα, νὰ προσευχηθῇ ἀνυπόδητος καὶ μὲ τὸ πρόσωπο ἐστραμμένο πρὸς τὴ Μέννα, νὰ

ἐγγίσῃ τρεῖς φορές τὸ μέτωπό του στὴ γῆ. Ὁ στρατὸς του τὸν ἐμιμήθη καὶ προσνηχῇ, ὥπως ὁ σουλτάνος, στὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοὺς δώσῃ τὴ νίκη. Μετὰ τὴν προσευχὴ ὁ πορθητὴς διατάσσει τοὺς ἀγγελισφόρους του νὰ διαδράμουν τὴ στρατιὰ καὶ ν' ἀναγγέλουν μὲ τύμπανα καὶ βούκινα ὅτι ἡ πολιορκία τῆς Πόλης ἀρχισε.

Ἦξερε πολὺ καλὰ ὁ Μωάμεθ, τίς δυσκολίας τοῦ ἐγγειοῦματος πὸν ἀνελάμβανε καὶ ἐπὶ πολλοὺς μῆνες τὸν ἐβασάνιζε ἡ σκέψις, πῶς νὰ ἐκπορθῇ τὰ τρομερὰ τείχη τοῦ Θεοδοσίου. Εἶχε μελετήσει καθε σπιθαμὴ τοῦ ἐδάφους, ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη, ἤξευρε πὸν εἶναι ἐπιχωματώσεις καὶ πὸν ὑπῆρχαν πηγές. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο πρόβλημα ἦταν πῶς νὰ κρημνίσῃ τὰ ἀπόρητα τείχη, μὲ τὰ μέσα πὸν εἶχε καὶ τὸ πυροβολικὸ τῆς ἐποχῆς. Θὰ ἔπρεπε ν'

ΜΩΑΜΕΘ Β', ὁ Πορθητὴς

ἀποκτήσῃ κανόνια, μὲ μεγαλύτερο βεληνεκές καὶ μεγαλότερα γόμωσι πὸν θὰ μπορούσαν νὰ ἐκσφενδονίσουν, μεγαλύτερες πέτρινες μπάλες. Κι αὐτὸ τὸ κατάρθωσε μὲ τὸν Οὐγγρο Οὐρμπας, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑπεσχέθη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία του, ἂν τοῦ παρείχε ἀπειρίοιστα μέσα. Ὁ ἐξωμότης ἐπέτυχε ὅτι ζητοῦσε καὶ σὲ λίγο καιρὸ, τὸ τεράστιο τηλεβόλο, ἔρριξε τὴν πρώτη βολὴν του, μὲ τὴν ὁποίαν ἕνα μέρος τοῦ τείχους ἔπεσε ἀπὸ τὰ θεμέλια. Ἐνθουσιασμένοι ὁ πορθητὴς μὲ τὴν ἐπιτυχία αὐτὴ, διέταξε νὰ ἐτοιμασθῇ μιὰ πυροβολορχία, ἀπὸ τὰ κολοσσάλια αὐτὰ τοπομαχικά.

Κατάληψις τοῦ Κερατίου

Τὰ βαρεῖα αὐτὰ τηλεβόλα, μὲ τίς ἀλλεπάλληλες βολές τους, ἔφεραν μεγάλα ρήγματα στὰ τείχη. Οἱ 8.000 ὑπερασπισταὶ κατάρθωναν τὴν νύκτα νὰ φράζων τὰ ρήγματα καὶ νὰ τὰ ἐπισκευάζουν, ἐνῷ περιδεεῖς περίμεναν τὴν ἐπικειμένην ἐφοδὸ τῶν μυριάδων πολιορκητῶν. Μάταια οἱ πολιορκημένοι περίμεναν βοήθειες ἀπὸ τὴ Δύσι, σύμφωνα μὲ τίς ὑποσχέσεις τοῦ Πάπα, τῶν Βενετσιάνων καὶ τῶν Γενοβέζων. Ὅλες οἱ διαβεβαιώσεις περὶ ἀποστολῆς ἀξιολόγων ἐπικουριῶν, περιωρίστησαν σὲ ἐλάχιστα πλοῖα καὶ ὀλίγες ἐκατοντάδες μαχητῶν. Στὸν Κεράτιο κόλπο (μιὰν ὕδατὴν γλῶσσα, ἣ ὁποία εἰσδύει εἰς μήκος 7.000 μέτρων) ἦσαν ἐν ἀσφαλείᾳ οἱ ὀλίγοι Βυζαντινοὶ δρόμωτες. Ὁ μεγαλεπήβολος Μωάμεθ ὁ Β', μορφωμένος καὶ γλωσσομαθὴς, ἐνεθυμήθη τὸ κατόρθωμα τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα Ὁρόφου, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταφέρει μὲ διόλκους τὸ πλοῖα του ἀπὸ τὴν

Ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τῆς Πόλης Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος (Ἱταλικὴ Χαλκογραφία)

διῶν του καὶ στὸ σπαθὶ του νὰ ἀφίσῃ ἐλευθέρᾳ τὰ στρατεύματα μετὰ τὴν ἄλωσιν, νὰ ληλατήσουν τὴν Πόλιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες. Ὅτι καὶ ἂν ὑπῆρχε στήν πολιτεία θὰ ἦταν δικὸς τους καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του θὰ κρατοῦσε τὴν δόξα. Φανατίζονται οἱ στρατιῶτες καὶ ξεφωνίζουν ἐξάλλοι ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν τὸ «Ἀλλάχ ἢ Ἀλλάχ». Ἡ ποθητὴ ληλασία «Γιάγμα, Γιάγμα» γίνεται πελεμικὴ ἰαχὴ καὶ θορυβεῖ τοὺς ὀλίγους ὑπερασπιστὰς τῆς πίστεως, τῆς Πόλης καὶ τοῦ Κωνσταντίνου. Χιλιάδες φωτιές ἀναψαν στίς κατασκήνωσεις μὲ τὴν ἔδωσεν ὁ ἥλιος, οἱ ὁποῖοι ἐσβυσαν τὰ μεσάνυχτα, μὰζὺ μὲ κάθε θόρυβο καὶ ἐορταστικὴ ἀναταραχὴ.

Οἱ τελευταῖες στιγμὲς

Οἱ πολιορκημένοι κατὰλαβαν ὅτι κατὶ ἐκτακτο συνέβαινε καὶ ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ κάτοικοι, ὀρθόδοξοι καὶ καθολικοὶ, ἀνεκκεντρώθησαν σὲ μεγάλη λιτανεία. Μὲ τίς εἰκόνας ἀπὸ τίς ἐκκλησίες καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα, διατρέχουν τὴν πόλιν, ψάλλοντες ὕμνους καὶ τὸ «Κύριε Ἐλέησον». Ὁ μαρτυρικὸς Αὐτοκράτωρ, ἐκάλεσε τὴν γεροντὰ καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς ἔδωσε θάρρος, μὲ λόγια γεμάτα ἀγάπην διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα. Κατόπιν ἐπῆλθον ὅλοι στὴν Ἁγία Σοφία, σὲ ἀγλαΐσμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Πλησίον τοῦ ἱεροῦ ἱσταται ὁ Κωνσταντῖνος, μὲ τοὺς Ἀδελφούς καὶ τοὺς τιλοῦχους, τοὺς ὀρθόδοξους καὶ καθολικοὺς ἱερεῖς, τοὺς Γενοβέζους καὶ Βενετσιάνους πολεμιστὰς μὲ τίς βαρεῖες παυολλέες τους, καὶ διπλοῦν, χιλιάδες λαὸς εἶναι γονατισμένοι καὶ προσεύχονται. Ἀρχίζει ἡ μεταλήψις τῶν Ἀρχάντων Μυστηρίων καὶ πρῶτος τὴν δεχεται ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἦταν ἡ τελευταία λειτουργία σὲ τὸ ναὸν αὐτὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Μόλις τελείωσε ἡ λειτουργία, ὁ Κωνσταντῖνος ἐπῆλθε σὲ Παλάτι καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικὸ νὰ τὸν συγχωρήσῃ ἂν ποτὲ ἔσφαλε.

Σὲ λίγο ἐπεθεώρησε τὴ φρονιὰ ἐφίππος, σὲ ὅλο τὸ μήκος τῶν τειχῶν.

Ἡ γενικὴ ἐφοδος

Μία ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὁ πορθητὴς ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐφόδου. Τὴν προπορευομένη σημαία, ἀκολουθοῦν 100.000 πολεμισταί, οἱ ὁποῖοι ὁρμῶν πρὸς τὰ τείχη, μὲ κλίμακες καὶ ἀρπάγες, τυφλοὶ ἀπὸ φανατισμὸν. Σὺν θύελλᾳ ἐξέσπασαν οἱ φωνές, τὰ τύμπανα, ἡ πολεμικὴ ἰαχὴ «Γιάγμα, Γιάγμα» καὶ τὰ ἐχθρικά τοπομαχικά. Ἀκλόνητοι στίς ἐπάλξεις, οἱ στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, ἀποκροῦν μὲ τοὺς Γενοβέζους καὶ συντρίβουν τίς πρῶτες ἐπιθέσεις. Οἱ «βασιβουζούκοι» ὁ στρατιωτικὸς ὄχλος, πὸν εἶχαν προορισμὸν ν' ἀρχίσουν τὴν ἐφοδὸν θυσιαζόμενοι, ἀπεδεκατίστησαν. Κατόπιν ὤρμησε ἀκάθεκτος ὁ γυμνασμένος τακτικὸς στρατὸς, πὸν εἶχε σκοπὸ νὰ κουράσῃ τοὺς ὑπερασπιστὰς. Καὶ ὅταν ἀρχισαν νὰ διαλύονται τὰ σκῶτη, ἐπιτίθεται τὸ τρίτο κύμα τῶν ἐπιλέκτων μὲ τὸ σουλτάνο.

«Ἡ Πόλις ἔαλω»

Δύο μοιραῖα περιστατικά ἐπέδρασαν ἀποτελεσματικά στὴν ἀμφίβολο μέχρως ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἐπιτυχία τοῦ ἐθνικοῦ ἐγγειοῦματος. Ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ γενναίου ἀρχηγοῦ τῶν Γενοβέζων Ἰουστινιανὴν καὶ ἡ ἀνακάλυψις μιᾶς μικρῆς πύλης ἀνοικτῆς, τῆς Κεράτοπορτας. Φαίνεται ὅτι ἡ πύλη αὕτη, ἔμεινε ἀπὸ ἀπροσεξία ἀνοικτὴ. Ἀπ' ἐκεῖ εἰσρμῶν τὰ πρῶτα ἐχθρικά στίφη καὶ εὐρίσκονται ξαφνικά, ἐντὸς τῶν τειχῶν. Οἱ ὑπερασπισταὶ πὸν τοὺς εἶδαν, ἀρχισαν νὰ φωνάζουν ἡ «Πόλις ἔαλω», ἡ Πόλις ἔπεσε, ἐκυριεύθη. Ὁ Αὐτοκράτωρ, μὲ λίγους ἐκλεκτοὺς πρὸς τοὺς συντρόφους του, καλπάζει κατὰ τῶν εἰσβολέων καὶ ἐκεῖ πίπτει μαχόμενος, ὡς ἀπλοῦς πολεμιστὴς, ὁ τελευταῖος ἡρωϊκὸς Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ὁ Δραγάσης. Μαζὺ του ἔπεσε καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, τὸ Βυζάντιον, ἡ «Βασιλεύουσα» τῶν ἐνδεκα αἰώνων ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ περιλαμπρὸς πόλις τῶν 2.100 ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνος ἱδρυτοῦ τῆς, τοῦ Βυζαντίου τοῦ Μεγαρέως, τέλος ἔπεσε ἡ Πόλις ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Συγχρόνως ἔπεσε καὶ ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς, ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ μεγάλου τρούλλου τοῦ περικαλλοῦς ναοῦ. Ὁ πᾶτατος τῆς πτώσεώς του, κατεδραψίθησεν τὸν Πάπα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῶν δυτικῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀρχισαν νὰ μεταμελοῦνται διὰ τὴν ἄφρονα πολιτικὴν των καὶ νὰ προσωφίζονται καὶ δι' ἑαυτοὺς δεινὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἀργῶσαν νὰ φανοῦν στὸν δυτικὸ ὀρίζοντα.

Α. Π.

43

Κατόπιν της δημοσιεύσεως του πρώτου μέρους της μελέτης του κ. Πάνου Χ. Παμπούκη, συμβούλου του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ, περί του Αποδήμου Έλληνισμού, Ο ΑΙΩΝ παραθέτει το δεύτερον και τελευταίον μέρος της έρευνής εις την όποία διαπιστοῦται ή άποφασιστική σημασία προσηλίας ή όποια δέον να καταβληθῇ προς δημιουργίαν ευρύτερου εθνικού μέλλοντος διά τους άπανταχού Έλληνας.

Διατί ό "Ελλην μεταναστεύει

II (Τελευταίον)

Ο άπόδημος Έλληνισμός απλώνεται, σήμερον εις όλόκληρον σχεδόν την Ύδρ-γειον. Έγει σχηματίζει παροικίας, αι πολυανθρωπότεροι των όποιων εύρίσκονται εις τας Η.Π.Α. και, κατά δεύτερον λόγον, εις την Αίγυπτον. Ύπολογίζεται δε ότι άνέρχεται συνολικώς, περίπου εις δύο εκατομμύρια. Διατηρεῖ δέ άκμαίαν την εθνικήν του συνείδησιν και άρραγείς τους δεσμούς του με την Μητέρα Πατρίδα, χάρις εις τον κοινοτικόν τρόπον οργανώσεως της ζωής του, περί του όποιου θα όμιλήσωμεν εύθες άμέσως.

Τό κοινοτικόν σύστημα

Η οργανώσις της ζωής του άποδήμου Έλληνισμού κατά τό κοινοτικόν σύστημα έσχεν ως αποτέλεσμα να διατηρήσῃ ούτος την εθνικήν του αὐτοτέλειαν, δηλ. την όρθόδοξον θρησκείαν, την ελληνικήν γλώσσαν και την εθνικήν του συνείδησιν έν μέσφ ζέ-νου, ένίοτε δε και έχθρικού, περιβάλλοντος. Αλλά τί είναι τό κοινοτικόν σύστημα; Είναι ή οργανώσις της παροικίας εις πολιτικόν σωματεϊόν, τό όποιον άσχολεῖται κυρίως, με τά έθνικιστικά, τά εκπαιδευτικά και τά άλλα, δημοσίον χαρακτηριστικά της παροικίας. Κατ' αυτόν τον τρόπον οι Έλληνες της Διασποράς ζούν, εις τας θετάς πατρίδας των, την ιδικήν των ζωήν και άνθίστανται, όσον τοῦτο είναι δυνατόν, εις την άφομοιωτικήν πίεσιν του περιβάλλοντος της ξένης χώρας, εις την όποιαν εύρίσκονται έχτασσημένοι.

Τό ότι ζούν την ιδικήν των ζωήν σημαί-

νει, ότι συνεχίζουν εις τά ξένα την εθνικήν παράδοσιν και καλλιεργούν την μνήμην της Έλληνικής Πατρίδος. Κυρίως, φροντίζουν να μεταλαμπαδεύουν εις τά παιδιά των την άγάπην προς την Ελλάδα και τον σεβασμόν προς την όρθοδοξίαν. Διά τοῦτο, πρώτον μέλημα των όμογενών μας μόλις έφθανον εις την ξένην πατρίδα ήτο και είναι να άνεγείρουν εκκλησίαν, να κτίσουν σχολείον και να μετακαλέσουν έντεῦθεν ιερέα και διδάσκαλον. Τοιουτοτρόπως από τον κοινοτισμόν άπέρρευσαν τά τρία έρείσματα τό άποδήμου Έλληνισμού εις τά ξένα, δηλαδή ή Εκκλησία, τό Σχολείον και ό Πρόξενος, περί των όποιων θα κάμωμεν βραχύτερον λόγον.

Έκκλησία—Σχολείον—Πρόξενος

Και πρώτον περί της Εκκλησίας. Αποστολή της Εκκλησίας εις τά κέντρα της ελληνικής διασποράς είναι να συγκρατήσῃ τους άποδήμους όμογενείς μέσα εις τά πλαίσια της όρθόδοξου πίστεως. Η άποστολή αυτή είναι εξόχως δυσχερής, διότι εκεί ή εκκλησία ύφίσταται τον συναγωνισμόν και τον άναγωνισμόν και των άλλων χριστιανικών Εκκλησιών και δογματών. Παρ' όλα ταῦτα ή Έλληνική Όρθόδοξος Εκκλησία επέτυχεν εξ όλόκληρου τοῦ σκοποῦ της.

Παραλλήλως προς την Έκκλησίαν, τό Σχολείον είναι ό έτερος θεμελιώδης παράγων διατήρησης της εθνικότητας των άποδήμων. Και έν άν άποστολή της Εκκλησίας είναι ή συγκράτησις των Έλλή-

νων του έξωτερικού εις την όρθόδοξον πίστιν, του Σχολείου εξ άλλου σκοπός είναι ή καλλιέργεια της μνήμης και της άγάπης της Μητρός—Πατρίδος εις τά ξηνητεμένα παιδιά της. Προορισμός του Σχολείου, έν σχέσει με τον άποδήμον Έλληνισμόν, είναι να διδάξῃ την ελληνικήν γλώσσαν και ιστορίαν εις τους Έλληνόπαιδας της διασποράς, διότι τά δύο αυτά στοιχεία αποτελοῦν τους συνεκτικωτέρους δεσμούς των άποδήμων με την εθνικήν κοινότητα.

Πέραν της Εκκλησίας και του Σχολείου, ή πείρα της ζωής του άποδήμου Έλληνισμού απέκάλυψε την άξίαν και ένός άλλου παράγοντος, συντελεστικού εις την διατήρησιν του εθνικισμού των άποδήμων όμογενών. Και ό παράγων αυτός είναι ό πρόξενος.

Πράγματι, έφ' όσον οι ύπηρετούντες εις κέντρα ελληνικών παροικιών πρόξενοί μας, έχουν συνείδησιν της εθνικής των, έν προκειμένφ, άποστολής, εξαίρονται εις άλληθεϊς εκπροσώπους του Κράτους και ένδιαφέρουνται δι' όλας τάς εκδηλώσεις της ζωής των παροικιών μας: πνευματικές, κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές.

Τύπος—Ραδιόφωνον—Τουρισμός

Όσον, όμως, πολύτιμος και άν είναι ό ρόλος της Εκκλησίας, του Σχολείου και του Προξένου διά την διατήρησιν της ελληνικότητας των όμογενών της Διασποράς, δεν είναι και άποκλειστικός. Συντελεστική του σκοποῦ τοῦτου, εις μέγιστον βαθμόν, είναι και ή προσπάθεια διατήρησης στενού συνδέσμου και διαρκούς επικοινωνίας των άποδήμων άδελφών μας με την Μητέρα—Πατρίδα. Τά μέσα αυτά, κυρίως, είναι ό Τύπος, τό Ραδιόφωνον και ό Τουρισμός. Και ως προς τά τρία ταῦτα μέσα έχουν γίνει αρκετά βήματα πρόδδου.

Οὔτω, και αι έν Ελλάδα εφημερίδες δημοσιεύουν νέα και ειδήσεις από τας παροικίας μας και αι ελληνικαί εφημερίδες, καθώς και τά περιοδικά του έξωτερικού παρακολουθοῦν την ζωήν της Πατρίδος.

Αφ' έτέρου, τό Έθν. Ίδρυμα Ραδιοφωνίας, καθώς επίσης και ό Ραδ. Σταθμός των Έν. Δυνάμεων, έχουν καθιερώσει ειδικάς εκπομπάς διά τους Έλληνας του Έξωτερικού. Τά δε ελληνικά σωματεία του έξωτερικού, ένισχυόμενα και από τον Όργαν. Τουρισμοῦ, διοργανώνουν τακτικά επισκέψεις των άποδήμων εις Ελλάδα, αι όποιαι προσλαμβάνουν χαρακτήρα αληθινού προσκυνηματός.

Τέλος, την σύμφιξιν του δεσμοῦ Έλλάδος και άποδήμων θα έξυμνητήσῃ άποτελεσματικώς ή δημιουργία οικονομικών σχέσεων μεταξύ των, ως λ.χ. ή συμμετοχή του άποδήμου Έλληνισμού εις μεγάλας έθνικάς επιχειρήσεις και ή άνάληψις της έκτελέσεως βατικών έργων άνασυγκροτήσεως υπό κεφαλαίουχων όμογενών. Και από της άπόψεως αυτής έχει σημειωθῇ ικανοποιητική πρόοδος, ώστε ήμπορούμεν να βλέπωμεν τό μέλλον με αισιοδοξίαν.

Προβλήματα και κίνδυνοι

Ερχόμεθα τώρα να εξετάσωμεν τά προβλήματα που άντιμετωπίζει ό άπόδημος Έλληνισμός και τους κινδύνους που τον περιβάλλουν.

Ο άμεσος και σοβαρώτερος κίνδυνος, που άπειλεί τον άπόδημον Έλληνισμόν είναι ή άφομοιωτική επίδρασις του περιβάλλοντος της θετής Πατρίδος. Αλλ' ό κίνδυνος αυτός είναι σχετικώς, έξαρτάται δηλ. από την βαθμίδα πολιτιστικής εξέλιξεως της Χώρας, όπου διαβιούν οι όμογενείς

μας. Διότι εις χώρας κατωτέρας πολιτιστικής εξέλιξεως, ιδίως διαφορετικού θρησκείματος—όπως είναι αι χώραι Αφρικής και Έγγης Ανατολής—ό άπόδημος Έλληνισμός απέδειχθῃ ισχυρότερος της πίεσεως του περιβάλλοντος.

Αντιστρόφως, εις Χώρας προηγμένης πολιτιστικής εξέλιξεως ή πίεσις του περιβάλλοντος είναι τοιαύτη και τοσαύτη, ώστε ό άπόδημος Έλληνισμός εις την δεύτεραν, τό πολύ εις την τρίτην γενεάν, ύποκύνπει εις τον σιδηρούν και άκαμπτον νόμον της άφομοιώσεως.

Ο Άνδρέας Συγγρός, ό όποιος είχε μεγάλην πείραν της ζωής και των προβλημάτων του άποδήμου Έλληνισμού, τονίζει εις τά Α' Απομνημονεύματά του, ότι αι τρίτη γενεά δεν δύναται να άνθίσῃ εις την έπιρροήν της γλώσσης, των ήθών, των έθίμων και των αισθημάτων ακόμη της χώρας, εις την όποιαν γεννάται και άντρέφεται. Και ή πείρα του παρελθόντος επ' αυτού είναι πικρά: Απο τάς παροικίας που έφθασαν εις μεγάλην άκμήν άλλοτε, εις την Κεντρικήν και Ν.Α. Ευρώπην, την Ν. Ρωσίαν και την Ίταλίαν έλάχιστα ίχνη διασώζονται σήμερον. Πού είναι αι άλλοτε άνθοῦσαι Έλληνικαί παροικίαι των Αυστριακών και Ουγγρικών κέντρων; Πέραν των ελληνικών όνομάτων μερικῶν εκεί δδών ή και όλόκληρον συνοικιών, οὐδέν άλλο πλέον άπέμεινε.

Και περαιτέρω: Ποίον είναι, τό κατάλοιπον από τον εύποροῦντα Έλληνισμόν της Μόσχας, του Κιέβου και ιδίως των ρωσικών πόλεων του Ευξείνου Πόντου και του Καυκάσου; Και ό Έλληνισμός της Τεργέστης, του παλαιού πνευματικού και οικονομικού κέντρου της Φυλής μας τί απέφρανιθῃσαν, υποκύνφασαι εις τον νόμον της άφομοιώσεως του περιβάλλοντος της θετής πατρίδος.

Ο Έλληνισμός της Αμερικής

Αλλά τό πρόβλημα εύρίσκεται έν ένεργεία και κατέστη οὔτατον προκειμένου περί του έν Αμερική Έλληνισμού, ό όποιος άποτελεῖ την πλέον πολυάριθμον και συμπαγή παροικίαν. Διά τοῦτο και πρέπει να γίνῃ ιδιαίτερος λόγος περί αυτού.

Τό αμερικανικόν περιβάλλον δεν άνεχεται να βλέπῃ άναπτυσσόμενα εις τον κύριον κορμόν του αμερικανικόν έθνος άλλα μικρά σώματα άυτοτελούς εθνότητας. Μία μικρά Πολωνία λ.χ. ή μία μικρά Ιταλία κ.λ.π. επάνω εις τον κορμόν της Αμερικής είναι σώματα έντελώς άνειπιθύμητα. Διότι έν τοιαύτη περιπτώσει δυσχεραίνεται ή ένότης του αμερικανικού έθνους. Διότι διά τό αμερικανικόν έθνος τό συνδετικόν στοιχείον δεν είναι ή εθνική συνείδησις αλλά ή συνείδησις του αμερικανού πολίτου.

Μία τοιαύτη συμπαγής και άναφομοιωτος ένότης υπήρξαν οι Ιάπωνες εις τά παράλια του Βερηνικού. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος απέκάλυψεν τί κίνδυνον άποτελεῖ τοῦτο διά την Αμερικήν. Διά τοῦτο και ή αμερικανική Κυβέρνησις έλαβε μέτρα ριζικά: διεσκόρπισε τους Ιάπωνας εις τά τεσσαρα σημεία των μεσοδυτικών πολιτειών και διέσπασεν, οὔτω, τό συμπαγές και άναφομοιωτόν αυτόν.

Ας έλθωμεν όμως εις την ιδικήν μας περίπτωση. Τά παιδιά των πρώτων μεταναστών, αυτά που έγεννήθησαν και άντράφησαν εις την Αμερικήν, δηλ. ή δεύτερα γενεά, είναι μάλλον αμερικανόπαιδες. Ωστόσον τά συνδέει ακόμη με την πατρίδα των πατέρων των ή όρθοδοξία και ή γλώσ-

σα. Αλλά τά παιδιά των παιδιών αυτών, δηλ. ή τρίτη γενεά δεν θα είναι πλέον Έλληνες. Με τον καιρόν θα κοπῇ ό συνδετικός κρίκος της γλώσσης και θα μένῃ μόνον ή όρθοδοξία, της όποιας ό ρόλος θα είναι και θα άποβαίνει όσημέραι περισσότερον δυσχερής.

Αλλά τό έρώτημα μένει και άξιοί μίαν άπάντησιν: Τί θα γίνῃ με τους Έλληνόπαιδας τρίτης γενεάς; Υιοθετῇ την άπάντησιν, την όποιαν έδωσεν επί του έρωτήματος αυτού ένας εκ των πλέον άρμοδιών να άπαντήσῃ, ό Πρεσβυτής κ. Αλέξης Κύρου. Διά τους ελληνόπαιδας τρίτης γενεάς πρέπει να καταβληθῇ προσπάθεια από μέρους όλων: του Κράτους, των οργανώσεων και των σωματείων, ώστε να παραμείνουν φιλέλληνες, έφ' όσον άναποτρέπτως θα παύσουν να είναι Έλληνες, όταν πλέον θα είναι 100% Αμερικανοί. Είναι τό μόνον τό όποιον ήμπορούμε να έπιτύωμεν. Κάθε άλλη προσπάθεια θα ήτο ματαιοπονία και άσυγχώρητος δονκιχωτισμός.

Αι άλλαι παροικίαι

Εάν όμως τά πράγματα εμφανίζονται κατά τρόπον, οὔτως είπείν, μοιραϊόν διά τον Έλληνισμόν της Αμερικής, δεν συμβαίνει τό ίδιον προκειμένου περί των άλλων παροικιών του έξωτερικού.

Εκεί και μάλιστα όταν εύρίσκονται εις χώρας κατωτέρας πολιτιστικής εξέλιξεως, οι τρεις παράγοντες που άνέπτυξα άνωτέρω, δηλ. ή Εκκλησία, τό Σχολείον και ό Πρόξενος έπιτελοῦν εις τό άκέραιον την άποστολήν των. Όστε διακυμειθα και πρέπει να άντιμετωπίζωμεν έν τῷ συνόλφ τό μέλλον του άποδήμου Έλληνισμού με αισιοδοξίαν.

Εκτός όμως από τον κίνδυνον άφομοιώσεως, ύφίσταται και ή άπειλή οικονομικού ξεριζώματος διά τον άπόδημον Έλληνισμόν. Και εάν μέν ή πρώτη περίπτωση άφορᾷ εις τον Έλληνισμόν της Αμερικής, ή δεύτερα άφορᾷ εις τον Έλληνισμόν της Αίγυπτου.

Ο κίνδυνος προέρχεται έν της άφυπνίσεως του άραβικού έθνισμού, ό όποιος ελαύνει από πνεύμα ξηνηλασίας, κυρίως μέν κατά των Άγγλων, αλλά αι συνέπειαι πλήττουν και τάς άλλας παροικίας. Μέσα εις τό πνεύμα αυτό λαμβάνονται υπό της Αίγυπτιακής Κυβερνήσεως μέτρα, τά όποια πλήττουν κυρίως τον Αίγυπτιακόν Έλληνισμόν. Τά μέτρα αυτά, παλαιότερον μέν ήσαν φορολογικά, προσφάτως δε έλαβον την μορφήν «Αίγυπτιοποίησεως», όπως απέκλήθησαν, των ξένων έν Αίγυπτω Τραπεζών, Ασφαλιστικών Εταιρειών και Εξαγωγικών Οίκων. Η επίδρασις των μέτρων αυτών επί του Αίγυπτιακού Έλληνισμού σημαίνει τό έντός πενταετίας, όπως καθορίζει ό Νόμος, όλοσχερές ξεριζώμα του. Η όλη αυτή τροπή της καταστάσεως διά τον Αίγυπτιακόν Έλληνισμόν, που προέκυψεν εκ της «Αίγυπτιοποίησεως», δεν έπρεπε να μας αλφινδίσῃ, αλλά μάλλον έπρεπε να αναμεινεται με άναγκαιότητα φυσικού φαινομένου, άφ' ότου ήρχισαν εμφανῇ τά σημεία άφυπνίσεως του έθνικού αισθηματος των λαών της Μέσης Ανατολής.

Πράγματι, ή κοινωνιολογική θεώρησις του φαινομένου τοῦτου, δηλονότι της άφυπνίσεως του άραβικού ιδία έθνισμού, ώδήγει εις τό άσφαλές συμπέρασμα, ότι θα έδδμοιουργείτο εις τά κράτη της περιοχής ταῦτης μία επιχώριος άστική τάξις, ή όποια θα έξετοπίζε, θάττον ή βράδιον, την ξένην τοιαύτην.

Δέν πρέπει, οσαύτως να παραγνωρίζε-

ται και τό ψυχολογικόν κλίμα, τό όποιον είχε σχηματισθῇ εκ του γεγονότος, ότι όλόκληρος σχεδόν ή οικονομική ζωή της Αίγυπτου εύρίσκειτο εις χείρας των ξένων, μεταξύ των όποιων πρωτεύουσαν θέσιν κατέχον εκπαλαιοι οι Έλληνες.

Όλοι αυτοί μαζί οι ξένοι άπετέλεσαν ίδίαν κοινωνίαν, μίαν ιδιαιτεράν άρχουσάν τάξιν, ή όποια και ουσιαστικώς, έν συνεργασία με την πλουτοκρατικήν έντόπιον ολιγαρχίαν, δηλαδή τους πασάδες, έκυβέρνηα ουσιαστικώς την Αίγυπτον.

Προς την τάξιν αυτήν εύρίσκειτο εις όξείαν αντίθεσιν ή εύρεία μάζα του αίγυπτιακού λαού και ως προς τά οικονομικά συμφέροντα, αλλά και ως προς τά ήθη και έθιμα, τάς συνηθείας και τον τρόπον του σκέπτεσθαι ακόμη. Δεδομένου δε ότι άπεκλείετο διά λόγους φιλετικών, θρησκευτικών και πολιτιστικής στάθμης πᾶσα οιαδήποτε έπιμειρία των ξένων μετά των έντοπίων, ή τοιαύτη άφομοίωσις καθίστατο και εκ του λόγου τοῦτου άδύνατος.

Τοιουτοτρόπως έξετραφῇ τό αισθημα της ξηνηλασίας, τό όποιον έκορυφώθη με την επικράτησιν του νέου καθεστώς της επανάστασεως, καρπός του όποιου είναι οι νόμοι περί αίγυπτιοποίησεως των ξένων έν Αίγυπτω Τραπεζών, Ασφαλιστικών Εταιρειών και Εξαγωγικών Οίκων.

Τό ελληνικόν Κράτος

Μέχρι τοῦδε είδομεν πώς ό άπόδημος Έλληνισμός άντιδρᾷ, και μάλιστα επιτυχώς, εις την άφομοιωτικήν πίεσιν του περιβάλλοντος της θετής των πατρίδος. Τώρα μένει να εξετάσωμεν πώς τό Κράτος άντιμετωπίζει τό πρόβλημα αυτό.

Τό πρόβλημα της διατήρησης της εθνικότητας του άποδήμου Έλληνισμού άψησόλησε την σκέψιν όλων των κορυφαίων πολιτικών και δημοσιολόγων της νεωτέρας Ελλάδος, άφ' ότου τό ζήτημα έδδμοιουργήθη.

Αλλ' από την σκέψιν και την θεωρίαν διά να φθάσωμεν εις την πράξιν και την εφαρμογήν έπέρασεν άρκετός χρόνος. Τό Κράτος έβράδυνε πολύ διά να συνόδητοποίησῃ την άνάγκην μιᾶς ύπευθύνου, προγραμματισμένης και συστηματικής παροικιακής πολιτικής. Τοῦτο μόλις κατά τά τελευταία, μετά τον δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, έτη έπραγματοποιήθη, ένφ ή άνάγκη είχε ήδη φανῇ από τό τέλος του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Και ή άνάγκη αυτή έδδμοιουργήθη με την διακοπήν της παλινοστάσεως των άποδήμων όμογενών εις την γενέτειράν.

Ός γνωστόν, ένα από τά χαρακτηριστικά της νεωτέρας Έλληνικής άποήμιας ήτο, ότι οι Έλληνες εξένιτευοντο προσωρινώς. Τό όνειρον όλων των Έλλήνων μεταναστών ήτο ή παλινοστάσις. Αλλά μετά τον πρώτον παγκόσμιον πόλεμον, όποτε αι χώραι ύποδοχής μεταναστών έκλεισαν τάς πύλας των, ή εγκατάστασις των όμογενών μας κατέστη μόνιμος. Και τοιουτοτρόπως, όπως αυτοί από μετανάσται έγιναν άπόδημοι, έτσι και τό πρόβλημα από μεταναστευτικόν κατέστη παροικιακόν.

Τό πρόβλημα συνοψίζεται εις τό έρώτημα: πώς θα διατηρήσουν οι όμογενείς μας, έν μέσφ ξένου περιβάλλοντος, ένίοτε δε και έχθρικού, τον εθνικισμόν των, με άλλα λόγια, πώς θ' άνταπεξέθλουν εις την άφομοιωτικήν πίεσιν του περιβάλλοντος; Έν όψει του προβλήματος αυτού, τό Κράτος έλαβε σειράν μέτρων προς αντιμετώπισιν του, τά όποια όνομάζομεν συλλύβδην: Παροικιακήν πολιτικήν.

→

Ἀφιερώμενη καὶ θεμέλιον τῆς Παροικια-
κῆς μας πολιτικῆς, δηλαδὴ τῆς ὑπὸ τοῦ
Κράτους ὑπευθύνου ἀντιμετωπίσεως τῶν
προβλημάτων τοῦ Ἀποδήμιου Ἑλληνι-
σμοῦ ἀποτελεῖ ἡ Δεσφυνιστὶς Ἀποδημίας
καὶ Μεταναστεύσεως. Εἰς τὴν ἀρμοδιό-
τητα τῆς Δ/σεως αὐτῆς ὑπῆχθησαν ὅλα
τὰ κοινοτικά καὶ παροικιακά ζητήματα
τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐστερέωσε τὰ
θεμέλια τῆς παροικιακῆς μας πολιτικῆς
καὶ τῆς ἡθικῆς τὸν δρόμον πρὸς δημοου-
ργικὰς ἐξελίξεις εἶναι ἡ ἰδρυτικὴ παρὰ τῶν
Ἱπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἀνωτά-
του Συμβουλίου Ἑλλήνων Ἐξωτερικοῦ,
πρὸ δύο, περίπου, ἐτῶν.

Ἡ ἀξία τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου
Συμβουλίου διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς παροικια-
κῆς μας πολιτικῆς εἶναι μεγάλη. Κατὰ
τὸν ἰδρυτικὸν Νόμον, τὸ Ἀνώτατον Συμ-
βούλιον εἶναι μὲν ὄργανον συμβουλευτικόν,
ἀλλ' ἡ σύνθεσις αὐτοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς
λειτουργίας του τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἀποβῇ
καὶ μάλιστα εἰς τὰ χεῖρα πεπεισμένων καὶ
ἐκτενῶν Ἱπουργῶν, μοχλὸς ἀποφασιστικὸς
τῆς παροικιακῆς μας πολιτικῆς.

Σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τάσσεται ὑπὸ
τοῦ Νόμου, πρῶτον, ἡ μελέτη θεμάτων καὶ
ἡ γνωμοδότησις κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ
Ἱπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ ζητημά-
των ἐνδιαφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Ἐ-
ξωτερικοῦ. Ἰδίως ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὅ-
ποια ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν γένει παροικια-
κὴν καὶ κοινοτικὴν ὁργανώσιν των.

Δεύτερον, σκοπὸς ἐπίσης τοῦ Συμβου-
λίου εἶναι ἡ ἐπιδιώξις συνεργασίας τῶν
Ἀποδήμιων μὲ τὴν Μητέρα Πατρίδα ἐπὶ
τοῦ μορφωτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πεδίου.

Καὶ τέλος, σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου εἶ-
ναι ἡ προπαγανδιστικὴ τῆς συγκλήσεως ἐν
Ἑλλάδι Συνεδρίου ἐκπροσώπων τῶν ἐν
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν παροικιῶν καὶ
κοινοτήτων πρὸς συζήτησιν συναφῶν θε-
μάτων.

Τοιοῦτοτρόπως καὶ ὕστερα ἀπὸ μακρὰν
καθυστέρησιν, ἐφθάσαμεν εἰς στάδιον ἀ-
ποφασιστικὸν διὰ τὴν περαιτέρω ἀσκήσιν
τῆς παροικιακῆς μας πολιτικῆς. Χάρis εἰς
εὐτυχὴ πρωτοβουλίαν τοῦ τότε Ἱπουργοῦ
τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγένετο πραγματικότης,
ὅ,τι ὑπεδείκνυε ἔκπαλαι ὁ μεγάλος δημο-
σιογράφος Ἀναστάσιος Βυζάντιος ὡς
κυρίαν ἀποστολὴν τοῦ Ἱπουργείου Ἐ-
ξωτερικῶν: νὰ συσφίγῃ τοὺς μεταξὺ ἑσῶ
καὶ ἑξῶ Ἑλληνισμοῦ δεσμούς. Τὸ τελι-
κὸν συμπέρασμα ἐξ ὧν ἐξετέθησαν εἰς
τὴν σύντομον αὐτὴν συνόψισιν τῶν αἰ-
τίων τῆς ἀποδημίας τοῦ Ἑλλήνου καὶ
τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ
Ἑξῶ Ἑλληνισμὸς, συνίσταται εἰς δύο
τινά:

Πρῶτον μὲν, ὅτι ὑπάρχει ἡ δυνατότης
διὰ τῆς καταλλήλου χρησιμοποίησεως
τῶν προσφῶρων μέσων, δηλαδὴ τῆς Ἑκ-
κλησίας, τοῦ Σχολείου, τοῦ Προξένου, ὡς
ἐπίσης τοῦ Τύπου, τοῦ Ραδιοφώνου καὶ
τοῦ Τουρισμοῦ νὰ διαφυλαχθῇ ὁ ἐθνισμὸς
τοῦ ἀποδήμιου μας καὶ ν' ἀποφευχθῇ ὁ
κίνδυνος ἀφομοιώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τὴν περι-
βάλλοντος τῆς θετῆς του πατρίδος. Καὶ
δεύτερον, ὅτι ὁ ἀποδήμιος Ἑλληνισμὸς δύ-
ναται, ἐὰν καλλιεργηθῶν οἱ δεσμοὶ ποὺ
τὸν συνδέουν μὲ τὴν Μητέρα - Πατρίδα,
νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώ-
ρας καὶ νὰ συντελέσῃ, οὕτω, εἰς τὴν δη-
μιουργίαν τῶν προϋποθέσεων δι' ἑνα κα-
λύτερον καὶ εὐτυχέστερον Ἑθνικὸν μέλλον.

Π. Χ. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ

Σύμβουλος
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ:

ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑ-
ΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ
ΚΕΡΑΥΟΣ • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ • ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ
ΤΑΣΕΙΔΙΩΤΩΝ • ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

Η Ν Ω Μ Ε Ν Α Ε Ρ Γ Ο Σ Τ Α Σ Ι Α
ΠΛΙΝΘΟΚΕΡΑΜΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΑ & ΣΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11

Τηλ. 32-227, 74-131

Διαθέτομεν οϊανδήποτε ποσότητα τούβλων Χαλκίδος ὑπὸ τοὺς
καλλιτέρους ὁρους καὶ μὲ παράδοσιν εἰς οἰκοδομὴν δι' ἰδίων με-
ταφορικῶν μέσων καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς.

ΑΤΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

«ΚΡΟΝΟΣ» Ε.Π.Ε.

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΟΪΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ

• Ἀμμὸν Μπετόν

• Χαλίκι Μπετόν

• Ἀμμὸν Κτισίματος

Δ/ΣΙΣ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ ΟΠΣΘΕΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τηλέφ. 672-869

μηχανήματα τοῦ μέλλοντος

Εἰς τὸ οὐράνιον στερέωμα, ἐπάνω
ἀπὸ τὸ Σικάγον, αἰωρεῖται ἑνα λαμπρὸ
κυανοῦν φῶς; ὁρατὸν ἀπὸ ἀποστά-
σεως 400 μιλίων. Τὴν αὐγὴν, τὸ φῶς
αὐτὸ διαλύεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέ-
σα εἰς τὴν φωτοπλήμυρναν τοῦ ἀστρου
τῆς ἡμέρας καὶ τότε ἀποκαλύπτεται
ἑνας μεγάλος δίσκος ποὺ ὁμοιάζει μὲ
πινάκιον καὶ ποὺ συγκρατεῖται ἐπάνω
εἰς τὰ ἀνώτερα ἀτμοσφαιρικά στρώ-
ματα χάρις εἰς περιστρεφόμενους ἑλι-
κας ἑλικοπτέρων. Ἐπάνω εἰς τὸ «κα-
τάστρωμά» του ὑπάρχει ἑνα πλήθος
κεραιῶν «ραντάρ». Τὰ καύσιμά του
δὲν ἐξαντλοῦνται, διότι ἀπλούστατα
δὲν ὑπάρχουν: Ἡ κινητήριος δύναμις
του διαβιβάζεται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς
ἐπιφανείας τῆς Γῆς δι' ἀκτινοβολίας.

Τὸ δράμα αὐτὸ τοῦ μέλλοντος δὲν
ἀποτελεῖ ἐπιστημονικὴν ὁπτασίαν καὶ
φαντασίωσιν. Εἶναι ἑνα σχέδιον σο-
βαρὸν τὸ ὁποῖον ἀνῆγγελε τελευτά-
ως ἡ εταιρία «Ραϊϋθεον», ἡ ὁποία κα-
τασκευάζει ραντάρ παντὸς τύπου καὶ
ἡ ὁποία πιστεύει ὅτι ἐπέτυχεν νὰ κάμῃ
πραγματικότητα τὸ παλαιὸν ὄνειρον
τῶν μηχανικῶν: Τὴν διαβίβασιν ἡ-
λεκτρικῆς δυνάμεως χάρις εἰς ραδιοφω-
νικά κύματα. Οἱ ἐπιστήμονες τῆς ἐ-
ταιρίας ἐξήγησαν τίνι τρόπῳ θὰ δια-
βιβάζεται ὁ ἠλεκτρισμὸς εἰς αὐτὸν τὸν
δυσκόμορον δέκτην. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ
μετατρεπομένη εἰς θερμότητα θὰ ἡδύ-
νατο νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν ἑνα ἀεριο-
στρόβιλον ὁ ὁποῖος θὰ ἔθετε ἐν λει-
τουργίᾳ τοὺς ἑλικας τῶν ἑλικοπτέ-
ρων.

Ὡς προέκυνεν ἐκ τῶν συζητήσεων
μὲ ἐμπειρογνώμονας ἐπὶ τῶν ἑλικο-
πτέρων, ὁ οὐράνιος αὐτὸς σταθμὸς,
θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπογειωθῇ περίπου ὅ-
πως ἑνα συνηθισμένον ἀεροσκάφος,
μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖ-
νο, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ἐκ τῆς γῆς ἀκτι-
νοβολαὶ θὰ συνεκεντροῦντο ἐπὶ τῆς
ἐστίας του. Τότε θὰ ἤρχιζε λειτουργοῦ-
σα ἡ διὰ μικροκυμάτων κινουμένη
μηχανὴ του.

Ἀφοῦ ἀνυψωθῶν εἰς τὸ καθωρισμέ-
νον σημεῖον θὰ παραμείνουν ἐκεῖ χάρις
εἰς ἡλεκτρονικὰς συσκευάς. Ἐὰν αἱ
ἀκτίνες, διὰ τὸν ἑνα ἡ διὰ τὸν ἄλλον
λόγον παύσουν νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ
σταθμοῦ, τότε χάρις εἰς τοὺς ἑλικας
του ὁ σταθμὸς θ' ἀρχίσῃ νὰ κατέρχεται
ἀργὰ ἀργὰ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
γῆς. Ὅταν τὴν πλησιάσῃ, θὰ τίθεται
αὐτομάτως ἐν λειτουργίᾳ ἡ διὰ ὑγρῶν
καυσίμων λειτουργοῦσα μηχανὴ του,
αἱ δὲ ἡλεκτρονικαὶ συσκευαὶ του θὰ
τὸν κατευθύνουν πρὸς ἑνα κατάλληλον
πεδῖον προσγειώσεως.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ εταιρία δὲν
ἔχει ἀκόμη κατασκευάσει οὔτε ἑνα
«μοντέλο» τοῦ σταθμοῦ αὐτοῦ, ἡ
ἀμερικανικὴ Ἀεροπορία συζητεῖ ἤδη
τὴν δυνατότητα συνάψεως προκαταρ-

κτικοῦ συμβολαίου μετ' αὐτῆς. Οἱ
οὐράνιοι αὐτοὶ σταθμοὶ, ἐφωδισμένοι
μὲ ραντάρ, θὰ ἡμποροῦσαν νὰ ἐπι-
σημαίνουν ἀκόπως τὴν παρουσίαν
ἀεροσκαφῶν. Μία ἄλλυσις δὲ τοιοῦτον
σταθμῶν θὰ ἡμποροῦσε νὰ μεταβιβά-
ζῃ ἀνέτως τὰ προγράμματα τῆς τη-
λεοράσεως καὶ τὰς τηλεφωνικὰς συν-
διαλέξεις ἀπὸ ἡπείρου εἰς ἡπείρον, διὰ
τῶν ὠκεανῶν. Ἐπὶ πλέον, ἐὰν ἐφοδια-
σθῶν μὲ λυχνίας «νέου» ἢ «ξένου»,
αἱ ὁποῖαι ἀποκοτῶν στίλβοντα κυ-
ανὸν ἢ ἐρυθρὸν χρωματισμὸν ὅταν
ἐκθεοῦν εἰς μικροκύματα, θὰ ἡμποροῦ-
σαν ἄριστα νὰ χρησιμοποιηθῶν ὡς
στρατοσφαιρικοὶ φάροι καθοδηγούντες
τὰ ὑπερθεν τῶν νεφῶν ἱπτάμενα ἀερο-
σκάφη...

Ὅσον αἱ καύσιμοι ὕλοι τῆς διαπλά-
νητικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐποχῆς μας γί-
νονται ἰσχυρότερα καὶ ἀποδοτικώ-
τερα, τόσοον δυσχερέστερα προβλή-
ματα θέτουν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας.
Τελευταίως ὁ πτέρωχος Σρήβερ, ὁ
νέος ἀρχηγὸς τῆς Διοικήσεως Ἑρευ-
νῶν τῆς ἀμερικανικῆς Ἀεροπορίας
ἀνῆγγελεν ὅτι ὑγρὸν ὕδρογόνον (τὸ
ὁποῖον μέχρι πρό τινας ἔθεωρετο ὡς
ἀπλή ἐργαστηριακὴ περιέργεια) πα-
ράγεται εἰς ποσότητα ἱκανήν, ὥστε
νὰ χρησιμεύῃ ὡς καύσιμος ὕλη πυ-
ραύλων. Τὸ ὕδρὸν ὕδρογόνον βράζει
εἰς τοὺς -423 βαθμοὺς Φαρενάιτ, ἤτοι
εἰς θερμοκρασίαν 37 μόλις βαθμῶν
Φαρενάιτ πάνω ἀπὸ τὸ ἀόλυτον
μηδὲν (-273° Κελσίου). Ἐὰν δὲν το-
ποθετηθῇ εἰς δοχεῖα ἐρμητικῶς κλειστά
καὶ ἀσφαλῆ, μετατρέπεται ταχύτατα
εἰς ἀέριον ὕδρογόνον, μίαν μικρὰ ποσό-
τητος τοῦ ὁποῖου, ἐρχομένη εἰς ἐπαφὴν
μὲ τὸ ὀξυγόνον τῆς ἀτμοσφαιρῆς
ἀποτελεῖ ἐκρηκτικὸν μείγμα λίαν ἐπι-
κίνδυνον.

Ἀλλὰ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὕγρου
ὕδρογόνου εἶναι ἀπείρως περισσότερα
ἀπὸ τὰ μειονεκτήματά του. Ὅταν
καίεται μαζί με ὑγρὸν ὀξυγόνον ἀπο-
τελεῖ κινητήριον ὕλην κατὰ 40% ἰσ-
χυρότεραν καὶ ἀποτελεσματικότεραν
ἰσῆς ποσότητος κερδίζουσ καὶ ὀξυ-
γόνου. Μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει ἐξα-
κουπισθῇ, εἶναι ἀληθὴς, κανένας μεγά-
λος πυραύλος κινούμενος δι' ὀξυγόνου
καὶ ὕδρογόνου, ἀλλ' ἀπὸ ἐτους περὶ-
που αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀεροπορίας
διεξάγουσιν σχετικὰ πειράματα εἰς τὸ
Σακραμέντο.

Ἐτέρα πιθανὴ καύσιμος ὕλη εἶναι
καὶ τὸ πλουτώνιον τὸ ὁποῖον κάποτε
ἡμπορεῖ ν' ἀποβῇ ἡ κύριωτέρα πηγὴ
ἐνεργείας ἐκ πυρηνικῆς σχάσεως.

Τὸ πλουτώνιον εἶναι ἡ πλέον «δύ-
στροπος» ὕλη ποὺ ἐγνώρισεν μέχρι
σήμερον ὁ ἀνθρώπος. Ὡς μέταλλον,
τήκεται εἰς τοὺς 1184 βαθμοὺς Φαρε-
νάιτ, κατὰ τὴν τῆξιν του δὲ λαμβάνει
ἑξ διαφόρους κρυσταλλικὰς μορφάς.

Ἐπὶ πλέον οἱ ἐπιστήμονες ἐργάζονται
μὲ αὐτὸ λαμβάνοντες μυριάς προφυλά-
ξεις, δεδομένου ὅτι εἶναι χιλιάδας φορὰς
τοξικώτερον τοῦ πλέον ἐπικινδύνου
δηλητηρίου. Εἶναι ἀφαντάστως ραδιε-
νεργόν, ἐὰν δὲ μίαν μικρὰ ποσότητος του
εἰσελθῇ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα προ-
καλεῖ ἀφάνταστον κακόν. Ἐὰν ἐκτεθῇ
εἰς τὸν ἀέρα δεξιοῦται ταχύτατα καὶ
τὸ ὀξεῖδιον μεταωρίζεται εἰς τὴν ἀτμό-
σφαιραν, ὑπὸ μορφήν μιᾶς θανατη-
φόρου κόνεως. Βισία ἐνωσίς του μὲ τὸν
ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα προκαλεῖ ἐκρήξεις,
φλόγας καὶ νέφη ἐνός θανατηφόρου,
πάντοτε, καπνοῦ.

ὁ ἠλεκτρισμὸς κατὰ τοῦ καρκίνου

Εἷνας νέος, εἰδικῶς ἐπινοηθεὶς, τύ-
πος ἠλεκτρικῆς ἐκκενώσεως, ἡμπορεῖ
νὰ παρεμποδίσῃ τὴν διαίρεσιν ἐνὸς
ζώντος κυττάρου. Ἡ ἀνακάλυψις αὐ-
τῇ ἐνδεχομένης ν' ἀποβῇ χρησιμω-
τάτῃ εἰς τὴν ἐπιστήμην, τὴν βιομηχα-
νίαν καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ ἀφῆκεν ἐλπί-
δας ἀνακαλύψεως νέων μεθόδων διὰ
τὴν καταπολέμησην τοῦ καρκίνου. Ἐνα
καρκίνωμα ἀναπτύσσεται χάρις εἰς
μίαν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀνεξέλεκτον
διαίρεσιν τῶν κυττάρων τὰ ὁποῖα
πολλαπλασιάζονται κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον. Ἀνεκτιμῆτον ἀξίως ὄργανον
διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ καρκίνου
καὶ πηθανὸς καὶ τὴν θεραπείαν του
θ' ἀποτελεῖ μίαν ἠλεκτρικὴν συσκευὴ
δυναμένη νὰ σταματᾷ τὴν διαίρεσιν τῶν
κυττάρων χωρὶς νὰ προκαλῇ ἀνεπα-
νορθώτους ζημίας εἰς τὸν ὑγιᾶ ἱστόν.

Ἐπινοητὴ τῆς νέας αὐτῆς μεθόδου
εἶναι ἐπιστήμονες ἐργαζόμενοι ὑπὸ τὴν
αἰγίδα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἰατρικῶν
Ἑρευνῶν τῆς Νέας Ἀγγλίας. Χάρις
εἰς ρεύματα ὑψηλῆς συχνότητος, δη-
μιουργοῦν ἑνα ἠλεκτρικὸν πεδῖον πλῆ-
τον τὰ χρωμασώματα ἐνὸς κυττάρου
τοποθετημένου ἐντὸς αὐτοῦ. Ὅταν
τοῦτο συμβῇ, τὸ κύτταρον δὲν διχο-
τομεῖται. Ἡ διάρκεια τοῦ πεδίου εἶναι
τόσον σύντομος, ὥστε δὲν ἀναπτύσσε-
ται ἐπιβλαβὴς θερμότης. Αἱ ἐρευναι
εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰ πρῶτα των
στάδια καὶ ἡ χαρακτηριστικῶς ἐπι-
φυλακτικὴ ἐκθεσις τῶν ἐπιστημόνων
οὐδεμίαν περὶ καρκίνου μνείαν περιέ-
χει. Ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἤδη ἔ-
χουν ἀρχίσει νὰ πειραματίζωνται μὲ
κακοήθεις ἱστούς.

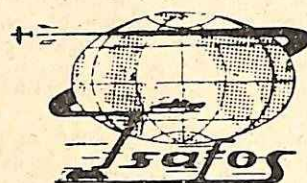
Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀποτελεῖ δύναμιν
λίαν παρόμοιον. Ἐπιδρῶν ἐπὶ τῶν
χρωμασμάτων, ἐπιφέρει μεταβολὰς
εἰς αὐτὰ—μεταβολὰς εἰς κληρονομικὰ
χαρακτηριστικὰ αἱ ὁποῖα εἶναι δύ-
νατον νὰ ἐλεγχθῶν. Διότι διαφορετι-
καὶ συχνότητες ἐπιφέρουν διαφορετι-
κὰς μεταβολὰς. Χημικὰ μόρια τοποθε-
τούμενα ἐντὸς τοῦ πεδίου, παρατάσ-
σονται κατ' ἄλλω. Ἐξ ἄλλου τὰ
ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος αὐτοῦ
ἐπὶ μονοκυττάρων ζώντων ὁργανι-
σμῶν εἶναι τόσοον καταπληκτικὰ, ὥ-
στε οἱ ἐπιστήμονες πιστεύουν ὅτι ἀνα-
ζητοῦντες μίαν ἐξήγησιν πιθανὸν νὰ
εὕρουν ἐνδείξεις περὶ τῆς βασικῆς δο-
μῆς τῆς ζωῆς ὕλης.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Εἶναι πάλιν παρὸν
διὰ νὰ σᾶς ἐνισχύσῃ
μὲ τὰ κέρδη του

Η
49^η
ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΗΡΧΙΣΕ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ΕΓΚΑΙΡΩΣ
ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ ΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

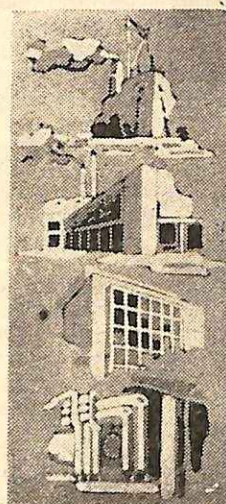
"NEREUS,"

P. TSAFOS

GENERAL TOURISTIC ENTERPRISES

CRUISES — AUTOTOURS — TRAVELS
ATHENS SIGHTSEEING — CLASSICAL TOURS
ARCHAEOLOGICAL TOURS — HOTEL RESERVATION
TICKETS: BY AIR, SHIP, RAIL.

SHIPPING & FORWARDING AGENTS
CHARTERING BROKERS
SALE AND PURCHASE OF TONNAGE — INSURANCE
7, SACHTOURI STREET — 31 ATHINAS STREET
PIRAEUS — GREECE
PHONE: 471.252 — 473.105
CABLE ADDRESS NEREUSTOURS — PIRAEUS

ΜΟΝΟΣΕΙΣ
ΑΠΗΛΙΑΤΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ ΗΧΟΥ ΥΓΡΑΣΙΑΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΡΓΕΤΙΔΗΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 22 ΕΥΣΕΗΣ 2 ΤΗΛ. 31101 ΑΘΗΝΑΙ

ΦΩΤΟΤΥΠΕΙΟΝ
ΔΗΜ. ΚΑΣΚΟΥΤΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 29

Φωτογραφίσεις διαφόρων ἐγγράφων,
ἀποδείξεων, συμβολαίων
καὶ ἀπὸ τὰ πλέον ἐφθαρμένα πρωτότυπα

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΑΜΕΣΙΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ ΕΙΣ: 21-001

ΜΕΤΑΛΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΣ 29

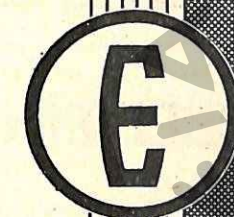
ΤΗΛΕΦ. 24.994 - 26.076

ΣΙΔΗΡΟΣ ΜΠΕΤΟΝ

»

ΕΜΠΟΡΙΟΥ (Γωνιές, λάμες,
τάφ, τετράγωνα, κλπ.)

ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ ΜΑΥΡΕΣ, ΓΑΛΒΑΝΙΖΕ
ΝΤΕΚΑΠΕ, ΑΥΛΑΚΩΤΕΣ

TAUNUS

12-13H

Τὸ ἰδεώδες οἰκογενειακὸ
ἀμάξι 4 θυρῶν κατάλληλο
καὶ γιὰ ταξί

ΦΟΡΤΗΓΑ

FK

Συνδυάζουν τὴν ἀφθαστὴ ἀντοχὴ
μὲ τὴς ἀνέσεις ἐνὸς ἐπιβατικοῦ.
Ἀνατρεπόμενα ἀπὸ 1 ἕως 5 1/2 τόννων.

EDSEL

Τὸ ἐπιβατικὸν πολυτελείας μὲ τὴν
καταπληκτικὴν ἐμφάνισιν. Ἐξακύλινδρο
Κατάλληλο καὶ διὰ ΤΑΞΙ.

* Μεγάλη διασκαταδίκη ἀνταγωνιστῶν
* Μεγάλες εἰσοδήσιες ἀμειψιμαί
* Ἐτοιμοσχεδιάσματα

ΑΝΤΙΠΡΟΪΣΤΟΙ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ Ε.Π.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΕΚΘΕΣΙΣ-ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 110 ΤΗΛ. 91.951
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ: ΠΑΤΗΣΙΟΝ 181 ΤΗΛ. 872.767

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΜΕΓΑΡΩΝ

Δραγατσάνιου 6 — 'Αριστείδου 6

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Συνδέεται διά τριών ΣΤΟΩΝ μετά των οδών ΣΤΑΔΙΟΥ — ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

Έξοχου κατασκευής και πολυτελείας ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εις τὸ ἄνω κτιριακὸν συγκρότημα

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ

Πανεπιστημίου 34 καὶ 'Ιπποκράτους 1

Τηλέφ. 614.885 — 614.886

ΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ

ΤΟΝ "ΑΙΩΝΑ," ΠΡΟΣΔΙΔΟΥΝ

ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΝ ΣΑΣ

Τηλεφωνήσατε 614.885 — 614.886

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 23)

ἡ ἀρμάδα τῶν 1.600 πλοίων πλησιάζει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Νορμανδίας. Ἐπρεπε ὁ μὲν νὰ φθάσῃ σὲ ἀπόστασι μισοῦ μίλιον ἀπὸ αὐτὲς καὶ ν' ἀρχίσῃ ὁ κανονιοβολισμὸς ἀπὸ τὰ πλοῖα, γιὰ ν' ἀντιληφθοῦν οἱ Γερμανοὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους καὶ νὰ λάβουν θέσεις. Στὴν βραδύτητα αὐτὴν ἐνεργείας τῶν Γερμανῶν συνετέλεσε καὶ ἡ καταστροφή τῶν συσκευῶν ραντάρ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς, συμφῶνως πρὸς τὸ σχέδιον διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Τσῶρτσιλ λέγει:

«Ἀνακαλύψαμε ὅλες τὶς συσκευὲς ραντάρ καὶ ἐπετέθημεν ἐναντίον τους με ρουκετοβόλα ἀεροπλάνα με τόση ἐπιτυχία, ὥστε κατὰ τὴν νύκτα ποὺ προηγήθη τῆς ἀποβάσεως δὲν ὑπῆρχε οὔτε μία στίς ἐξ ἐσὲ κατάστασι λειτουργίας. Ὅσες εἶχαν παραμείνει ἀνέπαφες παρεπληθήσαν ἀπὸ τὴν χορὴν τῶν φύλλων κασιτέρου τῶν γνωστῶν με τὸ ὄνομα «Παράθυρον», ποὺ τοὺς ἔκαναν νὰ πιστεύουν στὴν ὑπαρξιν μιᾶς νηοπομπῆς κατευθυνομένης ἀνατολικῶς τοῦ Φεκὰν καὶ τοὺς ἐμπόδισαν ἔτσι ν' ἀνακαλύψουν τὶς πραγματικὰς ἀποβάσεις. Μία συσκευή, ἐγκατεστημένη κοντὰ στὸ Κάν, ἀνέπαφη, ἀνεκάλυψε ἐν τούτοις τὴν προσέγγισι τῶν βρετανικῶν δυνάμεων, στὸ κεντρικὸ ὅμως γραφεῖο συγκεντρώσεως στοιχείων δὲν ἔλαβαν ὑπ' ὄψιν τὶς ἐκδόσεις, ποὺ ἔρθαν ἀπὸ τὸν σταθμὸ αὐτό, γιὰτὶ κανένας ἄλλος σταθμὸς δὲν τὶς ἐπεβεβαίωνε».

Τὶ ἔκαναν ὅμως οἱ ναυτικὲς μονάδες τῶν Γερμανῶν; Δὲν περιπολοῦσαν στὴν Μάγχη, ἀφοῦ περιμέναν τὴν ἀπόβασιν; Πῶς ἀντέδρασαν εἰς τὴν συμμαχικὴν ἐπίθεσιν;

Τὸ ναυτικὸ τῶν Γερμανῶν ἦταν τὸ μόνο ἀπὸ τὰ τρία τοὺς ὅπλα ποὺ κατάλαβε τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ. Ἀμέσως μὲν ἀρχίσε ἡ κίνησις τῆς ἀρμάδας, ὑποβρυχία ἐπετέθησαν ἐναντίον τῆς τεραστίας νηοπομπῆς. Ἡ ἀεροπορικὴ ὅμως ὑπεροπλία τῶν Ἀντλίκων ἦταν τόσα μεγάλη καὶ ἡ ἐπίθεσις τῶν ἀμυντικῶν τῶν ὀπλῶν ἐναντίον τῶν ὑποβρυχιῶν τόσο καλὰ συντονισμένη, ὥστε τὶς κρίσιμες τέσσαρες πρῶτες ἡμέρες ἐξῆλ ἀπ' αὐτὰ κατεβυθίσθησαν καὶ ἰσάριθμα ὑπέστησαν ζημιὰς ἀπὸ τὴν ἀεροπορίαν.

Ἡ θαλασσοταρχὴ ἔκανε περισσότερον κακὸ ἀπ' τὰ γερμανικὰ ὑποβρυχία στὸν ἀποβατικὸ στόλο.

Ἡ τοποθεσία τῶν Βράχων τοῦ Καλβαντὸς εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ θάμνους, καὶ διηρημένη σὲ πλῆθος μικρῶν κτημάτων, ποὺ χωρίζονται ἀπὸ ψηλοὺς φράκτες. Οἱ φράκτες ἀποτελοῦσαν ἐμπόδιον γιὰ τὰ ὅπλα μάχης καὶ τὸ κλειστὸν τοῦ χώρου περιώριζε τὴν ὁρατότητα, καθὼς καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ πυροβολικοῦ. Κάθε ἀγρὸς μπόρουν ν' ἀποτελέσῃ ἓνα μεμονωμένον κέντρον ἀντιστάσεως. Προσφέρεται λοιπὸν μόνο γιὰ μάχης πεζικοῦ. Ἀρὰ κύριον ἔργον τῶν πρώτων ἀποβατικῶν ομάδων ἦτο ἡ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρα καθυστέρησις τῆς ἀντεπιθέσεως τῶν γερμανικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία θὰ μπόρουσε νὰ ἀποβῇ μοιραία ἐάν ἐξεδιηλοῦτο κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς εἰσβολῆς.

Καὶ ὅσο περνοῦσαν οἱ ἡμέρες καὶ ὁ κύριος ὄγκος τῶν γερμανικῶν δυνάμεων δὲν παρουσιάζετο, οἱ ἐπιτιθέμενοι σταθεροποιοῦσαν τὶς θέσεις των, ὥστε ἡ πλάστιγγ τῆς νίκης νὰ γέρῃ ὑπὲρ τῶν συμμάχων. Οἱ χιτλερικοὶ ἔχασαν τὴν μάχην τῆς Νορμανδίας γιὰτὶ δὲν ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως τί ἔπρεπε νὰ κάμουν.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὁ στρατηγὸς Χοφφρος ἐβοήθησε τοὺς μαχητὰς τῆς Ἐλευθερίας. Ο. Σ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μᾶς ἀπεστάλησαν αἱ ἀκόλουθοι νέαι ἐκδόσεις βιβλίων καὶ περιοδικῶν:

Η ΚΡΗΤΗ ὑπὸ ΛΕΛΑΔ Γ. ΑΛ-BAUGH.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ὑπὸ Δ. Πουρνάρα.

ΠΑΛΑΙΑΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΑΘΗΝΑΙ Α' καὶ Β' τόμος ὑπὸ Δ. Σισυλιάνου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ὑπὸ Ἀγγ. Ἀγγελουπόλου.

Η ΠΡΟΤΙΜΩΜΕΝΗ ΥΠΟΘΗ-ΚΗ ΕΠΙ ΠΛΟΙΩΝ ὑπὸ Φωκ. Πο-ταμιάνου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΒΥ-ΖΑΝΤΙΟΥ ὑπὸ Μητροπολίτου Κεντρ. Ἀφρικῆς Κυπριανοῦ Παπαδοπούλου.

Ο ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ ἔτησίαν Ἑλλη-νοαμερικανικὴ Φιλολογικὴ ἔκδοσις.

Δελτίον Ἑλληνογερμανικοῦ Ἐπι-μελητηρίου.

Δελτίον Ἰταλικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ναυτικὰ Νέα

Ναυτικὰ Χρονικά

Ναυτιλία
Ναυτιλιακὴ ἐφημερίς
Ἑθνικὴ Ἀνασυγκρότησις
Ἀρχιτεκτονικὴ
Βιομηχ. ἐπιθεώρησις
Τὸ Βολάν
Τὸ νέον αὐτοκίνητον
Ὁ Φίλος τῶν ζώων
Ἑλληνικοὶ ὀρίζοντες
Κοινὴ Γνώμη
Δελτίον Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης
Ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης
Ἐφημερίς τῶν Lloyd
Bauen und Wohnen
Baumeister
Connaissance des Arts
Fair Play
Independance
The Baltic international confe-rence
Ἐπιθεώρησις τῆς Τουριστικῆς Λέ-σχης τῆς Γαλλίας.
Norwegian shipping Neys
The Syren.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 21)

ἰδρώτος. Ἐπάνω μου, εἶχα 17 ἡλεκτρό-δια καὶ σύρματα ποὺ ἐμετροῦσαν πίεσιν τοῦ αἵματος, θερμοκρασίαν, παλμούς τῆς καρδίας καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα πράγματα. Φαίνεται πῶς δὲν εἶχα ὅμως πάθει τίποτε, ἐπειδὴ οἱ ἱατροὶ δὲν ἔφεραν καμμίαν ἀντίρ-ρησιν ὅταν τοὺς ἐζήτησα ν' ἀνεβάσουν τὴν θερμοκρασίαν εἰς τοὺς 160 βαθμούς. Ἀργότερον μόνον με ἐπληροφόρησαν ὅτι οἱ σφυγμοὶ μου κατὰ λεπτόν, εἶχον ἀνέλθει ἀπὸ τοὺς 80 εἰς τοὺς 128 καὶ ἡ θερμοκρασία μου ἀπὸ τοὺς 98,6 βαθμούς Φαρενهایت εἰς τοὺς 102. Ὑστερα ἀπὸ 36 λεπτά παραμονῆς εἰς τὸν φούρνον αὐτόν, εἶχα χάσει οὔτε λίγο οὔτε πολὺ δύο κιλά!

Τὸ πείραμα τοῦ κρύου, ἦτο ὀλιγώτερον ἐντυπωσιακόν. Ἐπρόκειτο νὰ βυθίσω τὰ πόδια μου μέσα εἰς ἓνα κουβὰ νερό, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέπλεον τεμάχια πάγου, προκειμένου νὰ διατηροῦν τὴν θερμο-κρασίαν εἰς τὸ μηδέν. Τὰ πόδια μου ἔπρεπε νὰ τὰ ἀφήσω ἐπὶ ἑπτὰ λεπτά. Ὅταν ἐ-τοιμάσθηκα, εἶδα κατάπληκτος, ὅτι γύρω μου εἶχε μαζεθῇ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς βάσεως. «Αὐτὸ εἶν' ὁλο» ἐρώτη-σα περιφρονητικῶς, καθὼς ἐβουτούσα τὰ πόδια μου μέσα εἰς τὸν κάδον. Αὐτὸ ἦταν. Τὰ πρώτῃ 30 δευτερόλεπτα αἰσθα-νόμουν τὰ πόδια μου παγωμένα, ἀλλὰ τὸ συναίσθημα δὲν ἦτο διόλου δυσάρε-στον. Ὑστερα, τὰ σφυρὰ μου ἤρχισαν νὰ πονοῦν. Μετὰ δύο λεπτά, οἱ πόνοι-τόσον σφοδροὶ ὥσαν νὰ εἶχα πάθει κά-ταγμα—εἶχαν φθάσει μέχρι τὰ γόνατα.

Ὅλ' αὐτὰ ὅμως, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἓνα ἐλάχιστον μέρος τῶν προετοιμασιῶν διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ διαπλανητικοῦ χώρου. Οἱ ἐπιστήμονες μελετοῦν σχέδια διὰ τὴν «κατασκευὴν» μικρῶν φυτειῶν ἀπὸ φύκη, τὰ ὁποία μέσα εἰς τὸ διαστη-μόπλοιον θὰ τρέφουν τοὺς ταξιδιώτας καὶ κατασκευάζουν εἰδικὰ ὁμοιοτύπια διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τὰς ὑπεριώδεις ἢ ἄλλας ἐπιβλαβεῖς ἀκτίνες.

Κάθε ἡμέραν, σημειοῦται καὶ μιὰ μικρὰ ἐπιτυχία, κάθε ἡμέραν λύεται καὶ ἓνα μικρὸν πρόβλημα ἢ ἀνακαλύπτονται ἄλ-λα, τὰ ὁποία δὲν εἶχον μέχρι στιγμῆς

προβλεφθῇ. Πότε θὰ φθάσῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος θὰ ταξιδεύσῃ μακρὰν τοῦ πλανήτου αὐτοῦ; Οἱ πλέον ἀπαισιό-δοξοι ἐπιστήμονες ὁμιλοῦν πλέον περὶ δεκαετιῶν...

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 25)

τὰ 400, ἀλλ' ὡς προβλέπει τὸ καταστρω-θέν ἤδη πρόγραμμα, τὰ βλήματα θὰ εἶναι μόνον 200. Οἱ λόγοι; οἱ οικονομικοὶ. Σήμε-ρον, οἱ Ρῶσοι ἔχουν τολάχιστον 10 διη-πειρωτικὰ βλήματα ἑτοιμα πρὸς δρᾶσιν καὶ ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἔχουν 200, αὐ-τοὶ ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν 500! (Ὁ ἴδιος ὁ Μάκ Ἐλρόυ εἶπεν ὅτι οἱ Ρῶσοι θὰ ἔχουν 300, ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν 100).

Πολλοὶ αἰσιοδοροῦν ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ραν-τάρ δὲν ἔχουν καταγράψει ἐξακόντισιν διηπειρωτικοῦ βλήματος ἐν Ρωσίᾳ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἀνέξεως καὶ συναγοῦν τὸ συμπέρασμα ὅτι συνήτησαν δυσχε-ρείας. Ἀλλ' ἡμπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι, ἀπεναντίας, τὰ πειράματα ἀπέδει-ξαν ὅτι τὰ βλήματα τῶν εἶναι καθ' ὅλα τέλεια καὶ ὅτι ἤρχισαν μαζικὴν παραγω-γὴν, συμφῶνως πρὸς τὰς ἀπειλάς τοῦ Κροῦτσσεφ, ἡ ἀκόμη ὅτι ἐκτίσαν ἄλλου βάσιν, μακρὰν τῆς ἀκτίνος τῶν «ραντάρ». Ζήτημα χρημάτων εἶναι λοιπὸν ἡ ρω-σικὴ ὑπεροχὴ. Ἡ κυβέρνησις Ἀϊζενχάου-ερ ὅμως, ἀνησυχεῖ τρομερὰ διὰ τὰς βε-βαρμένους στρατιωτικὰς δαπάνας, ὁ ἴ-διος δὲ ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι «ἐθνικὴ ἀσφάλεια καὶ σταθε-ρὰ οἰκονομία εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό».

Ἐτσι λοιπὸν ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ρινοκινδυνεύει δι' οικονομικοὺς λόγους. Ἐν τῷ μεταξύ, βασίζεται εἰς τὰ ἤδη ὑφι-στάμενα ὅπλα, εἰς τοὺς πυραύλους τῆς «πρώτης» γενεᾶς, τὰ ἀτομικὰ ὑποβρύ-χια καὶ τὰς βάσεις εἰς τὴν Εὐρώπην, με-τὴν ἐλπίδα νὰ ἐκτελέσῃ ἄλλα ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμαν καὶ οἱ Ρῶ-σοι—καὶ νὰ στηρίξῃ τὴν μελλοντικὴν τῆς ἀμυννὰ ἐπὶ τῶν τηλεκατευθυνομένων βλη-μάτων με στερεὰ καύσιμα.

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ

ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΜΕΤΑΛΛΑ

ΟΔΟΣ ΒΥΣΣΗΣ 20 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 29.353

ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ

» ΗΜΙΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
» ΔΙΑΜΑΝΤΕ
» ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΙ
» ΜΑΤ
» SECURITE

Κ.Λ.Π.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

» ΕΓΧΩΡΙΑ
» ΟΠΑΛΙΝΕΣ
» ΟΠΑΞΙΤ
» ΑΡΜΕ

Κ.Λ.Π.

ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΑ Ο.Ε.

ΒΥΣΣΗΣ - ΚΑΤΗΡΗ 2

ΤΗΛΕΦ. 31.563 - 35.563 - 21.819

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΣΙΜΕΝΤΩΝ

»

ΤΟΥΒΛΩΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΥΤΑ ΔΑΠΕΔΑ TORGINOL

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839, καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΒΑΝΚ",

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περσμάζογλου 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιεῖ:

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Ἡ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΩΡ. Ι. ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ

1895

ΟΠΛΑ - ΕΙΔΗ ΚΥΝΗΓΙΟΥ & ΑΛΙΕΙΑΣ

ΕΔΡΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ 7 - ΤΗΛ. 21.565

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ: ΚΑΪΡΗ 6 - ΤΗΛ. 31.019

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΩΤΕΡΑ ΕΙΔΗ ΔΙΑ

ΚΥΝΗΓΙ ΨΑΡΕΜΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΝ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ & ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΟΠΛΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

SAVAGE
WINCHESTER
BERETTA

ΠΥΡΙΤΙΔΕΣ

J. K. BOFORS
SIPE
MULLERITE

ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

SUPER - X
WINCHESTER

ΟΠΛΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

ANSCHUTS

ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

SUPER - X. Cal. 22
SUPER - MATCH C. 22 'Αγώνων

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΡΟΛΛΑ

ΜΕ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟ ΟΠΛΙΣΜΟ

- 'Ανθεκτικά στην θερμοκρασία
- Μονωτικά στον ήχο και θερμότητα
- Τελεία έφαρμογή
- Τελείως αμετάβλητοι χρωματισμοί
- 'Απολύτου στερεότητας
- 'Ελάχιστον βάρος

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ 15 ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

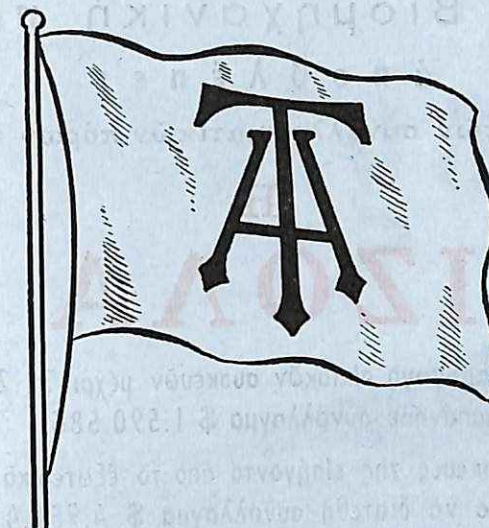
METAL PLASTIC

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ - Κ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΠΛ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21 - ΤΗΛ. 521.020

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 168 - ΤΗΛΕΦ. 593.846

ΑΦΟΙ ΤΥΠΑΛΔΟΥ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.

ΑΙΓΑΙΟΝ

Το πλοϊον πού έδημιούργησε τον τουρισμόν στην 'Ελλάδα. "Εκαστον Σάββατον 3 μ.μ. διά **ΤΗΝΟΝ - ΜΥΚΟΝΟΝ - ΠΑΡΟΝ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΝ** 'Επιστροφή Δευτέραν όην πρωϊνήν. Μοναδική εύκαιρία νά γνωρίσετε τά νησιά μας.

ΑΓΓΕΛΙΚΑ

"Εκάστην Τρίτην 5 μ.μ. διά **ΚΕΡΚΥΡΑΝ - ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ**. "Εκαστον Σάββατον 6 μ.μ. διά **ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΡΕΘΥΜΝΟΝ - ΧΑΝΙΑ**.

ΜΕΝΤΙΤΕΡΑΝΕΑΝ

"Εκαστον Σάββατον 2 μ.μ. διά **ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ - ΒΕΝΕΤΙΑΝ**. "Εκάστην Πέμπτην 12ην μεσημβρινήν κατ' εύδειαν διά **ΡΟΔΟΝ**.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ **ΑΦΟΙ ΤΥΠΑΛΔΟΥ**

ΤΑΧΥΤΗΣ - ΑΝΕΣΙΣ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Ἡ ὑγιῆς Βιομηχανικὴ πολιτικὴ
ἀποβλέπει

σὲ ἐνίσχυση τῶν συναλλαγματικῶν πόρων τῆς χώρας.

Η ΙΖΟΛΑ

γιά τὴν παραγωγή οἰκιακῶν συσκευῶν μέχρι 31.2.59
ἐδαπάνησε συνάλλαγμα \$ 1.590.586.

Ἄν οἱ συσκευές τῆς εἰσῆγοντο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ θὰ
ἐχρειάζετο νὰ διατεθῇ συνάλλαγμα \$ 4.951.432.

Συνεπῶς ἡ παραγωγή τῆς Ἰζόλα ἐπέφερε οὐσιαστικὴ
οἰκονομία συναλλάγματος \$ 3.360.846.

Αὐτὸ καθιστᾷ τὴν

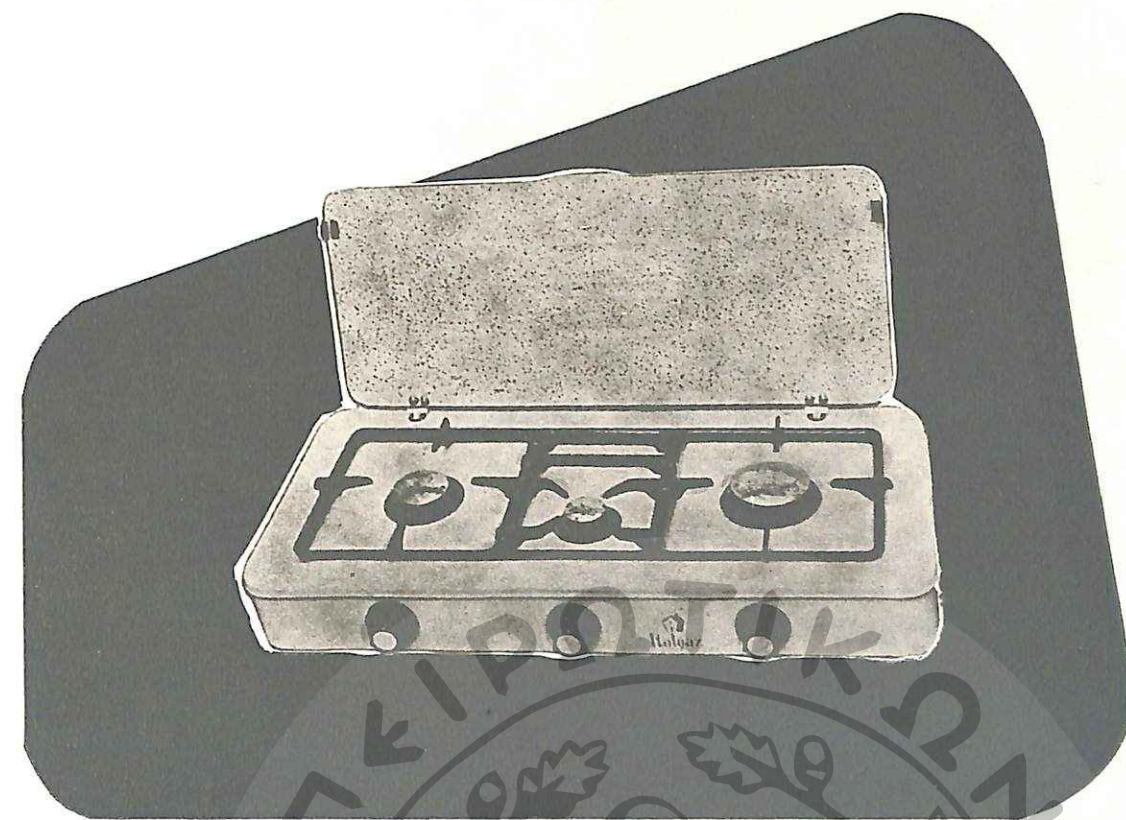
ΙΖΟΛΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἀντιπροσωπευτικὸν δείγμα τῆς μεταπολεμικῆς
ἀνανεωθείσης καὶ ἀναπτυχθείσης ἐλληνικῆς βιομηχανίας, εἰς τὸ
σύνολον δὲ τῆς ἐλληνικῆς βαμβακουργικῆς βιομηχανίας ἀποτελεῖ:

- Ὁ ὀπλισμὸς τῆς τὸ 21,3% τῶν ἀτράκτων
καὶ τὸ 16,5% τῶν ἱστῶν
- Τὸ ἐργατικὸν δυναμικὸν τὸ 24,4%
- Τὰ κεφάλαιά τῆς τὸ 27,9%
- Ἡ ἀξία παραγωγῆς τῆς τὸ 30%
- Καὶ τὰ μικτὰ κέρδη τῆς τὸ 26,5%

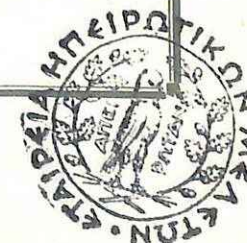
"Italgaz"

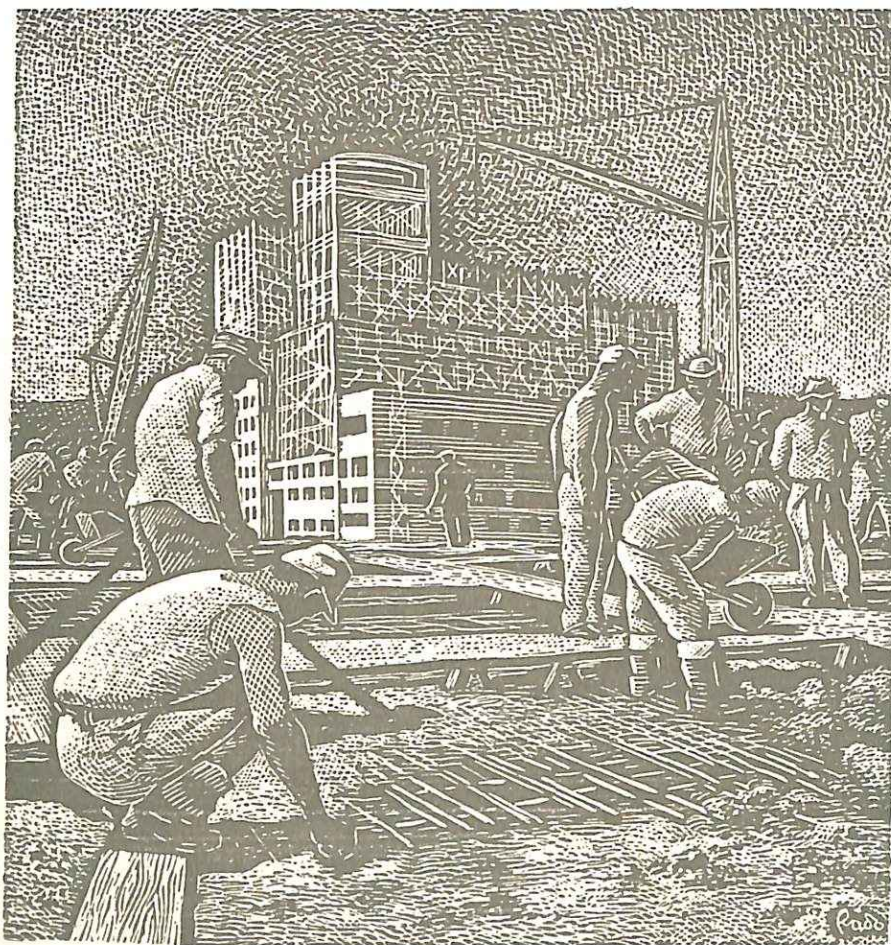

Ἡ κουζίνα ὑγραερίου ποὺ συγκεντρώνει:

- Κομψότητα ἐμφάνισης
- Τελειότητα κατασκευῆς
- Οἰκονομίαν εἰς τὴν κατανάλωσιν
- Ποικιλίαν μοντέλλων

Ἡ κουζίνα **"ITALGAZ"**
προσφέρεται εἰς ὅλα τὰ πρατήρια ὑγραερίων
εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

Ένα πολυδύναμον βιομηχανικόν κέντρον δημιουργείται
 εις την Πτολεμαΐδα, με βάσιν τούς λιγνίτας τής περιοχής.
 Πρό τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, θά εἶναι ἔτοιμος
 πρὸς λειτουργίαν ὁ πρῶτος ἐκεῖ σταθμός ηλεκτροπαρα-
 γωγῆς τῆς ΔΕΗ, ἰσχύος 70.000 κιλοβάτ. Δευτέρα
 μονάς 125.000 κιλοβάτ θά ἐγκατασταθῇ μετὰ τριετίαν
 καὶ τρίτη μονάς ὀλίγον ἀργότερα. Οἱ λιγνίται Πτολε-
 μαΐδας ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν Ἑλλάδα πραγματικὴν
 ἀφθονίαν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας με χαμηλὸν κόστος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ